

[Afghanistan Digital Library](#)

adl0118

<http://hdl.handle.net/2333.1/1jwstqn2>

This is a PDF version of an item in New York University's Afghanistan Digital Library (<http://afghanistandl.nyu.edu/>). For more information about this item, copy and paste the "handle" URL above into a web browser.

When referring to or citing this item please use the "handle" URL and not this document or the URL from which you downloaded it.

All works presented on New York University's Afghanistan Digital Library website are, unless otherwise indicated, in the public domain. The images available on this website may be freely reproduced, distributed and transmitted by anyone for any purpose, commercial or non-commercial.

NYU Libraries, Digital Library Technical Services, dlts@nyu.edu

﴿ اَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو اَنْتَقْدَامٍ ﴾

(رویداد ریاست دیوان عالی)

(حکومت شاهی افغانستان)

﴿ راجح بمحاکمه خانین ملت و غداران مملکت ﴾

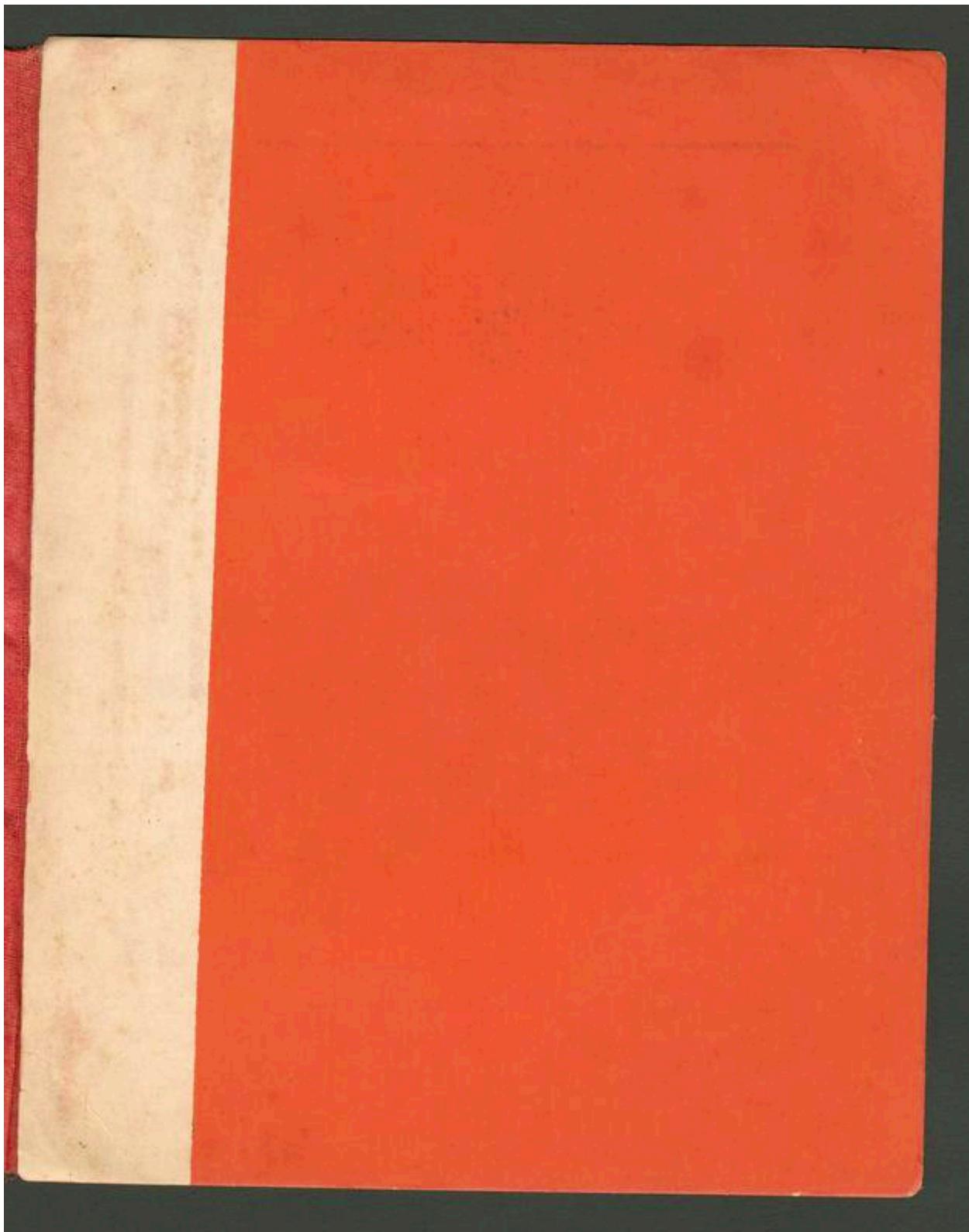
محمد ولی و محمود سامی

﴿ که یا صور جناب عبدالاحد خان رئیس شورای ملی عطاواره خان منشی دیوان عالی به ترتیبی
مرداده است

﴿ تاریخ مطبوع ۱۸ جولی ۱۳۰۹ هجری (۷) ذیقده الحرام ۱۳۲۸ هجری

﴿ در مطبوعه دارالسلطنه کابل طبع گردید ﴾

﴿ قیمت فی نسخه (۲) افغان تعداد مطبع اول ۲۰۰۰ جلد ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(شمه از معائب خیانت)

• • • •

(۱) بر ار باب بصیرت و صاحبان ذکا و خبرت این نکته خوبتر واضح است و کسی بر آن شک و شبه نمیتواند که « خیانت » یک خان در دائره بشریت مخفی و بوشیده باشد . بلکه پولیس کله منحوس خیانت حس تحسیس هر یک از انسانها بوده و است .

(۲) واقعاً که این شیوه رذیله و عمل ناشائسه نمیتواند که حامی و طرفدار خود را بسر منزل مقصود بر ساند بل تمام مزایای انسانی را این فعل قیح نامشروع بر باد و تباہ میسازد و از قدر و حیثیت عامل خدوش بقدر گرفتاریش میگاهد .

(۳) یعنی اگر اندک و یا بسیار باشد بسیان اندازه نام بد انجمام همان مرد دون همت پست فضلت را بد نام و شخص او را زمروای خواص و عوام میسازد .

(۴) نباید اینطور خیال کرد که بزرای تمام خیانت ها خواه خود را باشد یا کلان بیک اندازه خواهد بود ، بلکه هر خیانت بخود درجه و هر جنایت اندازه دارد و بقدر ار تکاب آن عامل خویش را به کیفر کردار بد هنجارش میرساند : - (هر عمل اجری و هر کرده جزائی دارد) !

(۱) فرق در مراتب خیانت از نقطه نظر عدالت

(۵) چنانچه ائتلاف هزار روپیه از مل دلت تمزیرش کمتر است نسبت به ائتلاف دوهزار روپیه، هکذا تمزیر یک خیانت که برای برباد ساختن یک فرد واقع شده کمتر است از اندازه خیانت کردن و به تباہی رسانیدن یک قوم چه جای اینکه یک جامعه پوشان و یا یک دولت ازان متزلزل و سرگردان شود !!!

(۶) درین مورد قلم بادل شگافنه عرض تظلم کسان می نگارد که آیا قبای کدام تمزیر و عبسای کدام جزا بقد و ادام آن خانهای جنی برای خواهد آمد که یا یک مملکت و ماقی خیانت کرده اند که مجدداً به اقدامات آغاز و مساعیات خودش را در میدان حیات باشند ادت، مستین و مستند ساختن می خواست و از خود غرضی و تشخیص پسندی خود ها افغانستان را برباد و تباہ؛ اسلحه و ذخایر ناریه او را به باد فشاروت و امته دیرنه او را اخما؛ جوانان رشید و فرزندان سعیدش را بأنواع قتل و هب و مصائب هبتلا؛ اطفال را یتم، ما دران را بی فرزند، زنان را بیووه، و ابای وطن را بذلا کت و مذلت سر دوچار ساخته اند؛ خلاصه تمام شالوده و اساس آن را کانم یکن شیشان مذکورآ در هم ویرهم نموده اند؛

(۷) آیا این مملکت ستم رسیده همان افغانستان نیست؟ که عالم و عالیان بدوسی او افتخار داشتند و همواره رجز حماس و شجاعت او وارد زبانها بود؛ والیوم جسم نازین آن از دست فرزندان ملاطف و خدام عدارش میروج و دلش داعدار و چشم اشکبار وحات آن خیلی زیون و خوار است.

(۸) ای افغانستان شیرین! وای محبوبه دانشین! میدانم که امروز وجود نازینست؛ یافت آن صدمه و فشاری را که نذکارش موجب اضطراب و اضطرار دوستان است.

(۹) آیا این خالک محبوب در نتیجه خیانت که ؟ و از چه دچار خسaran
مادی و موتوی گردید ؟ و از دست خیانت پیوست کدام خائن جانی رخم
جانکاه بروجودش پیدا شده ؟ در نتیجه نه تهایک سلطنت یکصد و پنجاه ساله منظم
را از دست خود باخت ! بلکه در همه مرا کر و نقاط خزانه ، جبه خانه ، اسلحه ،
نوجوانان رعناء ، عمارت و قصور زیبا و چهار و چهار را نیز فدای خواهش های
پسایی و قربان تشخیص پسندیهای ظاهری ساخت ! و بک لکه منگبی را ازین
واقعه مدھشه در اوراق تاریخ از خود بیاد گار خونین گذاشت !!!

(غرض از اشاعه رویداد محکمه)

.....
کدام کس که نکرده گمان ظام بهزه

که تیر آفت جویید را نشانه نشد

(۱۰) دینا و عقولاً ثابت است که هر یک عملی از اعمال انسانی
دارای مكافات است و ممکن نیست که جزای عمل خواه خوب است یا بد ، به
عامل آن واصل نشود .

(۱۱) در روی جهان تمام احوال و افعال انسان هر چند در خفا صادر
شده باشد و مدت مددی هم بر آن متفقی شده باشد حتی نتیجه همان خوبی و
با خرابی را که ازان متصرشده ، می بخشد .

(۱۲) هر چند جزای مکمل اوی ملتوی به عقی است اما درین دنیانیز یک نمونه
آن جهه عبرت سائرین نشان داده میشود .

(۱۳) درین موضوع بشرطی عالی بورق گردانی تاریخی زحمت نداده فقط
واقمات همین انقلاب را بخاطر شان یاد آوری میکنیم که هر کس برای العین
صله قباحت و خیانت و پاداش کردار ورق تار خود را بهمان اندازه که مرتكب آن
شده بود دید ایشک در از همان سلسنه دست قدرت بوده از روی اغراض پسندی .

و خیانت کاری‌های محمد ولی و محمود سامی نیز برداشت و آنها را بصورتی که
میباشد خیجل و شرم‌ساز و بکیفر کردار شان رسانید.

(۱۴) چون جهه اعلام حقایق این مسئله را نصیحت و اندرز خادمین و عبرت
و چشم سوزی خائینین لازم بود که صورت محاکمه آن خائینین بزرگ که سرمنشة
این اقلاب آتش افروز این واقعه بر از التهاب گردیده اند در حین تحریر در آید
لذا ریاست شورای ملی در صدد ترتیب و تدوین آن قرار آئی برآمد:

انعکاس خیانت محمد ولی و محمود سامی در محیط

— (خون ناحق دست ازدامان قاتل برداشت) —

(۱۵) در موقعیکه افواهات خیانت و نمک حرایی از هر گوش و کذار و از
زبان صغار و کبار نسبت به محمد ولی و محمود سامی بگوش عدالت نیوش اغلیجه هرثبت
محمد نادرشاه غازی میرسید، واستعمال کلاس بدگونی محمد ولی و محمود سامی بین
عامه کسب شده، و سخنانیکه نادیروز مخفیانه و محروم‌انه نسبت بقداری آنها گفته
میشد امر وز على رؤس الاشهاد ایراد میگشت، و همگی بیک زبان خرابی "ملکت
را از اثر اغراض پسندی و خیانت کاری محمد ولی و محمود سامی که از زمامداران
بزرگ عصر اماني استند نشان دادند، و اینها را محرك هست بجهة سقو و عامل
بزرگ تقویم و تجدید سلطنت برآزو حشت او دانسته آنها را بمحیثت مشاور و رهبر
در غارها و خون رزیهایش مورد طعن و نفرت قرارداده باهم دیگر معرفی میکردند؛
یحکومت متبوعه ما طور یکه مرقوم میشود شکایات و عراض جهتی باز پرس

وتحت محاکمه گرفتن آنها وپاک کردن صحنه پاک وطن را از وجود خیانت آلود
آنها نیز مواصلت نمودن گرفت !

[وصول عرائض ملت نسبت به مجازاۃ ارباب خیانت]

(۱۶) درین آئین یک حصۀ از ملت که عذاب و جدانی هم، مشاعر و حواس شانرا
زیر محکمه و تغذیق آورده آنها را به اعتراض هر گونه حقائق و ادار ساخته بود
عمریضه جدی و در خواست مصراوه عمومی شانرا نسبت به مجازات و باز پرس
این دونفر بحضور شهریار عدالت گستر تقدیم نموده همگی متعدد القول شده
گفتند که : —

(۱۷) هرچند در جهان مشهور، واین کلمه زبان زد عموم است که شراره
آتش انقلاب شمالی سرتاسر افغانستان را فرا گرفته است؛ ماهیم این شهربوت را
تصدیق کنان عرض میکنیم که اساساً ماده این انقلاب واخگر این آتش
بر اهاب از دست خیانت برست مامورین بزرگ عصر امنی محمد ولی و محمود سامی
در سمعت شمالی بصورت بچه سقاو و اتباع سقا کش القاء و احتجات شده زیرا
که دائم امساعی افسر ارض پسندانه آنها در حیات و کنک و همراهی اشرار، هم راز
و انباز بوده به گرات باعث نجات آنها از مهمل کشده اند و چندین نزدیک از این
جهت جلس و بدnam کرده اند که چرا شما به مخالفت بچه سقا اقدام و یا چرا در
تعقیب و دستگیری آن تثبت میکنید .

(۱۸) در عین زمان مامورین آن عصر هم تمام‌اً سهل انگار و غفات کار
بوده مثل حکومت ضعیف الاداره مرکزی مسائل غیر مفید نظر فریب سری
مصطفروف، و به مهیا امور اهمیت نداده، عالم عکری و روحیات ملی و جریانات
داخلی بکلی خراب و منسویین حکومت عوض خدمت ملت و صداقت به مملکت در
رشو تخرواری و پیاک مصروف بودند حرکات و اوضاع ایام اخیره اعلیحضرت

امان‌الله خان که خیلی دل آزار و برخلاف مقررات اسلامی و احساسات ملی بیک شدت روی کار آورده شده بود بر علاوه آن خرابیها و بی‌بروائیها حکمرانی داشت، موجب مزید نفرت و غیظه ملت گردیده یاک زمینه درستی را برای موفقیت نقشه خائنین و شرکت عامه ملت با آنها فراهم آورده تمامآ به مخالفت حکومت موافقت آن قوه که به ضد او کار کند مائل و آماده شدند.

(۱۹) چون ما از ازمنه قدیم الی الان دائماً حکومت صادق و هملکت خود خدمت کرده ایم خیلی تأسف داریم که چرا درین عصیان فاحش که نتیجه آن برای افغانستان بسیار گران و بیشان کن نایت شده اشتراك کردیم ولی چه باید کرد که از اثر همان خیانت کاریهای مامورین بزرگ و خفه اداره حکومت هر چندیکه ما دراز الله ماده فساد و تخریمه انقلاب کوشش میکردیم ناکشت و خونی واقع نشده مفسده ازین رفع شود به نتیجه و اسل نمیشیم.

(۲۰) اینک شاهد قول و موبد این مدعای ماهانا محـاربه گردن و مقتول و مجروح و اسیر نمودن همین اشرار موجوده است که از بقایای سقوی و طرفداران صمیمی حبـب الله بودند و به بسیار شدت مکرراً فضای پر امن مملکت مارامکدر نمودن آرزو داشتند از حسن نیات شاهانه و صداقت شعاعی عامه مامورین صادق شما چطور بیک فرست قابلی در اثر مقابله و مجادله خود ما مردم شهـل دستگیر و منتشر شدند و مایان سایر هستـر اعلیحضرت و ادامه امنیت و تصدیق عملی صداقت و اطاعت خود به تنها در استیصال و دستگیری اشرار و افراد بد گردار شمالی کوشیده ایم بل در موضوع اعدام و حبس دوام و نهـی بلد و غیره محـاربات این افراد مشهور بالفساد خود نیز اظهـار نظریه گرده ایم؛ نـا آینـده اینـظـور یـکـلـکـه بـدـنـامـی و مـادـه اـخـتـالـ وـطـنـی باـقـیـ تـمـادـ کـه باـزـ مـلتـ اـزـ آـنـ بـرـیـشـانـ وـمـلـکـتـ مـزـارـستانـ وـحـکـومـتـ برـگـردـانـ شـودـ اـهـذـاـ بـسـیـارـ ضـرـورـ وـمـیدـانـیـمـ کـهـ برـایـ اـسـقـرـارـ اـمـنـیـتـ وـدـورـ کـرـدنـ رـیـشهـهـایـ اـغـرـاضـ وـخـیـانتـ عـرـائـضـ جـدـیـ مـاـزـاـ نـسبـتـ بهـ

مجازات محمد ولی و محمود سامی که یکانه موسس انقلاب و بانی اینهمه خرابی و حرامی و مردی بچه سقو بودند و همه این مظالم و فجایع را همین خانهها روی کار آورده اند نیز معروض حضور بداریم .

(تاثیر این عرائض و اطلاعات بر حکومت)

(۲۱) در نجا حکومت محض برای اینکه احتمال خواه کسانی که از من موه دارند و یا جدیانه پیشنهاد میکنند ، به این مبدل نگردد و حکومت موجوده راهم مثل سابق یک حکومت شخص پرست سخن ناشنو که برخلاف احساسات ملیه کار روانی دارد تصور نکنند از یک طرف حکم بتوقیف محمد ولی و محمود سامی بیک صورت مهذبایه و احترام کارانه اصدار کرد و از جانب دیگر به تحقیق و تدقیق حقانه و بیغرضانه و منصفانه این فقره مهم آغاز نماده امر بنا سپس یک محکمه عالی العال که اوصاف و تشریفات آن آیینه خواهد آمد و ازان ناظرین به خوبی میدانند که تا امروز نظیر آن در افغانستان از جثیت وسعت و سنجد نوقدت کردن تمام ہلوها از نقطه نظر عدالت و انصاف دیده نشده است ؟ اصدار فرمود

(جریانات محکمه علنی و بعموم معلوم است)

(۲۲) هر چند وقایع و جریانات این مجلس توسط اعضاء و شرکای آن برای افرادی که بدور و پیش گرسی سلطنت اثبات وجود دارند کماهی منکش و ظاهر است و همکان عالی یقین میدانند که بکمال غور و خوض و دقت کودن در تمام اطراف این محکمه عالی جرم خبات ملی و جنایت وطنی را بر محمد ولی و محمود سامی بدرجۀ اثبات رسانیده اند

(۲۳) ولی محض برای استحقا داریت عامه اهلی و طین و آناییکه باقیانسته این علاقمندی دارند ریاست عالی شورای ملی ماقنن مناسب دانست تصویرت جریانات این محکمه را کماهی بصورت یک رویداد ترتیب و تدوین کرده در منصه اشاعت گذاشت .

(۲۴) لهذا چنان مناسب دید که نخت اداره و نظارت رئیس جلیل خود آقای عبدالاحد خان یک رویداد منظم این دیوان عالی را که اوین بار در افغانستان برای محکمه کردن خائین ملی انعقاد شده است، از روی آن اوراق و استناد و تحقیقات و استنطاقات و سوالها و جواهای که مدار حکم و استناد جرم این دو خان را گرفته میشوند؛ ترتیب و تدوین کند تا از جریانات این این محکمه برای خواص و عوام واژ خود و بیگانه حقائق منکشف شود
 (صورت ترتیب رویداد محکمه)

(۲۵) در نظر گرفته شده است که درین کتاب و قابع واسله تحریر گردد و صورت ترتیب و تدوین این رویداد چنان مقرر کرده شد که اولاً از آن شرارت افگانی، مکرر اتباع سقوی که پس از اعدام سقو زاده بنای عصیان و نمرد شدید را گذاشته و بواسطه خود اهالی شمالی بکیفر کردار خود رسیده کاملاً استیصال و در اثر آن عموم اعزمه و معارف بشرف یافی حضور شاهانه نائل شده نسبت خائین عربیه برداز شدند نخت بیان آید

(۲۶) در عقب آن به نقل احکام و اخراج مقاد آن فرامین هایونی که راجع به توقيف خائین و تشکیل دیوان عالی و مقرر کردن مدعی العموم صادر شده بود از آن لا تمحظ دیوان عالی نگاشته در اثر آن فقط به نوشتن مطالب عمده آن اوراق و استنادی که از آن دیوان عالی در استطاع و تحقیقات ابتدا و محکمه کار گزنه نداشتند، و از بیانات خارج از موضوع و آن دلائیل که بعد از اثبات و احکام محکمه از دیگر گوش و کناره مملکت نسبت به جنایت محمد ولی و محمود سامی رسیده است صرف نظر کرده تنها از تحقیقات ابتدا و صورت استنطاق و سوال و جواهای که از اشخاص لازمه درخوارد کرده شده است تذکاری داده بمحلاً ارائه اتفاق اد مجالس متعدد محکمه دیوان عالی

حکایت بیان آید و صورت سوال و دعوی مدعی العموم و دفاع مدعی علیه ،
ورد دفاع او را که نایا نموده و انباتهای منطق و شهودی مدعی العموم که
به محضر خانین و عame حضار حاضر آورده و عجز آنها از دفاع آن ؟ مرتباً
یکی بعد دیگری هر چند در مجالس متعدده واقع شده جمهه افهام عame بیکسلسله
با تفصیل جلسات دیوان عالی نوشته شود در خامه نتیجه و رای آخرین مجلس
واحکام پادشاهی که نسبت به مجلزات آنها صادر شده قید میشود

(۲۷) درین رویداد متحتم و ضروری قرارداده شده است که صورت آن ادعا
وبیانات و تحریر راییک درین محاکمه تائیز و مدخل دارد نوشته شود و هم چیز هایی که درین
کتاب تحریر میگردد همان اسنادند که در محاکمه از آن کار گرفته شده است.

(۲۸) مخصوصاً در جواب های محمد ولی و محمود سامی که سرا باه قلم
خودشان بالذات تحریر شده است و عیناً در ریاست شوراء قید و ضبط میباشدند
نقاطه نظر آن است که عیناً منقول گردد ، در مقاماتیکه اولاً جواب را طوری و
آخرآ ازان پیشیان شده بر آن خط کشیده اند این (X) علامه گذاشته
میشود — اگر با وجود خط گرفتگی هم خوانده و فهمیده شود پس از نوشتن
همان علامه به تشریح آن در حاشیه اشاره می روید اما این خط کشیدگی های
عمدی مستثنی است ازان اغلاط و سهویکه طبعاً رای یک نویسنده در اثای تحریر
عاید میشود زیرا که درین رویداد از نشان دادن این طور اغلاط صرف نظر و فقط
به تشریح همان خط کشیدگی ها که قرائی و امارات قطعیه جرم و یا اقرار او
گفته میشود قلم معطوف میشود .

[اغتشاش بکر اتباع سقوی در سمت شمالی]

(۲۹) پس ازینکه کابل به نیرو و همت اقوام دلبر و عشائر غیور تخت اداره
نادری مفتح شد و حبیب الله بشر حیک معلوم است مفرور شمالی گردید
از طرف حکومت نادری بودم شمالی اخطار کرده شد تا در موعد پنجروز

بهر ذریعه که بتوانند در دستگیری بجهة سقو واتبع او صرف مساعی کتند والا حکومت در سوقیات خود بفرض تعقیب آنها واداره امنیت آن ولاجور است.

چون در همان موعد مقرر می‌شده بنا بر معموریت های که در اخیر معلوم شد نتوانستند که بوعده وفا کتند افغانستان جو حق بطرف کوهدامن روان شدند چون مردم سمت شمال در زمان حکومت آن لاابالی خیلی متاذی شده بودند وهم فعلاً مزید حرکت خود هارا بمقابل قوا قومی دور از طاقت می‌دانستند از انجمنه نه تنها با حبیب الله پس از تخلیه ارگ با وجود تکلیف واستحکام او داده هراهی راجنانکه شاید واید ندادند بلکه در دستگیری او با مجاهدین ملی تسهیلات، و به سلطنت نادرشاهی اتفاق نمودند. چون سقو زاده از بک طرف افکاک اهالی شمالی را دید و از جانب دیگر حس تعقیب و انتقام جوئی قوا قومی را بر این مشاهده کرد مجبوراً خود را تسلیم حکومت کرد و اعلیحضرت نیز از شب و درم دلی و حل پژوهی که دارند تسلیمش را پذیرفته و تایلک حدی ازو بمقابل انتقام خواهی قوا ملی مدافنه هم نمودند امام ملت از حق خویش که از وی تلفات ملی و جانی دیده بودند نگذشته بحضور شاهانه بكمال الحاج و اصرار معروض داشتند که اعلیحضرت نادرشاه غازی الیه جرائم سیاسی و شخصی خود را به مخشنند اختیار دارند اما در مطالبه حقوق شخصیه خود ها از حضور شاهانه رجا داریم که این بدنام کتند گان افغانستان را بدست ما بسپارند تا بکیفر کردار بد هنجر شان برسانیم زیرا که هر فردی از افراد افغانستان برای گرفتن انتقام به متمهای جدت و غیظ ازین افراد بدنهاد اصرار دارند در اثر همچه اصرارات متواتیه ملت، اعلیحضرت نادرشاه غازی، حبیب الله را با رفقای صمیمی او بوكلای ملت سردد و از طرف نمایند گان مذکور رهسپار بادیه ادب ادار شدند.

(۳۰) پس از ینکه حبیب الله وغيره نفری دخواه او جاده پیمایی بادیه عدم گردیدند؛ دیگر رفتای هشات و هراهان نادان او باز بنای شرارت

عصیان ورزی را بهان اساس و طریقه که بچه سقو آرا در ابتدای انقلاب
ودر هنگام استیلای کابل استعمال کرده بود، گذاشتند

(۳۱) تنها فرق و علامه فارقه‌ین این اغتشاش و عصیان ابتدائیه سقو زاده
بود، اینقدر یک نکته است که این رفقای **بیهی السیف حبیب الله** پس از مقتولیت
او مجدها « دزد » دیگری را برای خود « پادشاه » انتخاب و دیگرسارقین و
راهن نان مشهور شانرا « نائب السلطنه » و « معین السلطنه » و « وزرا » و
« والی » و « کوتوال » و « جرنیل » و « گرنیل » و « و » و « مقرر »
گردند درحالیکه بهترین اسلحه و سامان مسلح و مجهز بودند جبهه خانه کافی،
خزانهٔ مملو با خود داشتند و هم رسوخ و فتوذ هروارد شان خبلی زیاد بوده
 تمام ترتیبات و نظمیات آنها بدرباره اساس سلطنتی صرفی بوده.

(۳۲) باین تشکیلات و نیتی که بشمعه از آن فوقاً اشاره شد این جمعیت
اشرار بنام خون خواهی سقو زاده مکرراً بنای اشوب و شرارت را گذاشتند
وحشت سقاویه را دوباره استحکام نمودن میخواستند بلکه بر چند قلعه و دهان
بنای حمله آوری و آغاز اشتراك عمل جبری را بر آنها نیز شروع نموده بودند.

— (تعقیبات حکومت نادری راجع به استیصال اشرار شمالی) —

(۳۳) پس از رسیدن این اطلاع از طرف صدارت عظمی او امر لازمه
اعطا و جمهه جلو گیری ازین اغتشاش و تعقیب اشرار والاشان جلالتماب
محمدیعقوب خان والی بحیث رئیس تنظیمه و عالیجاه عنزت و شجاعت همراه
عبدالوکیل خان نائب سالار بصفت قوماندان نظامی بایک قوه عسکری اعزام شدند.

(۳۴) در عین زمان از حضور عدالت نشور شاهانه اعلانی بعنوان عموم
اهالی و سکنه شمالی اصدر یافته این مسئله را خاطر نشان عموم شان گردانید
که به پیروی افکار امنیت پسندانه و نظریات عدالت کارانه ملوکانه که نیت بعمده

ملت افغانستان و مردم شمالی دارند آنها بایستی بالذات در دستگیری و مقابله
این اشراط یک مکر را می خواهند اسباب بد نامی افغانستان را فراهم آورده باشد بر سابق
اسباب خجالت شمالی را باعث می شوند ؟ جداً بکوشند و صرف مسامی و روزند !
(۳۵) در صورت تخلف ازین احکام و مساهله نمودن در تعقیب این اشراط
البته حکومت مجبور است که در سوقیات عسکری خود بیک اندازه کافی جهه
قیام امنیت و ادامه سلسله انصباط اوامر لازمه اعطای کند در آن صورت اگر
تکلیف و زحمت برای بعض افراد عائد شود البته که حکومت مسئولیت آنرا
برخود نگرفته تمامآ از دست خود آنها به او شان خواهد پیوست زیرا که آنها
در بست آوری اشراط از فعالیت و مساعدت با حکومت کار نگرفته اند .

[اهتمام سمت شمالی در گرفتاری اشراط و افراد جانی]

(۳۶) پس از انتشار این اعلان و اعزام والی و نائب سالار نظامی و یک مفرزه
عسکری عموم اهالی شمالی بیک جدت و فعالیت متهافت نه تنها در دستگیری اشراط
و انتشار آن سارقین ناپکار حسب اوامر و هدایات همان دو منصبدار صداقت شعار
صرف مسامی و اقدار نمودند ، بلکه در اعزام و اکرام و ضیافت برادران عسکری
خود هم بصورت الومی کوشیدند . بیک اندازه کافی اسلحه ، وجه خانه ، وغیره
سامان حکومتی را نیز جمع آوری کردند ، هم چنین مالیات مقرره شان را هر چه
برزمۀ شان طلب دولت بود ؛ فراهم نموده بخزانی دولتی تسليم نمودند .

(۳۷) خلص اینکه شمالی ها تمام اوامر جزئی و کلی حکومت نادر شاهی را
به کمال ارادت و اخلاص استقبال کردند . و اکثری از اشراط آن
دیار را بدون سوقیات عسکری و قوه الظاهر گرفتن از دیگر افراد قومی ، خودشان
بالذات الی سه صد فرد دستگیر ؛ و حکومت به کمال جدت تسلیم ؛ و برخی را مقتول ؛ و عده

را بمحروم؛ و بقیه السیف را کاملاً منتشر و مفقود الائز نموده و تایلک اندازه حکومت را ازین اوضاع اطاعت کارانه و حرکات اخلاق مندانه خویش مسرو رساختند.

(شرفیابی مردم شهالی بحضور پادشاهی)

(۳۸) پس از نیک اکثری از امور مهمه آن مقام غازه ختم را بناصیه مردم خود کشید و قاع اوضاع امور بحریان طبیعی خود را فقاد، از حضور امراء صدارش نابت و سطح والی و مأمور سالار عامة خوانین واعزه و روشناسان شهالی شرفیابی های این را نائل شوند که راجع به جریانات دوره انقلاب از آنها سوالات، و نسبت بطریع عمل آنی شان با آنها توصیه و هدایات، و به اشخاص خادم اراده تمند که فوق العاده خدمت و اظهار فعالیت کرده اند، مكافایت؟ و به افراد مشترارت پیش آنها، مجازات و از حسن نیات حکومت قادر شاهی که درباره عامة ملت محبو خود و آنها دارند توضیحات داده بصورت مکمل، برای آنها از مفکوره و خیالات شاهانه خویش آگاهی بفرمایند.

(۳۹) ذات شاهانه نفری فوق الذکر را به ۱۴ شعبان در قصر دلنشا عن ملاقات بخشیده بعد از انجام مراسم تعظیم خسروی و احوال رسی بالعلی، حکایت از آن اوضاع ملال اینگیز و حرکات رقت امیز ساقمه شهالی که در طرفداری سقوزاده می نمودند، بیان آمد.

(مذاکره در اطراف اسباب و علل انقلاب)

(۴۰) شهالیون با اینکه آثار ناسف و افعال از چهرهای رنگ پریده آنها مشهود بود باز هم عذاب و جدایی همه مشاعر و حواس شان را تحت محکمه و فشار آورده آنها را باعتراف هر گونه مسائل و اظهار هر نوع وقائع و ادار ساخته به تذکار آن اسباب و عالی که موجب این اقدام آنها شده بود و در عین زمان قوه

جزیره سنتویان و تحریک دیگر خاندان و اوضاع شر را نگزین باهیجان دوره اماییه
محصولاً و قایع ایام اخیره و غفلت و سه‌ماهیانگاری حکومت مرکزی ورشوت خواری
و مدعاًی نفسی مامورین او شانرا بین قیام و اقدام مجبور می‌ساخت ، مفصله و
مشرحاً عرض انص و بیانات خود هاراطوریکه از فقره (۲۱) تا (۲۱) قبله اشاره شد
دامنه و اطاله داده ، بخلاف همین مطالب خوده ارا بیک عرضه تحریری مندرج
نموده . با مضاء و موافیر کمده بزرگی از اعزمه و معتبرین خود آنرا ناید و قرار آنی
ب عرض رسانیدند .

معروضه شهالی بحضور اعلیحضرت غازی

(۴۱) بحضور مبارک اعلیحضرت شهربازی شهر یار افغانستان عرض اینکه :-
مسئله مقابله حبیب الله ، در زد با حکومت سابقه اظہر است که از فی غوری
ورشوت ستانی و اغراض جوفی بعضی کارکنان آن زمان بود ، که روی هم
رفته اسباب تنفس تمام اهالی را از حکومت فراهم آورده ، و مسئله را به اندازه
و خامت دادند که پیش سردیده و ملاحظه نمودیم ، برخی از زمامداران بزرگ
و وزرای معتبر آن وقت با حبیب الله روابط دوستی داشت . چنانچه - حبیب الله بارها
از نقش بنج تک فرستادگی محمد ولی خان و کل حکومت سابقه اظہار
منویت نموده ، از بول و جباخانه و اعطای نقشه جنگ و دیگر مساعدت‌های
مشاریه که در هنگام قطاع الطريقی او نموده بودیاد آوری می‌نمود ، و بدبار
عام و محضرهای عمومی صورت مذاکرات مجلس‌های مخصوصانه را که محمد ولی
خان در قلعه مراد بیک و دیگر موضع با او کرده تشريع میداد . و ضمناً
از نامه محمود سامی قوماندان قول اردوانی مرکزی حکومت اماییه که برایش

در این‌ای حمله نجیبین او فرستاده بودواز جنگ نکردن افراد عسکری مانع نشیش اورا اطمینان قطعی داده بود کمال خود سندی و رضاهیت را نشان میداد، علاوه‌تا از تعاونات و همراهی‌های علی احمد خان والی نیز خوشی و خرمی می‌نمود:

(۴۲) اعلیحضرت! در صورتیکه و کیل سلطنت و قوماندان، قوای مرکزی قول اردو وغیره رجال بزرگ حکومت باحیب الله طرح مؤبدة ودوسی افکنده، باوی از هیچ کونه تعاون و امداد و همراهی مضایقه نمی‌کرددند، پس اهالی سمت شمالی چه چاره داشت و چگونه باز ملامتی تنها برایشان حمل خواهد شد.

(۴۳) حالانکه ماه‌های از آیا واجداد خادم صادق و خیرخواه حکومت بوده وحلقه اطاعت و اقیاد حکومت -لف وحال را بگوش جن داشته وداریم، امروز که خدای کریم بعلطف عیم خود وجود کران بهای های یابوی را بنا اهالی و عام خطه مقدسه افغانستان اعطاؤنایت فرموده عرض شکران داریم بلکه از ادای مراتب شکر گذاری آن عاجز و ناتوانیم.

(۴۴) اعلیحضرت! تنها چیزی را که به پیش گاه مراجعت ملوکانه تقدیم بداریم همین الفاظ است که ما اهالی بحکومت متبعه خود قلب صادقیم، و در راه خدمت آن بضر و مال و جن حاضر.

(۴۵) شهریارا: باز هم در اثر هان رشوت ستانی و خود غرضی کار داران حکومت سابق بود که اسباب انسجار اهالی فراهم آمده و همچو حبیب الله یک قطاع الطريق از موقع مستفید گردیده کسب قوه نمود و اهالی شمالی را چار و آن اثرا ر خیانت کاریار و شریک یک عصیان فاحش ساخت، و نیز از همین رهگذر بود که دیگر اهالی افغانستان هم بدافنه و مقابله نبرداخته و حکومت را از دست دادند.

(۴۶) در وقتی که مسئله انتخاب پادشاه در میان آمده و کلای ملت گردیده جمع شدند، برای هیچ کس فرست دست نداد تا در آن موضوع زبانی بشوراند. و مسئله حکمرانی حبیب الله یا یک وضع مستبدانه صورت گرفته بود.

(۴۷) با صدق زبان عرض میکنیم که مایه اصلی فتنه و فساد و واسطه اساس کامیابی
دزدان محمد ولیخان و کیل اعلیحضرت امن الله خان بود زیرا نظر نخبیات خامیک
پیش خود سنجیده بود باین وسیله میخواست تا حکومت و سلطنت افغانستان را
مالک و صاحب شود.

(۴۸) دلیل قطعی است که اگر و کیل حکومت و دیگر کار کنان بزرگ
آن دوره بادسته دزدان دست معاونت و همراهی نمیدادند، رشوه نمیخوردند
و گزند خاطر برای اهالی تولید نمی نمودند پس چه گونه حبیب الله
کامیاب می شد؟

(۴۹) و چطور باقوای حکومت تاب مقاومت آورده بالآخر غالب میگردید؟
یکدسته از مفسدینیک چند روز قبل به جبل السراج حمله آوردهند نیز
از همان اشیخاص بودند چرا نتوانستند بمقاصد فاسد خود ها کامیاب شوند؟

(۵۰) چون کار کنان حکومت کنونی الحمد لله از همه گونه شوائب پاک و منزه
هستند و اهالی سمت شمالی نیز با حکومت متبعه خود کمال صداقت و خلوصیت
را داشته و دارند لهذا باهمه گونه جانبازی و فداکاری مقابله آنان برداخته
و کر بدفع آنها بسته واینک به کمال افتخار عرض می کنیم که فقط اهالی
شمالی به آنها مقابله کردهند و اکثری از آنها را مقتول و مجروح و مابقی آن
مفسدان را الى سه صد نفر دستگیر و به حکومت تسليم نمودند که درین معامله
تعقیب و دستگیری اثرا رانه دست عسکری بامانیتیک بودونه از دیگر قومی

(۵۱) بل در زمان حکومت سابق هم همین ما اهالی بودیم و همینطور عقیدت و صداقت
با شاهان خود داشتیم اگر مأمورین خیانت کار عصر امامیه هم راز و معین دزدان
ورهزمان نمیشدند حبیب الله چطور میتوانست کامیاب آید؟

(۵۲) در خانه بکمال صدق وصفا و با فروط اخلاص و عقیدت و به موجب
(آیه شریفه) (اطیعوا الله واطیعوا الرسول اولی الامر منکم) بهای او امر حکومت

متبوءه خود مطیع و منقاد بوده و فرمان برداری پادشاه محبوب خود
بسرومال و جان واولاد حاضر و آماده هستیم .

(۵۳) راجع به محمد ولیخان که با حبیب الله روابط و وسائل داشت و معاون
و معلم حقیق حبیب الله بود و باعث مدحای ما و خرای نملکت گردیده
ما مردم قرار فوق حقائق را عرض کردیم ، آزو مندیم نا اعلیحضرت
در باز خواست اینطور خائن های بزرگ که اسباب بدنه ایشخاص خائن دفع شنود البته
فرآهن آورده اند پیرداد زند ، اگر اینچنین اشخاص خائن دفع شنود البته
در آینده باز باعث مدحای یک قوم خواهد شد .

(۵۴) دستخط ها و مواهیه اعزه و معاریف سمت شمالی (۱۲۵) نظر
عبدالوهاب خان کوهستانی — محمد یوسف خان توتمدره — فیض محمد خان
بابانی — باساحب خان چهاریکاری — گل احمد خان — احمد علی خان — خواجه
عطای محمد خان کوهستانی — محمد عمر خان ک دره — عبدالقیوم خان
کوهستانی — خواجه میرعلم خان سرای خواجه — حاجی امیر محمد خان
جبال السراجی — محمد یعقوب خان داکتر — خواجه علام محمد خان
کوهستانی — محمد زمان خان جبال السراجی — ملک شاه خان جبال السراجی
ملک محمد نادر خان جبال السراجی — ولی محمد خان جبال السراجی — ملک
رجیمداد خان جبال السراجی — گل باز خان — محمد حسین خان جبال السراجی —
خالقداد خان جبال السراجی — عبد الغفور خان جبال السراجی — عبد الرسول خان
کوهستانی — محمد قاسم خان کوهستانی محمد افضل خان کوهستانی — احمد
شاه خان کوهستانی — قلندر خان کوهستانی — محمد یعقوب خان کوهستانی
مهردل خان کوهستانی — عبد الجلیل خان کوهستانی — ملک احمد علی خان
جمال آغه — حاجی عبدالحمید خان جمال آغه — غلام محی الدین خان جمال آغه —
محمد گل خان جمال آغه — محمد یاسین خان جمال آغه — محمد عمر خان

جال آغه — محمد ابراهیم خان جال آغه — میر سید حان کوهستانی—
ملک وزیر محمد خان کوهستانی — محمد جن خان کوهستانی — ملک محمد عمر
خان کوهستانی — حاجی شاه ملک خان کوهستانی — ملک محمد امین خان
کوهستانی — ملک زرین خان کوهستانی — میرزا محمد طاهر خان — مبارک
شام خان کوهستانی — محمد اکبر خان ، میرزا عتبیق الله خان ، خواجه محمد عمر خان ،
خواجه عبد الرزاق خان ، خواجه سید فقیر خان ، خواجه غلام قشنبه خان
محمد سرو رخان اشتراکرام ، غلام بی خان اشتراکرام ، محمد صدیق خان ،
ملک کمیر خان سالنگی ، ملک لنگر خان سالنگی ، ملک غلام محمد خان
سالنگی ، خواجه محمد نظر خان ، ملک فیض طلب خان شتل ،
ملک دوست محمد خان شتل ، ملک شیر جان خان شتل ، حید الدین خان ،
عبد القدوس خان اشتراکرام ، جلال الدین خان اشتراکرام ، فیض طلب
خان ، امام الدین خان سید خیل ، ملک لطف‌ان محمد خان سید خیل ،
سرفراز خان گلبهاری ، محمد گل خان گلبهاری ، محمد هاشم خان گلبهاری ،
در محمد خان گلبهاری ، ملک دین محمد خان سید خیل ، ذوالفقار خان
سید خیل ، ملک وام خان گلبهاری ، عبدالله خان نجراوی ، منصور خان
جبال السراجی ، شهاب خان — غلام رسول خان سالنگی ، محمد سمیع خان
جبال السراجی ، ملک عبدالجید خان ، ملک احمد جان خان ، ملک غلام
سنجی خان ، محمد سرو رخان نجراوی ، محمد صدیق خان نجراوی ، شهنواز خان ،
نجراوی ، ملک سیف الدین خان نجراوی ، ملک غلام قادر خان نجراوی ،
آقا خان خان نجراوی ، ملک نجم الدین خان نجراوی ، سید شاه خان نجراوی ،
محراب خان نجراوی ، گل محمد خان نجراوی ، ملک محمد زمان خان سید خیل
عبد الحمید خان سید خیل ، آقا محمد خان گلبهار ، محمد عباس خان گلبهار ،
خواجه فضل ، منصور شاه خان ، شیر محمد خان ، محمد شریف خان نجراوی ،

شہنواز خان نجراوی ، علام نجی خان ، ملک جان باز خان سید خیل ،
 فضل حق خان ، عبد الشکور خان ، میر حیدر خان ریکت روان ،
 محمد سرور خان قلمه مرادیک ، محمد امورخان غازه ، محمد امان خان
 قلمه مرادیک ، دوست محمد خان ، امیر محمد خان ، قیام الدین خان ، سید
 پادشاه خان ، میر جمال الدین خان گلدره . (ماقی بدرستی خوانده نشد)

(۵۵) نقل فرمان پادشاهی

راجع باین معروضه مشاهیر شمالی بعنوان صدارت عظیمی :
 بعداز القاب : دیروز بتاریخ ۱۴ شعبان المعلم یک جعیق ازملکان و معاریف
 سمت شمالی بحضور حاضر کشته نائز و بدامن و افعال از اوضاع گذشته را
 ظاهر و نسبت به حکومت اظهار خدمتگذاری ووفا داری نمودند و ضمناً بعرض
 رسانیدند که حبیب الله بچه سقو را یک عدد اشخاص مثل محمد ولی و محمود سامی
 تحریک بشورش و عصیان نمود ، و حبیب الله نیز از مساعدت و همراهی آنان حکومت
 غاصبانه واستیلا کارانه را بدست آورد و بدربار عام اراده داد و همراهی محمد ولیخان
 اظهار میکرد که درین فرار تقیق پنج تکه که بدست هست بنی داده و همه وقت
 کار طوس و روپیه برایم فرستاده است و محمود سامی نیز در هنگام محاربه قلمه
 مرادیک بنی خط و سیف داده است که ما جنگ نیکنیم . و از علی احمد خان
 والی نیز اظهار خوشی و رضائیت میکرد و جمیعت مذکور مقاد عرض خود را نیز
 بصورت عربیه باعضاً ملکان و معاریف سمت شمالی بحضور ماقیدم نموده اینک
 عربیه من دمان شمالی را جنساً بشما ارسال کردیم . بنیا امر مینایم که محمد ولیخان و
 محمود سامی را باز کشاهم بیک صورت مهذبانه خواسته نظر بند نگهدازید و متعاقباً یک
 دیوان عالی من کب ازو زرا و تمام ارکان مجلس شورا و معاریف من کرو کلیه و کلاو
 موز زین ولایات که حاضر مرکزند تشکیل داده ، مستلزمرا مطرح نظر و افکار

۴۲۱

عامه قرار داده و باحضور مجلس محکمه آنها را دائز کنید آنچه رای عامه در
خصوص آنها قرار گیرد نتیجه فیصله و آرای آنها را باحضور عرض کنید .
از اشخاص خارجی هم ذوای را که شما لازم میدانید بر حسب اجازه نامه شما
حضور استماع و ملاحظه جریان محکمه در ان مجلس حضور هم رسانیده میتوانند
١٥ شعبان المعظی ١٣٤٨ (٢٥) دلو ١٣٠٨
(محل امضای شاهانه)

(اقدامات صدارت عظمی)

پس از صدور و وصول این فرمان از حضور صدر اعظم صاحب
اشخاص فوق لذکر قانوناً یک صورت مهدی باه جلب و در از گشته شاهی یک
شوه انسانیت کارانه نظر بند نگهدارشته شده جمهه تکمیل تحقیقات و تحقیق
محکمه گرفتن آنها حسب الامر حضور قرار آئی احکام اصدر شد .

(فرمان صدارت عظمی) (٥٦)

حالقدر جلال‌الله‌آب عبد‌الاحد خان رئیس شورا !
جون بوجب فرمن نمبر (٨٠٨٥) اعلیحضرت غازی راجع بمنظوبت محمد ولی
خان و محمود سانی یک دیوان عالی مرکز از وزرا و تمام ارکان مجلس و شورا
و معاریف مرکز وکلیه و کلا و معززین ولایات که حاضر مرکز اند
تشکیل و در دیوان عالی موصوف محکمه این دونفر دائز میگردد لهذا
حسب الامر واردۀ سنیه ، رئیس این دیوان عالی آن جلال‌الله‌آبند البته
تریبیاب و تشکیل این دیوان عالی را از ذوات فوق الذکر خود شما
 بصورت لازمه خواهید نمود آنچه اوراق و اسناد مظنویت این دونفر
که از عرض واستغاثه اهالی ناحوال بصدارت عظمی مواصلت کرده است

همه آن جمیه استحضار و اقدامات لازمه بشما اعاده کرده شد هیئت
استنطاقیه را که عبارت از یک اجمن محاکمات است نیز از همین اعضاي
دیوان عالی تعین خواهد شد . (محل اعضاي صدر اعظم صاحب)

(اجرآت ریاست شورای ملی)

چون رئیس شورای ملی از حضور معمولی ظهیور اعلیحضرت هایوی
قرار فوق بریاست دیوان عالی افتخار یافت مشارکیه از یک طرف لایحه
اصول استنطاق و محکمات مظنوین خیانت وطن را بحیثیت رئیس شورای
ملی تشکیل دادند و از طرف دیگر بصفت رئیس دیوان عالی در معرفی
اعضا و هیئت دیوان عالی حسب هدایت هایوی بذل مسامی شودند که
در ذیل هم لایحه دیوان عالی عیناً قل ، و هم فهرست اسامی هیئت
بریاست دیوان عالی که از طرف رئیس معرفی شده اند عطف قلم و هم
بشناسی مدعی العموم ملکی و نظامی برداخته میشود .

(۵۷) (لایحه اصول استنطاق)

(ومحکمة مظنوین خیانت وطن)

و تشکیل دیوان عالی محکمه شان که بدر خواست و عرض اکثر اهالی از
طرف ریاست شورا بوجب امر واردۀ سنه شاهانه ترتیب یافته است .

- (۱) محمد ولی خان .
- (۲) محمود سامي .

مواد عمومیه

(۱) دو نفر فوق الذکر نظر به عرض اکثر اشخاص روشناس ووکلا و

در خواست کتبی اهالی سمت شهابی که بحکومت تقدیم کرده اند
همه‌دانه به تحت حفاظت گرفته شده استطراق و تحقیقات ابتدائیه و محکمه
شان بدیوان عالی مفوض گردید.

(۲) دیوان عالی استطراق و تحقیقات و محکمه مظنونین مذکور را بوجب
اسناد و عرائض فوق الذکر که حسب اراده سنه از مقام صدارت عظمی
پدیوان عالی اعاده شده تحت نظر دقت میکرد.

(۳) دیوان عالی حسب فرمان نمبر (۱۹۲۱) صدارت عظمی که به دهایت
و اراده ملوکانه به شورا شرف صدور یافته تشکیل این مجلس را از
ذواتکه بجدول جدا کانه اسمی شان ذکر شده و عبارت از (۴۷)
نفر است میباشد.

تصربه : ذوات فوق الذکر اضافه از اعضای موجوده شورای داخل
مجلس موصوف میشوند.

(۴) علاوه بر علمای که بعضویت شورا شرف شمولیت دارند دو نفر
دیگر نیز از علمای علام برای تدقیقات جهات شرعی شامل این مجلس
میشوند.

(۵) دیوان عالی اول برای استطراق و تحقیقات ابتدائیه مظنونین یک انجمن
جدا کانه بنام انجمن تحقیقیه اصول محاکمات از ذواتکه شامل عضویت
این مجلس عالی میباشدند تعیین واستطراق و تحقیقات ابتدائیه بذریعه انجمن
خواهد بود.

(۶) انجمن استطراق و تحقیقات ، تحقیقات ابتدائیه خودشان را تکمیل و به
نتیجه واصل ساخته تقدیم مجلس عمومی مینمایند.

(۷) مجلس عمومی نتیجه استطراق و تحقیقات ابتدائیه انجمن را به کال دیانت
غور و تدقیق و به نتیجه گرفتن آن توجه میکند.

(۸) مدار حکم قطعی اسناد و دلائل و قرائتی خواهد بود که تمامًا براین مقننه و مبنی و خالی از هرگونه اغراض و اعتراضات باشد نظر به آن مجلس تعیین جزا خواهد نمود و پس از منظوری حضور اشرف ملوکانه بصیغه اجراء خواهد آمد.

(۹) چون این حاکمه تمامًا عانی و برای مراعات و حفظ حقوق عمومیه و اجتماعیه مایه است لذا هر فرد و هر شخص میتواند که نظریات و عقائد و ادعائی اگر برعلیه و با برله مظنونین داشته باشد آنرا کتبی برای استدیوان عالی حاضر کنند و اگر شفاهی میخواهد ادعا و اقامه کند صلاحیت دارد که نکت اجزاه از دیاست گرفته حاضر شوند.

(۱۰) ادعا و اقامه دعوی تمامًا بصورت عانی است مواد تحریریه از طرف منشی مجلس قرائت خواهد شد، همچنان دعوی کنندگان نظریات و عقائد شان را عیناً تقدیم خواهد نمود.

(۱۱) مظنونین را مجلس عالی حق بیان و مدافعته خواهد داد و بیامات و دلائل مقننه شان را زیر نظر منصفانه خود شان خواهد گرفت.

(۱۲) یک نفر مدعی العموم (۱) بنام و کیل اثبات جرم ممنظوری حضور شاهانه مقرر خواهد شد مدعی العموم همه مواد و اسناد مظنونیت مظنونین مذکور را جمع نموده ادعاه و استدعا به مجلس تقدیم میکند.

(۱۳) دیوان عالی تمامًا اسناد و موارد معلومات را که برایش رسیده یا مرسد مدعی العموم سپرد خواهد کرد مدعی العموم اسناد و مواد مذکوره را پس از اقامه نمودن دعوی و ختم هر مجلس دوباره سپرد ریاست خواهد نمود.

(۱۴) ریاست تمام این اسناد را بصورت درست محافظه میباید.

(۱۵) مجلس عالی نتائج را که از جریان محاکمه میگیرند در حال غایب مدعی و

(۱) چون مشکلیت محدودی جنبه ملکی و از عمود سایی حیثیت نظامی را داشت نایاب برای هر واحد آنها یک یاک مدعی العموم فرار پیشنهاد ریاست دیوان عالی از حضور مقرر شد

مدحی علیه خواهد بود ولی نتیجه همه استدلالات و مواد منتخبه را دارا
خواهد بود .

(۱۶) رئیس مجلس در ختم مجلس هر روزه موادی را که برای جلسه دیگر قبل
مذاکره و سمع دعوی می شمارد پروگرام آنرا ترتیب و بذریعه منشی
مجلس قرائت می کند .

(۱۷) مجلس ، اعتراضات و ادعاهای را که قبل تردید دانسته سمع
آنرا لغو نپارد حق تردید و مسترد کردن را دارد .

(۱۸) وظیفه داخلیه مجلس مواد آنی اذ کر است :

(۱) رئیس واعضای مجلس عموماً در یک اتفاق اجتماع تزویه اعضاء به هدایت
رئیس اخذ موقع نمایند ترتیبات مجلس : رئیس در صدر واعضاء بد و طرف
الجمع اخذ موضع می نمایند ، میز های طولانی در بین برای تحریر
گذاشته خواهد شد منشی و کاتبان . مجلس به تزدیک رئیس در نقطه که از
قرائت عرائض و ورقهای دعوی اعضای مجلس و سامین تمامآ حضار یک
در انخفا اثبات و جود دارند حالی شوند اشغال موقع می کند .

(۲) تمام مواد یک برایست اعاده شده خود رئیس جمع می کند یگان یگان
با جازه رئیس از طرف منشی قرائت می شود .

(۳) در جین قرائت تکلم متنوع است هر یک اعضا مجلس نقاط جا به تردد و
توجه خود شان را نوط می کند و بعد از تمام قرائت باستیزان رئیس یک
یک نفر یکی بعد دیگر نظریه خود شان را می گویند .

(۴) رئیس مجلس حق ساکت کردن اشخاص را که خارج موضوع ویا غیر
از نوبت خود سیاق مینمایند ، دارد ، همچنان اگر مجلس را چند

دقیقه عن-اللزوم تعطیل کند نیز میتواند . تفریح هم با جازه رئیس داده خواهد شد .

(۵) ریس و اعضاء در صف خود از ادعا کنندگان و سامعین را جای نمیدهند فقط درین انجمن در صدر ریس و منشی و کاتب‌ان بدو طرف خواه بدو صف حاشیه شوند، خواه عقب صف اعضا چاگیرند.

(۶) ادعا کنده‌ها با جازه رئیس یک یک نفر در مقابل رئیس به پا ایستاده بیانات خود شان را شفاهی و با تحریری تقدیم می‌نمایند؛ اگر بعض اشخاص ادعا کنده‌را رئیس اجازه به نشان کنند نشسته می‌تواند ولی خارج صفات اعضا در همان نقطه معین.

(۷) ادعای ادعا کننده هزار یک کاتب مخصوص که تمامًا قید میکند و در آخر همان ورقیکه قید میشود امضای خود ادعا کننده میشود، ریس و یکفر اعضا اول دران ورق همان مجلس نشانی میکند.

(۸) ادعای تحریری ادعا کنندگان باید با مضای خودشان باشد و منتهی آنها جهراً قرائت کند بعد از قرائت بصورت فوق الذکر از طرف رئیس و اعضا نشانی و امضا هنشود.

(۹) ادعای ادعا کنده ها در حال حضور خودشان مجلس قرائت میشود و تمام اینجا شده با از ساعت (۹) الی (۱۲) - ادعا تحریر و جمع شده بعداز ساعت يك بجهه خودريئس واعضا از ادعاهای ناتيجه هيکي زدوايا اينكايکروز ادعا شنیده ميشود و يكروز دیگر ناتيجه اخذ هيکنند ، بهمه جمیت در اخذ ناتيجه ادعا کنده وسامعين در اطاق مجلس نمیباشند ، اخذ ناتيجه نمودن خود اعضای مجلس متعلق است .

(۱۰) سامین در داخل اطاق شده میتواند ولی دورتر از صاف اخیون در لوزها و کرسی های نشینند سامین قطعاً حق اظهار عقیده ندارند.

(۱۱) سامعین از دوایت داخلی واجنبی هر کس صلاحیت حضور و سمع را دارند.

(۱۲) اوراق ادعاؤ نتائج تمام‌آدر صندوق مخصوص قید می‌شود. در ان صندوق مهر و نشانی رئیس و دو نفراعضاً و منشی مجلس می‌شود و صیغ که اوراق برای کار از صندوق بیرون می‌شود بحضور اشخاص فوق الذکر خواهد بود.

(۱۳) مجلس با شفاقت یا با کثیریت آرا موادی را که از دوایت رسمی و غیره اشخاصیکه قابل سوال شود سوال والا تحقیق کرده می‌تواند.

(۱۴) مظنونین که برای استعطاق و اقامه دعوی ایشان آورده می‌شوند در جاییکه صدر و تمام اعضای مجلس و سامعین بیانات شان را سمع می‌توانند جا داده شود و بیانات آنها تماماً مثیلیک در بالا ذکر شده قید شود و امضا خود شان گرفته شود.

(۱۵) قرار هائی که در مجلس داده می‌شود و یا تائیجیک از اوراق ادعا و مذاکرات یومیه که خود این مجلس عالی بطوریکه نتیجه می‌گیرند تمام‌آ یا بقسم اجرآت هر روزه و اختتام هر مجلس قید و ضبط و از طرف رئیس و اعضای و منشی مجلس بطور تصدیق امضا می‌شود. همچنان ورقه نتائج عمومیه خود را که کسب قطعیت پیدا می‌کند نیز هموماً امضا و تصدیق می‌نمایند.

(۱۶) باندازه لازمه پولیس مسلح و غیر مسلح و یک فرماصر و یک قطمه کوچک از عسکری رئیس دیوان عالی از ولایت کابل و وزارت حربیه خواسته در جاهای لازمه تعیین می‌نماید.

فهرست اسامی اعضای دیوان عالی

(۷۳) نفر :

از کابینه وزرا (۲) نفر :

علی محمد خان وزیر معارف - میرزا محمد حسینخان معین مالیه
 از اعضای شوراء (۲۳) نفر: عبدالرحیم خان محمدزاده جریل اسبق -
 سردار محمدسرورخان - میرزا حواجه محمدخان - حاجی عبدالرحیم
 خان منشی غلام محمد خان - غلام حیدرخان - ملا محمدبدیز خان -
 غلام نقشبند خان - میرزا میر یوسف علیخان - حاجی میرزا محمد عمر
 خان - حاجی عبدالغفارخان - میرزا محمد سرورخان - حافظ
 عبدالغفارخان - میرزا غلام جیلانی خان - ملا روشن دل خان -
 مولوی عبدالحی خان - مولوی محمد ابراهیم خان - مولوی فضل ربی خان -
 خوش دلخان - محمد ظفر خان - خان آقا خان - میرزا فقیر
 محمدخان منشی - منشی میرزا عطاء الله خان . منشی دیوان عالی
 از ولایت کابل (۱۱) نفر: عبدالغفارخان - رئیس بلدیه عبدالرحمن خان -
 عبدالحیب خان بارکزائی - میر سید قاسم خان سردبیر امان افغان -
 محمد عمر خان رئیس سابق ارکان حریمه عمومی - حاجی میرزا
 محمودخان - ملامیر آقا خان - ملک محمد اصغر خان - غلام محی الدین خان
 وکیل تیلی گذرو دروازه لاہوری - میرزا مجتبی خان مستوفی سابقه
 از شش کروهی (۴) نفر: فقیر محمدخان تاجر - شیر احمد خان تاجر
 عبدالرزاق خان - میرزا عبدالحال خان

ولايات ۳۴ نفر: -

از جنوی (۸) نفر: زرخان وزیری - گل دین خان وکیل

وزیری - موسی خان، مسعودی - زلای خان منگلی - میر بلند خان
جاجی - آدمخان احمدزادی - مهادله خان طوطا خیل،
حیدرخان بابه کر خیل

از مشرق (۱) نفر: سعادت خان جبار خیل حصارک - قاضی عبدالقدوس خان،
محمد رحیم خان - میرزا عبدالله خان مستوفی سابقه.

از قدیهار (۲) نفر: خیرو خان - مهرداد خان،
از هرات (۳) نفر: حضرت فضل احمد خن - حاجی عبدالرحمن خان
عبدالله خان چیودی - محمد حیدرخان.

از غزنی ولوگر (۴) نفر: شهاب الدین خان اندری، ملک عبد القادر خان
محمد شریف خان.

از هزاره (۵) نفر: نادر علی خان.

از قطعن و بد خشان (۶) نفر: ایشان امان الدین خان، ملا محمد لطفی خان.

از منادر شریف (۷) نفر: سید حسن خان و کل - عطا محمد خان اچکزائی

از میمه (۸) نظری قل خان - خواجه محمد اسماعیل خان - میرزا عبدالله خان

از صاحب منصبان عسکری (۹) سید علی خان غند مشیر رئیس محکمات
محمد افضل خان فرقہ مشیر - غلام رسول خان کنده مشیر.

از علماء (۱۰) نفر: مولوی صالح محمد خان قاضی مرافقه دار السلطنه
ملاء عبد الحمید خان تنگی سیدان.

(تقلیل فرمان های بونی راجح به تعین مدعی العموم .)

(۵۹) صداقتمند میرزا میر غلام خان !

نظر بعرض اهالی سمت شهابی و دیگر اسناد، محمد ولی خان و محمود سامی مجرم
خیانت وطن هنوزون گردیده در تحت توقيف گرفته شده اند، اکنون
محاکمه شان دور بیوان هالی تحت ریاست عالیقدر جلال الدین عبد الله خان
رئیس شورا دائز میشود، شهارا که بیک شخص خادق و وطنخواه

میباشد به حیثیت مدعی‌العموم ملکی جهت آنات جرم محمدولیخان مقرر نموده باین فرمان شمارا اطلاع دادم که هر ایض و شکایات اهالی واستادی را که راجع بمحاکمه محمدولیخان بریاست شورا میباشند تسلیم شده برعلیه محمد ولیخان اقامه دعوی نموده صادقه و وطنخواهانه اینای وظیفه نماید.

عیناً بهمین مضمون اسمی وزارت حربه راجع بمقدری حیث مند پیر محمد خان غند مشر بحیثیت مدعی‌العموم نظامی جمهه آنات جرم محمود سامی اینیز صادر شده است ۱۳۰۸ دلو ۱۳

—**تعیین هیئت استلطاقیه و تحقیقیه از طرف دیوان عالی**—

.....

(۶۰) پس از نشر و توزیع این لامنه و تعیین هیئت واعضای آن از اعزه و مشاهیر مرکز و ولایات قرار فوق از طرف هیئت دیوان عالی هیئت استلطاقیه که مطلب ارجمند محاکمات است قرار آئی تعیین گردید :

رئيس : جناب حافظ عبدالغفار خان.

اعضاه — : جنابان میرزا محمدحسین خان معین — عبد الرحیم خان جرنیل ، میرزا مجتبی خان ، میرزا عبد الله خان سابق مستوفی مزار — میرزا فقیر محمد خان منشی شوراء .

این هیئت تحت هدایات حضر تعالی رئیس صاحب دیوان عالی از یکطرف بسوی قرآن و امامات و اتخاذ معلومات لازمه از اشخاص مطلوبه صرف مسامی کردند و از جانب دیگر شروع کردند به استلطاق و تکمل تحقیقات ابتدائیه که فعلاً آن اسناد و جوابها و قرآن و امامات که مدار توقيف و مظنونیت و اتهام گفته میشوند و اساس تمام جریانات از شرکه است نو : اس : آن و آن و بد تحقیقات این امره مخلف قلم میشود

(رضامندی بجهه سقوا ز معاونت های محمدولی)

(۶۱) هر چند ذکر معاونت و راهنمایی و اعطای نقشۀ جنگ و پلان حرکت بجهه سقو بعد از حمله نخستین او که در (۲۲) قوس ۱۳۰۷ بر کابل واقع شده بود، ورد زبان مردمان گردیده، که از طرف محمد ولی و محمود سامی اعطای میشود. و پس از استیلای کابل هم اکنون از اتباع و حوانی حبیب الله علی روس الاشہاد از مساعدت‌های مادی و معنوی محمد ولی اظهار مسرت میکرددند ولی باز هم این شهرت و تواتر همراهی محمد ولی و غیره بازد دان آن اندازه که اخیراً شیوع یافت الی زمان تشکر رسمی و منویت های علی بجهه سقو که از هدایات و مساعیات محمد ولی روز مهمنای که سید احمد برای سقویان ترتیب داده بود و در آن بر علاوه نفری دور و پیش حبیب الله یک جم غیری از اعزه و مشاهیر دیگری نیز مدعو بودند، بیکث شرح و بسط معمولی ابراد نموده بود، چندان زیاد جلب توجه مفکرین و ار باب خرد و علاقه‌مندان صحیح نمی‌گشت را بخود نکرده بود.

(۶۲) اما بعد ازین مهمنای راز غداری و خیانت کاری محمد ولی طشت از باش شده از یک‌طرف رسوای خواص و عوام و مورد سب و دشتمان و طنخواهان و احرار ملی گردید و از جانب دیگر فوق العاده در جمعیت دزدان بنظر عزت و اعتبار تلقی شد و در آن محیط پر از رذالت که عنت و احترام در قاموس جهالت شان مفهومی نداشت در این راز و احترام محمدولی افزودند او اورا یگانه حامی و مؤید و رهمنا و مشاور سیاسی و بهی خواه صحیح خود قبول کرده بودند.

(۶۳) لهذا هیئت تحقیقیه دیوان عالی معلوماتی را که از بیانیه اراده بجهه سقو که در مهمنای سید احمد نسبت به همراه و ایاز بودن محمدولی با او

گفته شده بود، وبصورت سؤال وجواب از ذوات عمدۀ شرکای آن دعوت استحصلال گردد است؛ در ذیل اینطور نکاشته میشود که اولاً یکسوال هشت تحقیقی که بصورت متعدد المآل موضع یامضای رئیس مجلس به فری آقی الد کر ترسیل شده عیناً نقل گردیده به زیر آن صورت جواب چند نفر را جمیت استحضار ناظرین نکاشته از تحریر مکرر همه آن جوابها که لفظاً باهم دیگر علیحده و معناً همگی آن خیانت محمدولی و همراهی و مناسبات و معاونات ساقه او را باجهه سقو تصدق و اثبات میکند، بواسطه عدم تطویل کلام صرف نظر میشود :-

(مکاّیب متعدد المآل دیوان عالی)

(۶۴) بعنوان حاجی میرعطا محمدخان الحسینی هروی - بعنوان هاشم شابق بخاری
بعنوان میرزا عبدالقيوم خان سابق مدیر محاسبه قومندانی طباره
بعنوان فیض محمدخان وزیر - بعنوان خواجه باپو بعنوان شیر احمدخان
سابق رئیس شوراء - بعنوان عبدالغفور خان مدیر - بعنوان سید احمدخان
بعنوان سید اقا خان . وغیره فری

(۶۵) عالیجاه ..... قرار استیاعی روزیک حیب اله بجهه سقو در شهر آراء
مجای آقا سید احمد خان مدعوبود، شما هم شامل دعوت مذکور بودید، در
آنجا راجع به محمدولیخان و کیل اعلیحضرت امان الله خان، حیب الله
مذکور بعضی بیانات و اظهار رضامندی نموده بود !

لهذا از شما استفسار می شود بقرارتک درین موضوع بیانات
حیب الله مذکور را شنیده باشد از روی دیانت و اسلامیت خود کوائق
را حقانه بنویسد تحریر لیل دو شنبه ۱۵ دلو ۱۳۰۸ .

(محل امضای عبدالاحد : رئیس دیوان عالی)

حیات پچه سقورا محمدولی و قایه کرد

جواییه تحریری حاجی میر عط‌محمد خان الحسینی الهرمی :-

(۶۶) عالیقدر جلال‌النّاب محظیا ! در دعویتک آقا سید احمد خان انعقاد داده بود جمعی از مامورین دوره اماییه از قبیل وزراء و روساء مدعو بودند که بنده هم من جمله اونها از طرف آقاسید احمد دعوت شده بودم راجع بمسئله فوق چیزی که در ذا کرمه بنده باقی است، حبیب الله در موضوع شخص فوق الذکر بیان نبود که «من یک زمانی اراده کرده خودم را بحکومت تسليم نمایم برای محمدولی خان اطلاع دادم موصی اليه برایم اطلاع فرستاد که آمدن شما ممکن است اسباب مهلهکه شما شود - علی هذا من ازین اوضاع او نمونیت دارم اگر به سبب آنکه در کوه‌های من آمد و رفت داشت و از خوف من این اطلاعیه را فرستاد و اگر بسبب خوش بیتی این رای را بن داد در هر صورت باید من ازو منون باشم که نکذاشت من خود را به مهلهکه بیندارم » همینقدر فکر من باقی مانده است باقی قدمی احترامات تحریر بوم دوشنبه ۱۵ دلو ۱۳۰۸

(۶۷) جواییه تحریری هاشم شایق بخاری : احتراماً در جواب سوال فوق عرض می‌شود روز جمعه ماریخ (۱) بطوریکه از طرف آقا سید احمد مدعو

(۱) سقوزاده پس از استیلای قندهار، هرات، مزار، قطлен، بدخشان و سقوط گردیز بشارغ ۲۷ محرم مطابق ۱۳ سلطان پار سال هم خودش جشن گرفت و هم اطراف حواشی او برایش دعوتها ترتیب کردند که در آن ضمن این دعوت سید احمد به ۶ صفر ۱۳۴۸ قمری ۲۱ سلطان ۱۳۰۸ ش داده شده بود. سید احمد رئیس ضرایخانه سقوزاده کا ز جله مقرین او بوده حبیب الله باو محبت و اخلاص زیاد واکثریه بجای اورفت و آمد داشت رقم بسیار اعلانی باو اعطای و فرامین متعدد رضامندی خودش را بنام او اصدار کرده که اصل بعض و نقل تمام آن فعلاً موجود، و سید احمد فعلاً محبوب و در سهار ۱۳۰۹ مکوم به فرار شده است!

گردیدم . مثل دیگر مدعوین در صحن حرم‌سرای موصوف اب جوی آب
بالای پلی که برای حبیب‌الله پیغمبر سقو جای مخصوص نیار کرده بودند
نشسته بودم بعد از استقبال مذکور از طرف صاحب‌خانه و حضار ، حینکه
فراغت از مراسم پذیرائی و استقبال ، خوشی و منونیت‌ها می‌کرد از
مقامیکه اشغال کرده نشسته بود اینقدر به باد ندارم که در پس سلسه
کدام سخن بود گفت « شما میدانید (بحضور طرف دست راست خود
خطاب می‌کرد) محمد ولی خان و کیل را چرا دادست دارم ؟ برای آنکه
آدم راست و صاف است — چونکه بن سخن راست گفت -
مثل دیگر وزیر هایش سخن پوشیده و سیاسی نگفت — گفت که من اختیار
ندارم که ترا به بخشم - و حقیقتاً کاری کرده ترا خلاص کرده نمی‌توانم
امان الله خان (اعلیحضرت) اگر خودش به بخشد می‌تواند - اگر من
ترا عفو کنم فردا اعلیحضرت ممکن است که باز ترا اگرفته فشار بدهد
چه فایده می‌کند بخشیدن و عفونم » !

پیغمبر سقو علاوه کرده گفت :-

« چونکه دوکرت آدم راهی کرده عفو خواستم در بیک خودم تامnar
بادگار و بیل محمود خان هم آمدم بتوسط بیکی از آدمهای معتمد از محمد ولی خان
عفو خود را خواستم در جواب محمد ولی خان صاف روشن گفت که من
ترا عفو کرده نمی‌توانم اگر بکنم هم موقعی و ظاهر است !
باز در همین آن بود که پیغمبر سقو گفت :- « یک دو دفعه نازدیک
دانکشا رسیدم و خبر راهی کردم »

این است چیزهاییکه بیام مانده حق در سلسه بیاناتش امین
بخود نیstem که بدون تقدیم و تاخیر گفتم یا به ؟ بهر حال مشغول بیت
مشنیدن و خواندن بودیم که قاسم میخواند و مستنی و سرور جان مخصوصاً

بامیعن صاحب وزارت عدیله مصاحبه های علمی وادی داشتیم ۷ دلو ۱۳۰۸

جواییه تحریری میرزا عبد القیوم خان مدیر سابق قومندانی طیاره :-

(۶۸) عالیقدر جلالات ما آبازو ز مذکور فری زیاد شامل بودند که بجمله
مذا کرات سخن اعلیحضرت امان الله خان را حبیب الله بیان گرده جناب
شیر احمد خان رئیس سابق شوراء را مخاطب گرده بیان گرد که « امان الله
به افغانستان خدمتیهای زیاد گرده مگر چون در اخیر بی دین شد و می خواست
که اسلام را خراب کند لهذا من کمر بسته آمدم که اورا هر صورت
شود خراب بر باد کنم و هم یک دفعه برای و کبیل امان الله محمد ولی
خان احوال فرستادم کما اگر شما ذمه وار میشوید من تائب شده می آم
نامبرده بمن احوال روانه کرد که من بهم و پیمان امان الله خان اعتماد ندارم
اگر شما تائب شده بیاید میشود که شما را بکشد و خون شما بگردن من
میشود لهذا من ذمهوار شده نمیتوانم بتبران - از شیوه مسلمانی محمد
ولی خان من خورستند هست و هم اکثر وقت بدریار عام بیان میکرد
که « همین نقیگشت دست مراد هم محمد ولی خان رای من در قلمه مراد
بیگت فرستاده » مراد اینکه همه وقت از محمد ولی خان خورستنی زیاد
میکرد زیاده احترام تحریر لیل دوشنبه ۱۵ دلو سنه ۱۳۰۸

جواییه تحریری جناب فیض محمد خان سابق وزیر معارف :-

(۶۹) خدا من اعفو کنند اگر در کلات زیاد و کم واقع شود چه کلات بجهة سقا
بیاد من نیست محض اینقدر بیاد دارم که گفت من خود رایه امان الله
تسلیم میکردم و از محمد ولی خان میخواستم ضمانت حیات بکرم مگر خدا
خیر بدهد محمد ولی خان را که بمن گفت امان الله بعهد خود پاسند نیست
اگر من بتوا مرزو زامن حیات شوم امان الله ترا میکشد من خامن حیات

تو شده نمیتوانم میگفت دفعه آخرین که من و آن (سید حسین) آمدیم
نایه منار یاد کار نادر بود لباس سیاهی داشتیم امام امارا خیر به بنده محمد ولیخان
که از کذب و دروغ گشوفت و بد عهدی امان الله و اقت ساخت .
بسنده این مضمون را بعبارت و کلات خود بجهة سقا شنبیدم
نوشتم مورخه ۱۶ دلو ۱۳۰۸

جوابیه تحریری خواجه با بو خان ساکن سرای خواجه

(۷۰) جناب معظمه ! بروزیکه حبیب الله بجهة سقو در شهر آرا بجای اقسید احمد خان
دعوت بود درین مذاکرات بیان میکرد که « من محمد ولیخان را از دل
دوست دارم چرا که به من همیشه معاونت ها کرده » چنانچه در مجلس
دعوت مذکور ذوات ذیل نیز حاضر بودند که درین مذاکرات بقرار
فوق بیان میکرد . علاوه بر این مجلس مذکور همیشه از محمد ولیخان
اظهار رضا مندی و خوشی مینمود که « محمد ولیخان سبب حیات من
شده است به لحاظیکه من از افعال خود خواهش نداشت و پیشانی داشته
خیال تائب شدن را داشتم محمد ولیخان برایم پیغام نموده که هوش کنید
که تائب نشده خود را تسلیم نکنید که کشته ویدشود » چنانچه این
گفتار مذکور به اکثریه فرقی گوهدامنی معلوم خواهد بود فریکه بروز
دعوت اقسید احمد خان بودند — شیر احمد خان — فیض محمد خان
غلام حمی الدین خان عبدالقدوس خان عطاء الحق خان ، شیرجان ، قاضی عطا
محمد خان ، میرزا عبد القیوم خان سید آقا خان قوماندان فرقی حاضر
مجلس مذکور قرار فوق است تحریر ۱۵ برج دلو سنه ۱۳۰۸ .

جواییه تحریری جناب شیر احمد خان رئیس شورای دوره امامیه

(۷۱) چون از روی دیانت و اسلامیت سوال شده که جواب بنویسم وقت زیاد گذشته هیترم که کم و زیاد نشود — خاص بیان حبیب الله چه سقو اینک «سه بار با محمد ولی خان و کل ملاقات کردم دو دفعه در قصر دلکشاویلک دفعه به حد هزار بادگار نادرخان — و این را هم گفت که قرآنی که بامن الله خان کردم در عهد وفا میکردم اما برای من گفتد که امن الله خان در عهد خود وفا خواهد کرد، در نیجه از محمدولیخان اظهار رضامندی و خورسندی میکرد — فقط رج دلو سنه ۱۳۰۸.

جواییه عبدالغفور خان سابق معاون رئیس احتمالات

(۷۲) جناب معظما! — بروزیک حبیب الله چه سقو بجای آقا سید احمد خان دعوت شده بود درین مذاکرات از محمد ولیخان اظهار رضامندی و ممنویت می نمود که، من از محمد ولیخان بسیار رضامند همیم به لحاظیکه به من بسیار احسانها نموده است «جنابه در وقت بیان حبیب الدلمد کور ذوات ذیل نیز حاضر مجلس مذکور بودند شیر احمد خان رئیس سابقه شورا — فیض محمد خان وزیر معارف — هاشم شائق خواجه باوخان سید آقا خان قوماندان میرزا عبدالقبو خان متوفی میر عطا محمد خان عطاء الحق خا—ن شیرجن — غلام محی الدینخان تحریر ۱۵ دلو سنه ۱۳۰۸

اظهار تحریری سید احمد خان

(۷۳) جناب عالی بمنه از روی حق و راستی عرض میکنم که درین مخلف اگرچه بجای من شده بود در حین این مذاکره حاضر نبودم چرا که من برای سرورشته فان وجاوی و پژوهیات هر طرف متعدد بودم و مطلعما — یک دقیقه هم در

مجلس نشسته ام شاید مذا کرده شده باشد اما من حاضر نه بودم - غیر از
جای من یک روز در گلخانه برای چیزی کار پسر اخوانه آمده بودم وقت نان
بود سردار محمد عثمان خان مرحوم پهلوی او نشسته با اولین میکرد که « چند
مرتبه برای محمد ولی خان پیغام گردم که شما یا من عهد کنید من آمده
تو به میکنم و بن اطمینان بد هید تا ببرده پیغام فرستاد که اگر من بشما
عهد کنم عهد شکن میشوم امان الله خان شما را میکشد و من بد عهد
میشوم بعد ازان من هم دربی کار خود کوشیده سرورشته جمع آوری را
نمودم » همین قدر از روی حق و راستی خبرداشتم عرض کردم ۱۶ برج
دلو سنه ۱۳۰۸

جواییه تحریری سید آقا خان !

(۷۴) بروز مذکور نفری زیاد شامل مجلس مذکور بودند که حبیب الله مذکور
در موضوع اعلیحضرت امان الله خان بیان کرده گفت : که « امان الله خان
به افغانستان خدمت زیاد نموده مگر چون در اخیر بیدين شد و میخواست که
اسلام را خراب کند لهذا کمربسته دربی خرابی او برآمدم هم در آن
وقت برای محمد ولی خان و کیل امان الله خان احوال روانه گردید که اگر
شما ذمه وارشوید من تائب شده می آیم تا مبرده بن احوال روانه گردد :
که من به عهد و پیمان امان الله خان اعتقاد ندارم اگر شما بسأید میشود
که شمارا بکشد و خون شما بگردن من شود لهذا بقرار گفته او نیامدم
و درین وقت اظهار خوشی از محمد ولی خان مذکور گرد » و هم همیشه
بدربار عالم حبیب الله مذکور بیان میکرد که « همین نقش دست مراد محمدولی
خان در قلعه مراد بیگ برای من فرستاده » ، مراد اینکه همیشه از نامبرده
اظهار مبنویست میکرد . زیاده احترام تحریر لیل دوشنبه ۱۵ دلو سنه ۱۳۰۸

اظهار تحریری میرزا عبدالرشید خان مدیر لوازم ساقه!

(۷۵) از اظهار محمد محفوظ معین حربه سقوی که بچه سقو در جشن فتح قندهار از محمدولی خان بسیار اظهار خوشنودی کرده از طریق احسان او به اهل مجلس خود بیان کرد که « محمدولی خان آغا بسیار خوب ادم است ابتداء در قلعه مراد بیک اورا ملاقات کردم از توبه کردن خود با او مشوره کردم برایم گفت زبان امن الله اعتبار ندارد و شمارا ضایع میکند چون از مر گردانی بسیار به تنک آمدم باز در حد نیله چنان های طیاره آمده پنهان شدم و برای او آدم روانه کردم که شماو کیل پادشاه میباشد مر امعاف و توبه مرا قبول کنید باز هم گفت شما کشته میشود، پس رقم خانه اش آباد بسیار خوب آدم است »

غیریضه محمد عمر خان گلدره ای:

(۷۶) عبدالرحم پسر کام را در فقره قتل بکابل خواسته بودند درین روز حبیب الله بچه سقو در برندۀ برج شمالی به مراد محمدولی در چو کی باهم نشسته بودند - حبیب الله مذا کرات زمان دزدی و کوه گریزی خود را می نمود در ضمن آن از محمدولی خان بحضور خود او اظهار منویت کرده گفت که « بیک مرتبه بکابل آمده بودم که خود را بحکومت تسليم کنم اما همین محمدولی خان از حد دلکشا مرا گفت که برو ترا می کشند ». « دیگر مرتبه بجای خود محمدولی خان آغا آمده بودم خودش نبود آدمهایش برایم چای آوردند بیک پساله چای را نخورد بودم که خودش هم آمده مرا گفت که برو که ترا میکشند . و میکشند ، همان بود که گریخته رقم و کـکـکـ برایم همین واسطه آغا شد که بدست حکومت تسليم نشد »

بعد از آن نان یار شد همگی در خانه برج مذکور جمهه نان خوردن رفته
محمدولی خان و حبیب الله هردو بخنده شاده محمدولی بچه سقورا مخاطبه کنان
گفت که « من کار خود را کردم اما اشنا بعهد خود وفا نکردید » !

اظهار تحریری میرحیدر و کیل کوهدامن

(۷۷) بنده را بتاریخ ۳ میزان ۱۳۰۷ حاکم کوهدامن از شکر دره طلبیده
گفت که شما را یاور صاحب (محمودخان) بولایت کابل خواسته بروید —
وقتیکه بولایت کابل حاضر شدم یاورهن گفت که محضور و کیل (محمدولی خان)
بروید چون به نزد و کیل آمدند دیدم که دیگر و کیلان کوهدامن و مالک محسن
(والی سقوی) نیز بحضور او حاضر بودند — و کیل هرا مخاطب کرده
گفت که بچه سقو را هدایت کنید — گفتم هر چند من بچه سقو را
نمی شناسم زیرا شکر دره و کلکان از هم بعید است لا اکن علمدارم که همین
مالک محسن قوه اصلی و سرکز تمام اقدامات اوست ، همین محسن را محکم
کنید ، بچه ستو کم قوه میتوود این نظریه مرا دیگر و کلاه نیز تصدیق
و تأیید کردند — پس ازین مذاکرات ، و کیل مالک محسن را کناره
کرده با او سرگوشی کرد در حالیکه ما چنان خیال میکردیم که و کیل
محسن را بنده خواهد کرد — از مجلس رخصت گشته فردا که عازم
کوهستان شدم دیدم که از عقب من مالک محسن بسواری کادی در حدود
ده کیل از کابل بطرف خانه خود میرفت یعنی بنده ناشده با هدایات
مخصوص محمدولی خان و ایس برای معاونت و مساعدت بچه سقو رفت » .

اظهار تحریری زین العابدین داهود زانی

(۷۸) در زمانیکه حبیب الله بچه سقو کوه گیریز بود درباب گرفتاری او خود

من نزد محمد ولیخان و کیل امدن الله خان آمده برایش گفتم — که در
بدرست آوردن حبیب الله اقدامات جدی میکنم و انشاء الله اورا بدرست
آورده حکومت تسليم میدارم برایشما که و کیل پادشاه هستید اطلاع
دادم اگر چیزی بندش در کارم پیداشد چون حل و فصل اینطور امور
حکومت تعاق دارد برای من امر دهید که معاونت کنند — همان بود
که محمد ولی خان مذکور نه تنها عرض من اهتمی نداشته و پرداختی نکرد
بلکه در عوض آن که من معاونت کنند و مملکت را از شر آن بدینخت
حایات نماید به حیله سازی مرا بندی ساخت تا حبیب الله دستگیر نشود
ظاهر آبا حبیب الله بجهة سقو معاونت و مکمل محمد ولی و کیل مذکور بود
اگر نه چه معنی داشت که من عزم گرفتاری اورا گردم بحرف من
گوش نداد و پرداخت نکرد و مرا بی موجب بندی کرد — معلومات
خودم را عند الله عرض کردم .

عرضیضه تحریری سید عالم خان

(۷۹) در زمانی که حبیب الله کوه گریر بود همواره رفت و آمد در جای
محمد ولیخان داشت که مشهور است این علم و اطلاع خودم را عند الله
عرض کردم !

اظهار تحریری گل احمد خان سابق معین عدیه :

(۸۰) در سال گذشته که بجهة سقو شهرت پیدا گرد و تعقیبات ولایت کابل
در باره اوی نتیجه میاند در همان نارخی محمد رفیق خان گروخیل یک
مکتب بعنوان خودم نوشته وادعا کرده بود که میخواهم بدفع و یادگیری
جهة سقو یک خدمت کننم نفری هم دارم اگر بواسطه شما و بطور
خصوصی چند نظرگیر و کار طوس برایم داده شود با نفری خود از کابل

بِقَسْمٍ فَرَارٌ خُودَرَا بَدَارَةٌ بَچَهْ سَقُو مِي رَسَامٍ وَدَرَانِجَا جَنَدٌ رَوْزَ بَاوْمَنْقَعْ
شَدَهْ بَعْدَهْ قَصَدٌ خُودَرَا بَهْرَ صُورَتْ كَهْ مُكَنْ شَدَهْ اجْرَا مِيكَتِيمْ بَعْدَهْ ازْ
اجْرَايِ خَدْمَتْ بازْ حَكْمَوْتْ هَرْ نَوازْشَيْ كَهْ باَمِنْ مِي نَمَادْ خَتَارَاستْ اَكْرَچَهْ
عِينَأَ مَضْمُونَ مَكْتُوبَشْ بِسَادَمْ نَمِيَاشَدْ لَاَ كَنْ مَقْصَدْ آنَ هَمِينْ بَودْ وَاقْدَامْ
اوَ بَايَنَ اَدَعَا بَايَنَ مَنَاسِبَتْ بِيشْ آمَدَهْ بَودَهْ كَدَرَهَانَ رَوْزَهَا عَمَرَاخَانَ كَرَوْخَيلَ
غَنَدْ مَشَرْ تَهَانَهْ جَاتْ جَلَالَ آيَادَهْ كَهْ عَمَوزَادَهْ هَمِينْ مَحَمَدَرَفِيقَخَانَ اَسْتَ قَرَارَ
سَجْلَهْ اَزْ وَلَاهِتْ كَابِلَ اَعْدَامَ شَدَهْ بَودَهْ ، مَحَمَدَ رَفِيقَخَانَ مِي خَوَاهَتْ
عَوْضَ عَمَرَاخَانَ مَقْرَرَ شَوْدَهْ دَرَنَخَصُوصَ بَرَايَ خُودَيَكَهْ مَوْقَعَ خَدْمَتْ
هَمَهْ مِي بَالِيدَهْ وَهَمِينْ زَمِينَهْ رَاهِرَايَ خُودَهْ بِسَارَ مَسَاعِدَ دِيدَهْ بَلَكَهْ بِسَارَ مَعْلَمَهْ
بَودَهْ ، كَهْ درَآنَ فَرَصَتْ بَآسَافِي بَدارَةٌ بَچَهْ سَقُو دَاخَلَ شَهَهْ مِي توَانَستْ
بَچَهْ رَا كَهْ عَمَرَاخَانَ پَسَرَ عَمَوَيَشْ بَايَكَهْ دَوْنَقَرَ دِيَگَرَ اَعْدَامَ شَدَهْ خُودَشَهْ
هَمَهْ كَوَهْ يَا اَزْ حَكْمَوْتْ فَرَارَ كَرَدَهْ خُودَهْ رَا بَاچَهْ سَقُو مَلِحَقَ مِيكَرَدَهْ وَبَچَهْ
سَقُو بَالِايَشْ بَدَگَهَانَهْ هَمَهْ نَمِيَشَدَهْ مَكْتُوبَهْ مَذَكُورَ خُودَهْ رَا بَهْنَ كَهْ معَينَ
وَزَارَتْ عَدَلَيهْ بَودَهْ تَسْلِيمَ كَرَدَهْ جَوْنَكَهْ مَاهِمَ اَزْ روَى وَظِيفَهْ بَولِيسِي خَوَيشَهْ
دَائِمَهْ دَرَهَيَهْ اِيتَكَونَهْ مَقَاصِدَهْ مِيَبُودَهْ عَرِيفَهْ اَشَهْ رَاهَ كَرَفَتْ . وَهَمَهْ عَرِيفَهْ
خُودَهْ رَا بَوَاسِطَهْ مِيرَزاً مُحَمَّدَهْ مِيرَخَانَ كَهْ مِيدَرَهْ مَامَورِينَ وَزَارَتْ عَدَلَيهْ
مِيَبَاشَدَهْ رَاهِمَهْ آورَدَهْ . درَآنَرَوزَ اَعْلَاهِ حَضَرَتْ اَمانَ اللهَ خَانَ جَنَدَهْ رَوْزَ
تَغْرِيَعَهْ كَرَفَهْ بَودَهْ اَمُورَاتَ دَولَتِي رَا وَكِيلَ صَاحَبَ اَجْرَا مِيدَنَمُودَهْ وَدَرَهَانَ
شَبَهَا سَيِّنا فَلَمَهَاهِي سَيَاحَتَ اَعْلَاهِ حَضَرَتْ اَمانَ اللهَ خَانَ درَهَمِينَ تَلَارَ
اَسْتَورَ اَشَانَدَادَهْ مِيَشَدَهْ شَبَهْ درَسَيِّنا رَفَقَهْ وَدَرَصَفَهْ آخَرَينَ يَكَهْ جَوَكَهْ
كَرَفَتْ تَصَادَفَهْ چَوَكَهْ بَهْلَوَمَهْ بَرَايَهْ وَكِيلَ صَاحَبَهْ نَكَهَدَاشَهَهْ شَدَهْ بَودَهْ قَيَّكَهْ
تَشَرِيفَهْ آورَدَهْ وَعَاشَهَا شَرَوَعَهْ شَدَهْ درَهَمِينَ اَشَانَيَكَهْ مَوْقَعَهْ پَيدَا كَرَدَهْ كَيْفَيَتَهْ
نوَشَهَهْ مَحَمَدَرَفِيقَهْ رَا بَهْ وَكِيلَ صَاحَبَهْ كَرَفَتْهْ وَاجَازَهْ شَانَ رَا درَآنَ خَصُوصَهْ

خواستم . فرمودند که (سکم کن عوض بچه سقو خودش کشته نشود) عرض کردم بما چه خودش نیداند باسک خودش بسیار شایق این امر است ممکن است که کامیاب هم شود بعد فرمودند که خویست می بینیم دیگر روز باز بمنده بحضور شان عرض کردم که درخصوص فقره مذکور چه امر شد ؟ که مکتوب نزد من مامد محمد رفیق هم یومیه می آمد دیگر روز بن مسئولیتی عائد نشود مدعای بعد از اصرار بسیارم فرمودند ، که مکتوب مذکور را بفرستید ! بمنده مکتوب مذکور را در بین پا کت ما ندا بهطور مخصوص بحضور شان بذریعه کتاب رسی داده اوراق وزارت توسط دارالتحیر ر شاهی فرستادم رسید آنهم بوزارت رسید که داده اوراق وزارت عدایه موجود خواهد بود . بعد ازان درباب اجرای آن برای خودم چیزی فرمودند و چندی بعد آن خودم از وزارت عدایه برآمدم . اگر بعد از من بوزارت عدایه امری داده باشند و یامستقهاً از حضور خود اجر آآئی فرموده باشند درست خواهد بود برای بمنده معلوم نشد . و اگر همچنان معطل و بی نیجه مانده باشد . چونکه حال بمعاونت بچه سقو و خیات وطن مظنون شده ، تعطیل و اجر انکردن در خواست محمد رفیق هم اشتباها بر دلائل اتهام او می افزاید باقی اختیار بحضور خود شما است .

اظهار تحریری محمد رفیق کروخیل

(۸۱) — در سنه ۱۳۰۷ پس ازین که پسر کاکیم قرار محلای الومی و حکم والی کشته شد من از حکومت استدعای مقرری خودم را بعوض مذکور کردم باسک عربیه تحریری دادم که پس از دستگیری و باکشتن بچه سقو که تمام نظام و مملک از گرفتن و سر بریدن او عاجز است این هنصب پسر

عموم ممنداده شود اگر قنفیک و کارتوس ممنداده شود خوب والابهیں
معزی خود و استجرازه حکومت اکتفا کرده میریم و وطن را از شر او
خلاص میکنم این عربیه خود را به گل احمدخان معین عدایه دادم مدت
زیادی گذشت جواب را نمی نداد لهذا من نامید شده مشغول غریبی
خود شدم هنگامیکه بچشم سقاو وارد کابل شد درهان روزهای اول که من
بفرض بیعت و ادعای خدمت مثل سائر افراد ملت بپرداش رقص گفت که
خدمتهای تو من معلوم است اینکه بگیر و خلعت را بخوان چون خط را
گرفتم دیدم که همان عربیه ام میباشد که به گل احمد خان معین عدایه
داده بوده ، کلمه خود را خوانده از عباس او در حالیکه مشغول تقسیم
پهنهای شهر و نهادهای بود برآمد .

اظهار تحریری شیر احمدخان

(۸۲) میر ابوطالب خان کلانتر مراد خانی درین روزها برایم قصه کرد در زمانیکه
آوازه دزدی بچشم سقاو بکوهستان زیاد شد یک نفر (که نامش راخود کلانتر
میداند) برایم بیان کرد کا اگر حکومت بعضی مرا عات بامن بکند چون
ما چند نفر میباشیم .....

بچشم سقاو را گرفتار میکنیم من اورا نزد محمد ولیخان و کیل برمد که این
شخص اینطور می گوید بدون آنکه از مذکور بپرسد بیان کرد که
برو بچه بس این سخن نگرد از دهن شما بوی شیر هیاید ، کلانتر
حیات است از وهم به تفضل پرسیدم میتوانید .

(اظهار تحریری محمد یعقوب خان سابق وزیر دربار !)

(۸۳) در یک روز یک سفیر صاحب سلطان احمدخان هم وجود داشت ارجمندی

محمد سعیع خان (سابق قوم امداد کوتولی و ولایت کابل) اظهار
کرد که در هنگام قطاع الطريقی بجهة سقو قرار معلوم نیک رایم حاصل
شده بود در جای ملک محسن رفت و آمد داشت لهذا من اهالی کاکان
راجح و ملک محسن را زیر فشار گرفتم پس ازینکه ملک محسن را از
حد زیاد چوب کاری کردم مردم جرأت یافته گفتند که تا حال حاکمه
باز خواست نیکرددند حل که فرمیدم شما حقانه باز خواست
می گنید، جرأت پیدا کرده می گوئیم که بجهة سقو اکثربه بجای مالک
محسن رفت و آمد دارد و معاونت ازویی بیند - لهذا ازین اظهار
اهالی و شهادت شان را سیجل شرعاً کرده مالک محسن را محبوس کردم
(۱) می خواستم که در کوههای امن چند روز دیگری در دستگیری
سقوط اقدامات کنم هم ذرین اثنا شخصی برایم اطلاع داد که بجهة ستودرقلمه
مراد بیک بجای محمد ولی خان و کیل است در آنوقت بدروستی گهان
کرده ستوانست که این چنین دزد جانی بجای وکیل پادشاه آمده بتواند
هان بود که محمد ولی خان و کیل از کابل ذریمه تیغون برایم امرداده طوری
فوری مرا بکابل طلب نمود جنانچه بهمان روز و این روانه کابل شدم
بعد از آن معلومات خصوصی ام را که بیک دو روز توقف کوههای من
خود از بی پر داخی حکام در مستله دزدها و غیره حاصل کرده بودم و
را بو رت شخصی را که از بودن بجهة سقو در قلمه مراد بیک بین داده
بود بعريفه جدا گانه بحضور اعلیحضرت امن الله خان عرض کردم
نمیدانم قانی نخشد یانه؟

(۱) ملک محسن چندی جوں بود تا اینکه بشار محبتیکه خود ول با او داشت در
رهائی او صرف مساعی کرده پس از جمله نخستین بجهة سقو او را رها و با هدایات خصوص
نژد او فرستاد!

۴۶۹

مهمانی و پیشنهاد و غله و سر رشته دادن

(محمد ولی به بچه سقاو)

خوچه میر علم ساکن سرای خوجه :

(۸۴) روزی حبیب الله و حیدر الله پیغمبر ای سقو در هنگام دزدی و کوه گردی خود در سرای خوجه بخان من آمد و گفتند که مایان را محمد ولی خان و کل در قلعه مراد بیگ خواسته بود ، بخان او رفته اورا بد رشق دیدیم و ملاقاتها کردیم در آخر ها گفت که امر روز نان خورده بروید که من بکابل میروم چرا که کار دارم فردا پس می آیم وقت عصر بیاید با هم حرف می زیم بعد مایان را محمد زمان خان ناظرش نان داد نان خورده رخصت شدیم فردا باز بخانش می روم .

سید عالم شاه تحریر را اظهار کرده که :

(۸۵) در ایام کوه گردی حبیب الله دائم سلسله رفت و آمد و پیام بچه سقاو با محمد ولی خان در قلعه مراد بیگ جریان داشت این مسئله مشهور و عامه اهالی ازان اطلاع دارند .

اقرار تحریری محمد زمان خان و تاج محمد خان و سلطان عنز خان :

(۸۶) خسر بوره بچه سقاو که ملک نام است و به نزد محمد زمان خان ناظر محمد ولی خان گادیانی میگرد همواره و سیله نامه و پیام وذریعه رفت و آمد و نشست و برخواست محمد ولی و بچه سقاو بود .

اطهار تحریری محمد سرور خان و قیام الدی خان قلعه مراد بیگی :

(۸۷) ما دونفر به قصابی قلعه مراد بیگ حاضر بودیم که محمد زمان ناظر

۴۷

محمد ولیخان يك لاش كامل گوسبند را از قصاب خریداري کرد از
نژدش پرسيدم که اينقدر گوشت را چه میکنيد ؟ گفت مهمان داريم
علی الصباح اين روز نوبت آب ما رسید بغرض نگهداشت ورسانيدن
حق آنه خود چون گذر ما به قلمه محمد ولی خان شد ديدم که محمد
ولی خان وکيل بسواری موثر از كابل آمده در قاعده خود پایان گشت
بيك طرز مخصوص از محمد زمان ناظر خود جو يا شد که « مهمانهاي
شما بخوبی رخصت شدند »

و محمد زمان گفت « بلى ! بدرستي عزت شان شده رخصت شدند ! »
محمد ولی خان محمد زمان نام ناظر خود را تا گيد گردد هدایت داد که برای
آنها بدرستي فهمانيد که در روز روشن نيايند و از قاعده بدر نشوند که
مردم بالاي شان خبر نشود چون اين وقائع را بچشم خود دیده ايم
و بگوش خود شنيده ايم عند الله اظهار گرديم .

معروضه تحريري امام الدین خان : —

(۸۸) محمد ولی وکيل امام الله خان از قدیم با بجه سقو رابطه و خصوصیت
داشت و هميشه با همديگر ميديدند و باهم ديجر رفت و رو داشتند علاوه
بر مبلغ هشت هزار بوند که برای حبيب الله روانه گرده خورا که
و هم ارف لازمه حبيب الله و همراهان کوه گرد او را بر محمد زمان ناظر
خود مقرر گرده بود که از حاصلات املاک قايمه مراد يگك او
آنها داده شود فقط .

اظهار تحريري ميرزا عبدالمنان خان : —

(۸۹) وقتیک جناب علامي خان مزار میریف رافع و با سقوها مقابله داشت
بنده يك روز برای بعض کارها در رج شهابي نزد شير جان وزير دربار

سقوی حاضر بودم خود بچه سقو در آنجا حاضر و برای یک نفر منصبدار نظامی که عازم پامیان بود هدایات میداد . درین آنها شخصی وارد و یک مکتوب سربسته را به شیرجان تقدیم کرده برای حبیب الله بچه سقو سلام کرد ، بچه سقو این شخص نووارد را مخاطبه کنان گفت .
«ابراهیم بیک امامده نباشی ا جنابعالی چه حال و احوال داشت ؟ از ما خو خفه نشده است » .

شخص مذکور پس از اظهار احترامات جناب عالی و دعائیه خویش به اشاره شیر جان از کوتی خارج و در برندۀ سمت قصر دلکشا بر کرمی منتظر جواب نشست - وزیر دربار مکتوب مذکور را بحضور بچه سقو خیلی محترمانه که ابدآ من از موضوع نفهمیدم قرأت و بعد از چند دقیقه مذاکرات خصوصی شفاهی فیباخین خود ، بچه سقو از شیرجان جهرآ پرسید « دیگر چطور جواب نوشته میکنی » . . . . شیرجان اظهار کرد « چون سابق ازین درین باب مشوره محمد ولی خان آغا برای ما مفید نابت شده ، بهتر است که باز درین باب که شب او بدرباری آید مشوره کرده فردا جواب داده شود » بچه سقو گفت « ای خداترا خیر بد هدف از دلم گب زدی » - پس ازین شیرجان ابراهیم بیک مذکور را رخصت و جواب را وعده بفردا داد . . . اگرچه باز من معلومات ندارم که آیا محمد ولی خان نزد شان رفت یا خیر وهم گاهی قبل ویا بعد آن او را در مجلس سقو ندیده ام . لا کن از قرار بیان متذکره بالا که بگوش خود از زبان شیرجان بحضور بچه سقو شنیده ام مظنونیت محمد ولیخان بطریق داری بچه سقو نزد من به کلی ثابت و یقین کامل دارم که محمد ولیخان با بچه سقو رابطه مخصوصی داشته . از روی صدق و راسق معلومات خود را صریح کردم ۲۰ دلو سنه ۱۳۰۸

(۴۹)

(اظهار تحریری شیر احمد اهوگردی)

(۹۰) در اول حمله بجهه سقاء بکابل زمانیکه مذکور در برج شهر آرا بود باعث علیمردان بطور افواه شنیدم که بجهه سقاء نفری کابل را نزد خود خواسته و برای محمد ولیخان میخواهد بیمت بگیرد ، من این فقره را بمقامات لازمه اشعار کردم بعد لوگر رفتم ، در آنجا هم از روابط محمد ولی و حبیب الله سخنهاي زياد شنیدم ز مانيکه آوازه گمشد که اعليحضرت امان الله خان بغزبنين عنقربي ميرسد اين افواه را شنيدم که محمد ولیخان برای بجهه سقاء وعده داده که نفری من که با اعليحضرت امان الله خان است اورا با خواهند كشت و يادستگير کرده بشما خواهندداد . عند الله دو فقره را که شنیده بودم اطلع دادم

(اظهار تحریری سید عبدالله خان غند مشر در اثنای مجاکه او)

(۹۱) محمد سرور برادر عد الففور (وزیر داخله سقوی) بعد از شکست خوددن بجهه سقو از هاغ بالا در ضمن تهدید نمودن من و قوت طرفداران بجهه سقو بشدت گفت که این حمله دوم ما کابل درین مرتبه از دو جبهه خواهد بود از ظرف مشرق على احمد خان ولی و از شمالی نفری حبیب الله یکجا حمله آور می شویم اينک خطوط على احمد خان نيز رسیده که « امروز یافردا استثار حمله ما را داشته باشید » باز به من پیك وضع محقرانه گفت که شما از خود جه خبر دارید همه وزیر و وکيل شما طرف دار ما میباشند . و قیکه بنام وکيل رسید گفت که محمد ولی خان در همین بالا خانه همراه امير صاحب ما حبیب الله خان و ماها فرق آن کرده و عهد و پیمان گرفته حال که مقابله ما خود را سرافسر عمیومی فوج امان الله مقرر کرده هم یك کار سیاسی است .

تعاون اسلحه از طرف محمد ولی

به پچه سقو

معروضه امام الدین سید خلیل

(۹۲) فنگک پنج تک دوربین داری که در ایام کوه گریزی و قطاع لعلی بجهه سقو و هم دورانی باشد اما او زاده باو می بود: و از ای تعریف میگرد ارجمله آن عطا ای ای محمد ولی خان و کیل امن اللخان بود که برای او هیشه میداد!

معروضه امیر محمد خان محمد زانی جهودی

(۹۳) چون فدائی دولت را از وودک اس از عقب نشین اعلام حضرت امیر الله خان ما بومی حاصل شد طرف هزاره رقم عید الکرم خان که رئیس تنظیمه آنها بود نزد او شان رقلم و اخیراً با حافظ تهائی خوبس بعیت او بکابل آمدیم مردم نامده با خود نزد پنهان سقاو برد شب در مرنده برج شمالی بودیم که حبیب الله بیان نمود « امسال زستان هندستان می رقلم برایم محمد ولی خان و کیل احوال فرستاد که نزدیک کامیاب می شوید: بلکه این فنگک را هم برایم فرستاد »

[فنگک را بدبست گرفته بحضور مخاطب به کنان گفت] « این فنگک محمد ولی خان آن ای باسیار عجیب فنگک است . « طق » دوم » صدامیکند و ارش هم خطایمیشود . »

معروضه واقرار عبدالسلام و محمد یوسف تمدره و محمد زمان

خان جبل السراج و محمد نیم خان : -

(۹۴) و فنگک حبیب الله بجهه ستو شهرت بیدا کرد متواتر می شنیدم که محمد ولی

خان وزیر حربیه (۱) با او رفت و آمد داشت و موافقی یک میل فنگ
بنج تکه نیز محمد ولی خان مد کور برای حبیب امداده بود!

اقرار تحریری مدیر سابق لوازم میرزا عبدالرشید خان

(۹۵) بداز جشن فتح قندهار که پسند سقو نبوده بود محمد محفوظ در وزارت
حربیه از حالات جشن بیانات داده گفت که «محمد ولیخان بسیار خیجالت
شد» — حضار کیفیت را پرسیدند بیان کرد که «امیر صاحب در مجلس
عام گفت که محمد ولیخان آقا بسیار خوب آدم است و تیک من در قاعده
مرادیک پیش شان رفم که تو به کنم هرا از عهد شکنی امن الله خان
اطلاع داد که هوش کنید که شمارا می کشد به یک فنگ بنج تکه همراه
هزار دانه کارتوس نیز بن داد»! غلام حضرت خان از محفوظ پرسید
که «این سخنای امیر صاحب را دیگر نفری هم شنیدند» — گفت.
بلی! جمع اعیان حاضر بودند مخصوصاً وزیر معارف، رئیس شوراء وزیر
مالیه امین عینالمال این سخنها را خوب می شنیدند».

عطاء الحق وزیر خارجه سقوی

(۹۶) [چون در محبوسخانه از وزیر خارجه سقوی عطاه الحق در موضوع مذاکرات
پسند سقو و محمد ولی خان معلومات خواسته شد که خدای برتر را حاضر
دانند هر چند معمولان صحیح دارد بنویسد قرار ذیل معرفه اش
موصول شد].

مقابل امر خدا جل شانه و حقوق اولو الامری حافظ برادر حقیقی خود را

(۱) ناظرین بی داشد که مدد ولی در سنه ۱۳۰۳ وزیر حربیه شد اما علی الاکثر بحیثیت
نائب السلطنتی کار می کرد و این نام وزارت حربیه ای زمان معاوتد اعلیحضرت امان الله خان
بر روی بود در سنه ۱۳۰۷ چنان عبد العزیز خان وزیر داخله از وکالت وزارت حربیه
ارتفا بیان و محمد ولی بوکات داشتی اعلیحضرت امان الله مشهور شد!

نکرده‌ام و نخواهم کرد — چنانچه مکتوب برادر بدیخت خود را بحضور
اعلیحضرت والا در آن زمان رسانیدم و بعد از آن حاضر خدمت بودم
این قدر در محالس از زبان حبیب الله پیغمبر سقا شدیده بودم که یک دامه
تفکت برای بنده محمد ولیخان فرستاده است .

جواییه تحریری سید آقا خان و عبدالقیوم خان

(۹۷) همین مسئله تفکت دادن محمد ولیخان به پیغمبر سقو در جواییه های فرقی
فوق که در فقره (۶۸) و (۷۲) مرقوم است نیز ملاحظه شود !

اطلاعات متفرقه نسبت بخود غرضی

(محمدولی در معامله پیغمبر سقو)

غرضه تحریری عبدالرحمیم خان عنده مشتر :—
(۹۸) فدوی در زمان اعلیحضرت امان الله خان و تبة عند مشیر افتخار و تما
آخرین روزیکه در سال عسکری شمولیت داشتم جانشانی و صداقت
میکردم غیدام چه واقعه خیانت کارانه بروی کار آمد و باز بدینتی من بود
که در واقعه شراروت پیغمبر سقا در هنگامیکه در کوتل خیر خانه بایک عند
پیشرفت و دشمن را تعقیب میکردم دفعه محمد ولیخان و کیل اعلیحضرت
امان الله خان خادم را طلبیده بدون ایشک از من چیزی بر سان کند ،
ات و کوب زیاد نموده درزارک فرستاده زولانه نمود چنانچه ازی گناهی
من و حسن خدمت و پیشرفتیکه در شماره کوتل نموده بودم و باز الت
و کوییکه محمدولی خان خادم را نمود و حکم حبس را داده غالباً هشت بار
هر راه زامی خان نائب مالار منگلی و غلام رسول خان کند کشور و تمام
غند واکثر نفری کابا، اطلاع دارند و شاهد هستند که همان شب فوری

کوتل را تسلیم پجهٔ ستون وده فردا اورا داخل کابل نمودند.

تصدیق شدید:

(۹۹) درین فقره چون از شهود رسیده شد تمام ایمارات مختلفه متحده معانی لتوکوب و حبس عبدالرحیم خان را درحالکه پیشرفت هم کرده و تا ایمار جای اشرار را تعقیب نموده بود « بنام سنت و عدم ایضاً و ظائف » تصدیق و مأید کرده بخنی این را ملاوه کردند که محمد ولیخان اشخاچی را که جدی باهنری پجهٔ ستون مقابله میکردند اینطور با ایمپال سازی بدnam و اشخاصی را که سنت و خیانت میکردند و روز برای قریح در مذاذ جنگ می رفتد و شب تحنهای خود می آمدند در حالی عدم ایضاً و ظائف مبالغ زیادی می بخشد.

(اظهار تحریری عبدالوهاب و عطا محمد)

(۱۰۰) ماعنده الله و عند الرسول اظهار میکنیم که در هنگام قطاع الاطرافی حبیب الله و در فرصتیکه برکابل حمله آوری داشت این سخن را به تکرار و باربار شنیده ایم که نامه و پیام و رفت و آمد آدمهای محمد ولیخان و پجهٔ ستون باعده یک جاری است!

اظهار تحریری احمد عایخان و پیاس تنظیمه مایه مدت شبانی

(۱۰۱) راجع بدوالی که از من هیئت تحقیقه کرده که سوائب عمده زدن دیاست تنظیمه شبانی رامعلومات بدھید جوابیه عرض میشود:-

نسب بسوالات دیوان عالی ایانی بسته هم نموده اند، قرار آنی تو پیجات میدهم:-

(۱۰۲) دو مرآته در زمان تشریف فرمی اعلیحضرت امام الله خان پاروپا، پسر صفا نزد موصوف آمده از کردار خود اظهار ندامت کرد و نائب میشد

از جانب و کیل مذکور قبول نشده خواهش وی دیده با و فایده را از بد عهدی اعلیحضرت مددوح خالق ساخته قول توبه مذکور را از جانب اعلیحضرت بباعت اینکه اعتماد قول اعلیحضرت نداشتم را کرده است.

(۱۰۳) اینکه بتوشته اید که محمد ولی دریک جواب ما مبنویسد که «قوه انتشار پانداره نبود که حکومت از دفع آن عاجز دیده بیشد و پاکیقین بود که بشدت سر عجیبت مذکور پراگفته شوند» عرض میکنم که این جواب محمد ولی قطعاً ب اساس و کاملاً غلط است در واقع درین فرصت قوه انتشار به هفت صد فقر رسیده حاکم چه زیکار نزدیک دار و حاکم دوم باشش نیز در مقابله قلمه ریگی داؤدرزانی مذکول و ۱۵ فقر از جمیعت غسکر مذکول و مجروح و باقی قوای نظامی را منتشر کرده بودند.

نزاوته حاکم کوهدامن شیرجان (وزیر دربار ستوار) با سرخواجه چن که آن هم با تحابات شخص محمدولی و کیل مخدوش برای امداد و معاونت همین پنهان ستار و باق انتشار هنوز شده بود را او شان متجدد و متفق، هفتاد فقر از جمیعت غسکری را بدقفات خالع سلاح نموده اسامیه شمارا اتصرف کرده هنوز بات سپاهی بکانی خراب که طاقت مقابله با آنها دیده بیشد و تمام کلان شوندهای سمت مذکور با جمیعت انتشار در خانه ساخته علمای بکانی برخلاف حکومت اهانی و طرفدار انتشار بوده و قله ها هم تو از بتاراج وزارهای شماری بالعموم زده شده طرق مسدود بوده حکومت کلان (شماری صرف احتیاط با شخص خود روز گذرانی را پیش خود نموده بود) اظهاریه انتشار در همین اول و همه انتشارش هنگام افواه شماری اینکه کیل حکومت بنا هر نوع معاونت نموده حق اتفیک و بجهاد و وجهه قدری میدهد و قومندان قول اردو خود را یگانه طرف دارند معرف نموده جبهه خانه يومه پذریعه غسکری با سمت شماری ارسال میباشد و قوه حاضره

مرکز را يومیه اطلاع میدهد که احدي باشما مقابله نمیدارد .
 (۱۰۵) فدوی دولت را شخص و گل پس از خاتمه اغتشاش شمالي از دیاست بدیه طلب کرده از تقریر بریاست تنظيمیه سمت مذکور اخبار و امر داد که اليوم باید بصورت فوري حرکت بدارید چرا که سابقاً شمارادر سمت مذکور حکومت تقدیر می کند و یقین وائق دارد که رفع فتنه و شراره آن سمت بواسطه شما بروزدي گرده شود جواب فدوی اینکاره و خ ساخته ام در سمت مذکور محض بواسطه و اعتبار حکومت بوده اکنون که آن مردم بر عالیه حکومت اقدام گرده اند من هم پس ازین قدر خرابي و عصيان ؟ کاري را از پيش بردء نمیتوانم علاوه چهار سال در خارج بودم و بست روز از آمدنم به مرکز نگذشته درین حال اعتبار و رسونخ در سمت مذکور ندارم و یقین وائق دارم که معامله مذکور از قرار یکه از بعضی اشخاص می شنوم از انتظام گذشته مرا از خدمت مذکور معمفو دانسته بحضور اعاليحضرت از انکارم عرض کنید، و گل مذکور بعرض و اظهار بندء برداخت نگردد بحضور اعاليحضرت ذريعة تيلفون عرض نمودند که رئیس بلديه امر مبارك را اطاعت نموده اليوم حرکت میدارد ؟ بندء محبور شده بحضور اعاليحضرت رفته نظریه خود و خرابي اوضاع شمالي را تذكرار عرض نمودم قبول نشد امر به حرکتم فرمود .

(۱۰۶) واقعه قتل وقتل که در فوق عرض شد در همین روز مذکور واقع شده بود چنانچه بندء بعد از دفن و کفن جمیت مذکور فردای آن بجیل - السراج رفته برای تمام کلان شونده واقوام مذکور وبعضی که از حکام و مأمورین سمت مذکور که در موقع حکومت خود باقی مانده بودند نوشتم که به حکومت کلان شمالي بالاهالي حافظ شوند تخدمين دو هزار نفر بجیل السراج حاضر و دو روز و یک شب از جمعبت مذکور پذيراني و مهمانداري نموده

هر جمعیت را علیحده طلب کرده ازو شان انتقال و دلا سانی نمود
و باز روز دوبار عمومی آنچه لازمه ادای حق همک خوارگی و خدمتگاری
بوده کرده جمعیت کلان شونده بدادن شش هزار نفر افرا و ذمه وار
امدیت شدند، سه هزار و پیصد نفر را از علاقه کوهستان و دو آب و
سالگ و غور بند فو روی جلپ و داخل عسکر کرده بعرض سرگوی
شنواری که مسئله آنها هم در عین زمان خیلی شدت گرده بود؛ یک ماهه
معاش داده بزرگ نز اعزام نمود. کلان شونده های کوهستان را و ادار
نمودم که از شروط سه گانه یک شرط آنرا قبول بدارند:—

(اول) پسر سقاء و رفقای مذکور را که قبل قتل و اسباب فنه
میدانند قتل کرده یک لک روپه انعام حاصل دارند.

(دوم) اگر امکان قتل نباشد جمعیت مذکور را از بین خود ها
خارج کنند.

(سوم) اگر خارج کردن هم غیر ممکن باشد او شان را به ضمانت
خود به حکومت حواله بدارند.

(۱۰۸) خوانین مذکور به تمام جدیت اقدام کرده شرط اول و دوم امکن پذیر
نشد شرط سوم را در عرض اجرا آورده از جانب اشرار چند شروط
نسبت بتأثیب شدن آنها بر یاست تقدیم شد نسبت باقتصای وقت وایشک
جمعیت شکستی ما از نمایه بشمالی رسید و من تمام وضعیت شمالی را يوماً فیوماً
پذیریه تلفون بحضور اعلیحضرت امن الله خان شرحدار عرض کرده
وعربیضه مفصل دیگر بحضور شان تقدیم نمودم که شروط جمعیت اشرار
را به مجلس وزرا رویت داده از نتیجه بین امر فرمایند.

(۱۰۹) شروط اشرار را جمعیت وزرا قبول کرده بعد بنده با آنها در باع عارق
کوهستان در قلعه جانب حاجی میرزا محمود خان داخل مذاکره شده

نفر آن عظیم الشان، از نزد تمام جمعیت هفتاد نفر مسلح وعده قرآنی
گرفته بقرآن با آنها وعده داده هر کوچک‌تر قرآن را بخود نداشتند. تادم روز
دوم که تریارت قرآن را بولایت رئیس صاحب حاضر شورا، اعلیحضرت
امن‌الله خان نایل شدند شخصیکه اعلیحضرت را از اعضا قرآن مانع
نمودند همین شخص محمد ولی وکیل بود.

(۱۱۰) روز سوم که برای اجرای شروط با آنها وعده داده بودیم ذکر دوم
در طاغ عازق همه جمیع وحشیان بودند، با مرستا قبل ازین که من چیزی
اظهار نمایم اظهار نمود که درین اطاق سه نفر بودند ازین میله نفر
بین اطلاع رسیده که قرآن را اعلیحضرت امن‌الله خان دستیاب نکرد؛
باشما فریب میکنند احمد بنی شخص محلی است باخه بازی باشی مذکور
فرمان فرستاده شده فرمی قابل اعتبار بوده و محمد اعنی خان
حاکم کوه‌های و برادرم علی احمد هرسه نفر قتل شده بودیم خدارم
گردد هزار زخم بینهای نجات یافتم کوایف را بصورت نوری محاکمی
کوهدامن آمدیه به وزارت داخله مکتو بنا و تابونا اظهار و خواهش نمودم که
بخصوص اعلیحضرت عرض بدارد و با اطلاع ندارم که عرض نمودند را

(۱۱۱) نمودم به جبل السراج رفته مسموع شدم که با آن جمعیت شمالی که ۹۹ نفر
و شصت نفر پس از امداد من بتجالی جمهه مقابله شتواری بمرکز رفته اند
از وزارت سرمهیه باصره محمد ولی خان و کیل استاده داده نمیشود این مسئله
هم اسباب خرافی خیالات ساقوان شده عالمی تکاب در تکاب و نجرا ب
در نجرا بینای بقاوت را گذاشتند حکومت آنجا کوایف را برایم
نوشت حضور داشتند هر کتاب خواهش نموده من در تکاب رفته
تا اسباب فنه و فساد تکاب را اصلاح کنیم اشاره باشند این حکومت زیاد فر کو
حکومت عیوب و اقوام تکاب مرا محاصره نمودند از جمله اسرار بمرکز

اطلاع شده بزحمت زیاد به ریزه کوهستان و از آنها به جبل السراج
و سیده محبو را به جبل السراج محصور شدم با تمام قوّه کوهستانی ها
و علاقه دو آب و چار بخاری ها مشغول محاصره جبل السراج شده قوّه دیگر
با شرار نرسید، پس پاشند در ۳۴ روز با وجود عرائض و اطلاعات متواتره
که من بذرائع مختلفه بمرکز می فرستادم چون در راس امور شمالی همین
و کیل مقدر بود برایم نه قوت رسید و نه خود راک تعداد نفریکه با من در
قلعه محصور بودند تمام ۴۵ نفر بوده زیاده ازان طاقت نهادند جبه خان نه هم
خلاص شد — خوانین مذکور بواسطه ملا محمد صادق و حاجی
امام الدین خان از من وعده بی طرفی خواسته به من و جمعیت
محصورین باعتبار قوی امان داده مرا از شر اشرا و طرفدارانش
به هزار زحمت که شرح اش طویل است نجات دادند، چون بمرکز
رسیدم حقائق را مکتوب پیشنهاد کردم برداخی نشد قواماید سمت
مذکور را به سمت قوه تعریضیه ادعای کردم رد شده خود شخص محمدولی
و کیل بدمه واری خود قواماید سمت مذکور را ادعای کرده منصبدار
را با تخطاب خود گرفته سه هزار نفر از یك مساز حاکم شکست کرده
سلطنت را ر باد کردند!

(۱۱۲) در شب مذکور که سه هزار نفر شکست نمودند عبدالعزیز خان وزیر
حریمه سابقه میریض وزارت حریمه اقتاده بنده را امر نمودند که با یك
تولی از نفری غند منزار رفته به ده کیک واقمه شکست را از منصبدار و

سپاهی معلومات نمایم حینیکه بنده بدہ کیک رسیدم از منصبدارو
سپاهی که معلومات کردم شکست تمدیدی بود کوایف را بذریعه
تیلفون عرض و خواهش نمودم که از گفتار و اظهار منصبدار و سپاهی
معلومات می شود که جمعیت اشرار باندازه نیست که قابل شکست یک جمعیت
بزرگ و با این اردوی منظم ما باشد .

(۱۱۳) من میتوانم با این قوه تافردا از نفری مذکور جلوگیری بدارم اجازه
داده شود ؟ اعلیحضرت امان الله خان و وزیر حریبه منظور کرده امر
پیشرفت نمودند همین محمدولی و کیل پیشرفت نفری مرا اسباب شکست
دو باره قرار داده محمد عمر خان فرقه مشتری هم رفتن نفری را بامن بدون
قابلده دانسته از حضور رایم امر شد که نفری را سپرد فرقه مشتری کرده شما
فوری بوزارت حریبه آمدہ انتظام خورا که وغیره اسباب او شانرا
کرده روانه دارید همان بود که بنده آمدہ انتظام خورا که وغیره
سامان نفری را کرده بدہ کیک فرستادم فردای آن حینیکه از خانه بوزارت
حریبه و ارگ ک آدمیم اعلیحضرت امان الله خان فرار قندهار و بیعت
معین السلطنه بروی کار آمد .

(۱۱۴) شام روز مذکور بارگشت کابل قلعه بندشده چهار روز مذاکره جاری
بوده که معین السلطنه بدون محمدولی خان و کیل و عبد العزیز خان و بنده از
ارگ خارج نمیشد تا اینکه جمعیت اشرار بروز پنجم قبول نمودند، روز
ششم صبح وقت و کیل مذکور از رفتن انکار کرده بذریعه تیلفون به
بچه سقاو اطلاع نمودند که و کیل از رفتن بطیاره معطل شد از نزد بچه

سقو برایش موثر آمده بخانه خود رفت درحالیکه خواهرزاده مذکور
دو مراتبه قبل از خارج شدن ما از ازارگ نزد بچه سقو و محمدولی و کیل آمد
ورفت هم نموده بود .

تقدیر خدمات و معاونتهای محمدولی

(به نزد بچه سقاو)

— (شهادت تحریری میرزا قطب الدین خان مدیر سابق وزارت داخله) —

(۱۱۵) بنده و میرزا حبیب الله خان سابق مدیر برق نزد میرزا غلام قادر سرمنشی
سیدحسین فرمائی را دیدم که از طرف حبیب الله برای سیدحسین
تحریر شده بود عیناً عبارت آن را چون وقت زیاد گذشته بخطاب ندارم
خلاص موضوعش بیامد هست که « خدمات محمدولی خان برای شما
علوم است پهله که بچای او مقرر شده برای محافظت و خدمت اوست ،
متوجه باشید که برای او اذیت نرسد » در ذیل آن مکرری بخط شیرجان
(وزیر دربارش) بطور تأکید هم نوشته بود .

معروضه خواجه میرعلم خان سرای خوجه : —

(۱۱۶) در وقایع حبیب الله ارجک کابل را متصرف شد خودم حاضر بودم که در
شب ۱۲ شعبان ۱۳۴۷ بذریعه تلفون برای سیدحسین گفت که « وزیرها
ومعتبرین را که بنده کرده اید در آنجمله محمدولی خان هم بنابر درخواست
خودش برده شده است هوش کنید که برای او اذیت و تکلیف نرسد و

فردا بخاطر جمی او را به پیش من روانه کنید، همان بود که فردای آن
محمد ولیخان بحضور حبیب الله حاضر شد، همراه ایش عزت داری زیاد کرد.
ظاهرآ ثابت می شد که رابطه دوستی از سابق داشتند و اکثر اوقات پیش
از گرفتن کابل هم بتواتری شنیدیم که بجای محمدولی خان حبیب الله رفت
و آمد داشت و پچه سقودانما باشاره و کیل کار میکرد.

(اظهار محمد اسلم قابوچی باشی پچه سقو)

(۱۱۷) محمد ولی هر وقت که می آمد بدون از مانع به نزد پچه سقو می رفت و
حبیب الله نیز از حد زیاد در عزت داری او می افزود! نسبت به روز شبانه
رفت و آمدش پیشتر می بود! اینکه از من هیئت تحقیقیه رسیده است که من
محمدولیخان را به پچه سقو معرفی کرده ام یا نه؟ عرض میکنم که من گاهی
اورا به حبیب الله معرفی نکرده ام بلکه خود او باندازه در دربار او اعتبار
داشت که وی معرف و سفارش دیگر هارا به حبیب الله میکرد.

(اظهار تحریری عبد السلام:-)

(۱۱۸) محمدولی خان نزد پچه سقو بسیار عزت و اعتبار داشت در مجلس او بالعموم
در پیش روی و یا پهلوی او می نشست در وقت نان در یک غوری او را
هررا خود می نشاند، دائمآ باو راز و نیاز داشت و تقریباً و خنده میکرد
در بعض شبها عقب او موثر روانه کرده او را میخواست یک دو مرتبه با
پچه سقو یکجا در موثر هم سوار بوده است!

[نقل فرمان پچه سقو پاس عهدیکه با محمدولی در شمالی کرده بود]

(۱۱۹) صداقت هر ره محمد ولیخان و کیل سابقه امان الله را واضح خاطر باد!

(۱۲۰) ۲۳ شعبان ۱۳۴۷

در اوایل عهديک شما در قرآن شريافت با من کرده بودید؟ حضور والاي
ممهم همان عهد شمارا ثابت ميداند!

چند روزی هم که نظر بند شده ايد آن هم به خواهش خود شما بود
اکنون که برای رفتن خانه خود اجازه می خواهید بسیار خوب است -
از حضور بشما اجازه داده شد که بخاطر جمیع بخانه خود رفته عالمه
خود را هم به رجایك باشند بجای خود بخواهید از طرف حکومت بشما
هیچ تکلیفی نخواهد بود.

تا يك اندازه برای محافظت جای و اموال شما بهره مقرر می شود که
کسی بشما مزاهم نکند - تمام مال و هستی شما به تصرف خود شما
می آشد فرمان هذا را موجب اطمینان خود دانسته آسوده باشید!
(محل امضای شیر جان و همراه پنهان) (بابت صحیفه (۱۱) فرمانی دوره سلطنتی)

(رسید فرمان فوق بدستخط محمد ولی)

(۱۲۰) این فرمان بجهة سقو را خود محمد وایخان با مضای خودش در صحیفه (۶)
كتاب رسیدات حریبه امضا کرده است . فرمان فوق بالین رسید که
بدستخط محمد ولی است تمامآ در محضر دیوان عالی قران و به تمام ضاررویت
داده شده محمد ولی نسبت آن هر چند در استعطاق و تحقیقات و جواهای سابق
ازین جمهور آه گیرز را مانده بود که شاید این سند تلاف و بدست نیامد . خواهد
بود اما پس ازینکه آنرا بر اثر این مشاهده کرد مطلاقاً ملزم شده هیچ نگفت .

(محمد ولی خان هر قدر عسکر و نفر که بخواهد داده شود !)

(نقل فرمان نمبر ۱۸ دوره سقوی) (۲۳ شعبان ۱۳۴۸)

(۱۲۱) عاليجاه عنتر هر راه محمد محسن خان ولی و عنتر محمد سید آقاخان فرماندان
کو توالي را واضح خاطر باد !

صداقت هر راه محمد ولیخان و کیل ساعه امان آله را از حضور اجازه داده شد که بخانه خود برود لبذا شهرا امر است که به مصلحت خود نامبرده هر قدر فرقی که برای پهره و حفاظت ملی و جانی خود بخواهد برایش مقرر کرده به فرقی خود امر حضور را فهماید که در نجات اثر خودو کیل بوده بهمان وہق و خود اونکلیتی نز اندو محض برای حفاظت خانه او باشند که اردیگر طرف هم من احی و آن انشود تا به آسوده حالی باع ائمه خود باشند: (محل امضای شیرجان مهر و چه سقو)
(ثبت صحیفه ۱۱ فرامین دوره سقوی)

صورت تحقیقات ابتدائی محمد ولی

سوال هیئت تحقیقه (۰)

(۱۲۲) جناب محمد ولیخان! نظر بافو اهات و شهرت متواتره و عرضه و پیش نهاد اقوام شهالی که شهرا باحیب الله بچه سقو در جین قطاع الطریقی و سرفت او مراؤده و سازش داشتید جنا بچه حبیب الله مذکور در مجالس از رفتار و کردار و اعانت شهرا اظهار ممنویت مینمود لذا ارشها بر سیده می شود که آیا مراؤده شهرا با حبیب الله مذکور از چه رهگذر و کدام مناسبت بود؟
لطفاً توضیحات بدھید .

جواب محمد ولی بقلم خودش

(۱۲۳) افو اهات چیزی است که بحق هر شخص گفته شده و گفته می شود حق بحق انبیاء علیه السلام هیچکس از افو اهات کذب مبرا گفته نمیشود

(۰) اسلو^ه ابن تحقیقات ابتدائی از مارف هیئت استنطا قیه و تحقیقیه تحریر و جوابهای آن تا آخر در ذیل آن مرا بآقا قلم خود محمد ولی تحریر و اضافه گردیده است

در باب مراوده من، نمیدانم چه قسم مراوده و برای چه غرض من ابدأ
حبيب الله را تازمان که بکابل داخل شده نمیده و نمی شناخم (۱)
صرف نام او را شنیده بودم حق زمانی که من را طلب کرد و نزد او
آوردند اول مرا نشناخت بعد رسید که این شخص کیست قابوچی باشی
او گفت که وکیل است (۲) بعد ازان با من هم سخن شده و پرسانی کرد.

سوال هشت تحقیقه :

(۱۲۴) وقتیکه نبا بو کالت در عرصه هفت ماه غیاب اعلیحضرت امن الله خان
بودید نسبتاً امنیت بوده و از بجهة سقا و اثری نه بود باز که اعلیحضرت امن
الله خان بکابل تشریف آوردید روز بروز مسئله بجهة سقا اهمیت پیدا کرده
تا درجه رسید که امنیت سمت شمالی بکلی سقوط و امیر محمد خن حاکم
اولیه چهاریکار مجروح و غلام غوث خان و دیگر حاکم های آنجا با بعضی نفری
نظمی مقتول، اکثر نفری شان را خلع اسلحه کردندها که جمیع مقدرات
ملکت بدست نان بود جطور بک توجه درین موضوع نکرده اید؟ آیا
درین مسئله خود را مسئول نمیدانستید؟

جواب محمد ولی :-

(۲۵) در تمام امور نفری که تعلق بهر وظیفه دارند برای همان وظیفه خود مسئول
هستند اگر در وظیفه خود سهل انکاری کنند (۳) اگر وظیفه خود را
بجا کرده باشند و کوشش کرده باشند و مقصد حاصل نشده باشد بسته به تقدیر
است هیچ کس همه وقت بهم خواهشات خود کامیاب شده نمی تواند بلي

(۱) به تردید این مطلب ملاحظه شود فقره ۶۲ الی ۹۲

(۲) قابوچی باشی سبقطعاً از معرفی او انکار و نسبت بعزم و اعتبار او اظهار
کرد داشت ملاحظه شود فقره (۱۱۷)

درین (×) معامله حکومت های محلی هم کوشش کردند فرض منصبی خود را هم بجا آوردند اکثر از نفری اشرار رازخانی و مقتول هم نمودند اما که کامیاب نشدند این بسته به تقدیر است و امنیت تعاق بحکومت های محلی داشت و آنها هم کوشش خود را کردند فقط.

سوال هیئت تحقیقه:

(۱۲۶) شخص شما بصفه و کیل اعلیحضرت امان الله خان متصف، واداره حکومت مفوض به سیاست شما بوده چیزیکه اهمتر از ضروریات ریاست و حکومت شناخته میشود اداره امنیت است که برای بدست آمدن امنیت عمومیه، حکومت هرگونه تدابیر را پیش و برفاذه هامه به تحصیل امنیت بکوشید از قرار اظهار تحریری چندنفر اشخاص متعدد که در موقع ضیافت خانه سیداحمد در شهر آرا بجهه سقا ویان مینمود و اشخاص کثیری حضور داشته و سمع نموده وار انجلمه مسموعه خود را چندنفر اظهار تحریری داده اند که بجهه سقا و محضر عموم مدعوین بیان نموده که من «برای محمد ولی خان و کیل اعلیحضرت امن الله خان احوال روانه کردم که اگر شما ذمہ برآر من میشوید من آمده تائب میشوم، و کیل مذکور بن جواب فرستاد که من بعهد و بیان امن الله خان اعتماد ندارم اگر شما تائب شده بیاید، میشود که شمارا بکشد و خون شما بگردن من میشود» این مسئله چه معنی دارد بصورتیکه بدستگیری یکنفر دزد امنیت عمومیه حاصل میشد و شما متکفل اداره حکومت بودید و بجهه سقاو به اطمینان شما می آمد چرا تو به اش را به پذیرفید و برفاذه و آسایش عموم خاق از خواستن و اطمینان دادن او تبیان نکردید فقط.

جواب محمد ولی

(۱۲۷) این کلمه مانند از مجموع است (+) (۱) یکنفر از زبان بجهة سقام آمده
بیان کرد که من بجهة سقام گفت که اگر و کیل اعلیحضرت به قرآن
عهد و بیان نموده رای من بددهد که من ضرر جانی و مالی نمیرساند و
برای من خواه مقرر میکند و در کوهدامن دزدیگی و باشکارهای داری
میدهد آمده تائب میشوم من قبول نمکرم که اگر بدون شرایط
خود را تسلیم میکند تا آمدن اعلیحضرت زیرا که اعلیحضرت امان الله
خان در مرکز تشریف نداشتند بعده از حضور اعلیحضرت غازی فرمان
بخشن اورا با خواهشان او گرفته تسلیم او میخایم بدون اجازه اعلیحضرت
من باو قرآن کرده نمیتوانم و این کله صرف غلط است که من باو گفته
نهش که بعمد و بیان اعلیحضرت اعتماد نمیست (۲) بجزیکه من برای او
گفتم همین است که در بالا تحریر شده — گفته قول نمکردن من
تائب شدن اورا این است که در مقام درباب دزدها مجلس شد و در مجلس
تصویب شد و تصویب مجلس وزرا بدستخط مبارک اعلیحضرت غازی
من ن شد که توبه چند اشخاص از دزدهای شریر قبول کرده نمیشود
اگر خود را خود هم تسلیم کنند حکومت از محابات آنها گذشته
نمیتواند در هرجا — دستگیر شوند یا کشته سر آنها آورده شود — با
زنده دستگیر کرده حکومت تسلیم نموده العام حاصل دارند — از جمله
هان فرنی مشهور یک همین حبیب الله و سید حسین بود (۳) و باقی چند فرن

(۱) تحت خط کشیدگی واضح این مطلب آشکار است: «زیرا که بجهة سفو برایم آدم فرستاد»

(۲) تصحیح این قول غلط از هرات (۶۶) ال (۸۰) کرده شود!

(۳) این فرار مجلس وزراء بعد از معاودت اعلیحضرت امان الله خان از ازویا و وکالت عصیان
بجهة سفو و مقتول است عبدالظاهر خان وغیره فرنی از دست او واعثیان عمومی شوالی درسته ۱۳۰۷
تصویب شده است که در آخر خود امان الله خان هم با آن تصویب پاسنامه در صدقه قبولیت
توبه و تهدید آنها شد و این خواهش توبه بجهة سفو در هنگام سفر اروپایی ۱۳۰۶ امان الله
خان است که این مطلب را خود تجدیل چند سلط پاش با و درینجا فراموش کرده است.

از سمت مشرق بودند.

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۲۸) جناب محمدولیخان! درباب یکفر که پیغام بجهة سقو را آورده بود کدام شخص بوده اسم و سکونت او را معرف کنید؟
جواب محمد ولی:

یکفر زد کر بود که البه در گوهدامن جاداشت مولا داد نام داشت (۱)

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۲۹) جناب محمد ولیخان! بسوال اولیه خواش از افواهات عمومی پیشنهاد و هر یاری اهالی شمالی را خاطر نشان نمودیم که مراؤده شمارا با حبیب الله نسبت میکنند و شخص شما جواباً افواهات را اهمیت نداده و از پیش نهاد و عربیضه معاریف و کلان شونده های شمالی صرف نظر فرموده اید کنون تجدید سوال نموده زحمت میدهد: راجع به پیشنهادات و هر یاری اهالی شمالی که اکثر آمراؤده شمارا با حبیب الله ظاهر مینماید چه میفرمایند پیشنهاد و عربیضه معاریف و کلان را جواب بنویسید بالاحترام.

جواب محمد ولی:

(۱۳۰) حال مردم سمعت شمالی این گناه عظیم خود را بجهه بوده کنند البه باید شخص بزرگ را شامل این کار نمایند تا برده خود را (۱) که مولا داد هم جات ندارد مردده است.

نمایند (۱) فقط .

سؤال هیئت تحقیقه :

(۱۳۱) جناب محمد ولی خان ! از افواهات یکی این اکثریت دارد که در موقع رهانی شما از حبس بجهة سقاو بشما گفته که محسوسی شما هم برقرار خواهش و مصلحت خود شما بوده حال که خواهش رهانی دارید رهاسوید ، آیا این افواهات دارای حقیقت است یا نه ؟ در همین زمینه کدام سند تحریری شما یافرمان حبیب الله در بین بوده بشما رسیده خواهد بودیانه ؟ با احترام .

جواب محمد ولی

(۱۳۲) بله این افواهات دیگر صورت دارد زمانیکه نفری وزرا را تمامًا در جای سید حسین حبس نگرفتند و در یک خانه آنداخته بودند همه یکجا صلاح کردیم و عبد الرحمن پسر مالک داد محمد را طلب نموده باورمن گفتم که اگر ممکن باشد بوزیر دربار خبر بدید که بودن نفری معززین در یک خانه بدن صورت محقراوه خوب نیست اگر ممکن باشد همه نفری مارا در ارگ که بده بیک صورت درست نگاه کنید که ما اطمینان شنا شود زیرا باین صورت محقراوه با نفری معزز که آنها قرآن هم کرده اید دور از انصاف است (۲) . بعد از رفق عبد الرحمن همه مارا بارگ برندند و بعد از مدت از ارگ رها کردند ، بتایرین اگر وقتیکه مارا از ارگ اجازه خانه رفتن دادند فرمان رهانی من با دیگر اشخاص در اثر همین عرض نوشته شده باشد ممکن است ، اشخاصیکه همراه من بودند

(۱) جواب این تحریر را در فقره (۲۰۲) تردیدیه " مدعی المعموم و از فرات ۱۶ تا

۲۳ مخوانند .

(۲) هیچ کس لزاعنه و مثاہیر کابل قرآن و بیانی با مججه سقو بجز از محدود نگرده است .

میرزا میر محمد هاشم خان وزیر مالیه و سردار حیات الله خان محمد عمر خان
فرقه مشتری محمد هاشم خان عند مشتری که معین حریبه است محمد اکبر خان
قوماندان کوتولی (۱)

سوال هیئت تحقیقه

(۱۳۳) جناب محمد ولی خان! افواه عمومی احتوا نموده موضوع آنی را که
مختصر مفادش را بطور استیضاح نوشته از شما استفسار: میکنیم:
میگویند بجهة سقاو کدام فرمان برای شما قرستاده بود که فرمان مذکور در رهانی
شمارا از جبس بدر خواست خود شما و جبس شمارا هم در اثر خواهش
خود شما و نبات بچشم سقاو را در عهدیک بقر آن عظیم الشان با شما
نموده باشد و مقرری یک اندازه پهره نظری را برای حفظ جای و مال
شما بصلحت خود شما مضمون دارد، آلا این فرمان را که افواه عامه
است برای شما فرستاده بود و محتویات فرمان قرار فوق بوده باخیر.

جواب محمد ولی

(۱۳۴) سابق ازین هم در جواب بشما نوشته بودم همان جواب را ملاحظه
فرمایید - فرمان که برای رهانی ما نوشته در اثر همان کیفیت است که
سابق تحریر شده - فرمان که در باب پهره خانه من نوشته شده بود

(۱) چون از نظری مذکور پرسیده شد که آیا شما به مردم محمد ولی یکجا بندی بودید یا نه؟
و نسبت بجبس و رهانی: بنا کدام فرمانی هم از طرف بجهة سقو صادر شده است یا خیر؟ اظهار
گردند که ما بیک حال فلاکت و بریتانی تحت کش و کوکدور زیر خانها بندی بودیم و محمد ولی
خان را محترمه خواستند در یک گوف نظر بیند بردند - در دوره سقوی نه بجبس و نه
برهانی کی فرمان داده میشد بلکه سند بندیگری آمدن یک نفر سقوی مسلح و موعد جبس
از بعض الی مادام الحیات و از برخی الی ختم و عدم حصول مصلی و از عده بس از دادن رشوت
زیادانه می بافت برای رهانی هم یک اسر شناهی که با چند دشمن آیینه و تفاشاری شیوه ضربه
آن را بود کنایت میکرد بکسی استاد تحریری و باز هم قرار خواهش نمود او داده نیشد!

(+) (۱) من هیچ گونه خواهش نه نموده ام البته شما میتوانید نقل فرمان را از ولایت یادار التحریر کابل طلب نمائید که چه قسم فرمان نوشته شده در باب قرآن کریم تها باهن نکرده بود بلکه با معنی السلطنه صاحب و باقی معززین هم قرآن کرده بود (۲) که در جمهور آن نفری ها من هم بودم فقط فرمان که برای رهائی من نوشته شده بود در اثرهان جواب است که سابق شما تحریر نمودم (۳)

سوال هیئت تحقیقه

(۱۳۵) جناب محمدولیخان! حاصل از سوال ما این است که بهمین مضمون و جمله های که در فوق نوشته ایم فرمان حبیب الله بجهة سقاویرای شهارسیده یا نه؟ فقط

جواب محمد ولی

(۱۳۶) سابق ازین هم نوشته کرده ام که در اثرهان گفایت که - سابق به شما نوشته شده فرمان برای رهائی من بقرار مضمون فوق داده شده من بدون از همان گفایت که در اول نوشته کرده ام هیچ گونه خواهش بندی گری و پارهائی نکرده این بسیار عجب است که یک شخص خود را

(۱) در ته خط گشیده شده میگویند : (در نظر من این قسم نخورد) در حالیکه فرمان مذکور جنباً بمحکمه حاضر کرده شده و بعلاله عموم حضار دیوان عالی در خود محدودی رسائیده شد معلوم شد که فرمان مذکور را خود محدودی بحسب خط نوش تسلیم شده است پس از وجود این فرمان مطلقاً صدا و ندا و مدافعت از طرف محدودی نشده بدلزیست خود فائمه شد (تفضیلات را در آئیه ملاحظه کنید)

(۲) این معززین که ماتفاق معنی السلطنه صاحب با حبیب الله قرآن کردنند تاماً افغانستان را هم پدرود گفته اند، رفته دنی الوسع کار کردند زحمت را کشیدند و مثل محمد ولی جمهور انجام خیال خام باید صریحت آن ظلام نماندند (بیان قلمه مرادیگر بر علاوه این قرآن است) .

(۳) تردید این عذر لستگی را در فقره (۲۲۰ و ۱۸۴) ملاحظه کنند .

برضای خود بندی و خود را برضای خود آزاد کند . (۱)

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۳۷) جناب محمد ولیخان اصل همین فرمانی که خود شما از آن قائل شده اید که « بنام من و دیگر محبوبین در موقع رهائی ما یکجا بوشته شده » و خاص مضمون آن چنین است که « بس و رهائی شما بخواهش خود شما بود از ما و شما همان عهد و پیمان است که کرده ایم ، پهره محافظت آن تحت امر خود تان میباشد و در کتابچه رسیدات شما آنرا بقلم خود تسلیم شده امضا کرده اید گذاشت ؟

جواب محمد ولی

(۱۳۸) (X) اسباب من اکثر بل هم تلف شده ! (۲)

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۳۹) جناب محمد ولی خان ! یک عربیشه عبدالرحیم خان عند مشر که در موقع استیلای سقوی در کوتل مقرر بود به مجلس تحقیقیه موافقات کرده مختصر مفادش اینکه من در بالای کوتل بالای یک عند قائد مقرر بودم و تا یک درجه ارتعض خود و پیش قدمی ام اشرار سقوی را هزینت دادم مسئله تعرض من و شکست بچه سقاو که بسمع محمد ولی خان رسید مرا

(۱) عند ولی مصدر این کار تعجب انجز شده که بر روی بند از شاندن همین فرمان و خلس مضمون آن که در ذیلش بدست خط خود آنرا تبلیغ شده است این تعجب به یقین مبدل و بیک قاعع مطلقه صدور این فرمان حب خواهش او بر روی ثابت شده است.

(۲) حالا نکه هیچ چیز او نظر باحترازی که باو داشته و پهره که برای حفظ او تحت امر خودش از ابتدای استیلای کابل الی فتح نادری یانه اش مقرر داشته بودند تلف نشده است :

خواسته لت و کوب زیاد نموده در ارک زولا نمود . لذا استفسار میشود
که عند مشیر مذکور چرا به نتیجه تعرض خود حکوم بضرب و جبس
شده جواب بنویسد .

جواب محمد ولی

(۱۴۰) این حرف یک حرف روشن و مبرهن است که عبد الرحیم خان از محاذ
خود شکست خورد و موضع خود را گذاشت و بیک صورت بی ترتیبی
فوج تملق خود او بطرف ده کیک می آمدند و پس با شدید صورت واقعه
را از اردوی مرکزی قوماندان محمد عمر خان هم بحضور وهم هن اطلاع
داده بعد ازان او را خواسته در ارگ بسیارات نموده اورا بندی نمودم
که بعد ازین معامله زیر محا که گرفته شود این سخن و معامله به تمام
منصبداران اردو معلوم است و اطلاع که قوماندان بزرگ او به تلفون؟
داده همین است که تحریر شد فقط (۱)

سؤال هیئت تحقیقیه !

(۱۴۱) جناب محمد ولیخان ! این بیک امر بدینی است که در حین سلطنت
اعلیحضرت امان الله خان جناب شما یک فرد اول و خدمتگار صادق دولت
شناخته بشدید حبیک حبیک الله بیک هدت در کوه گشت و گذار و کسب
قطاع الطريقی می نمود و جمعیت مذکور در هر روز زیادت میگردید اجرای آنکه
شیخون شما نسبت به قلع و قلع آن در حین وکالت خود گردد باشید چیست؟
مرحباً توضیحات پفر مائید . بالاحترام .

(۱) تردید این ادعا از قدر ۹۹ حاصل و معلوم میشود که این محا که بواسطه پیشرفت و
محاربه کردن با اثمار بوده است .

جواب محمد ولی

(۱۴۲) بلى درین باره بکرات و مرات به حکومت محل ولايت کابل اطلاع داده شده پر دل دزد شریك او درین باره کشتن او اقدامات کرده بود
 (۱) و بولایت کابل فرستاده شده بود که او را مقرر دارند که در کار خود یعنی کشتن حبیب الله کوشش کنند بعد از کشتن او انعام درست باو داده می شود (۲)

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۴۳) جناب محمد ولی خان! پر دل یک شخص قطاع الطريق مشهور بالفساد بود شما تحریر کرده اید که پر دل را خواسته برای قتل بچه سقاو مقرر کرده بودم آمدن پر دل نزد شما از روی کدام اعتبار بود زیرا که داره پر دل در آن وقت به نسبت بچه سقاو زیاد و با اهیت بود شما چطور باو اعتبار کرده بودید و او به کدام اطمینان نزد شما حاضر شده بود.

جواب محمد ولی

(۱۴۴) پر دل بسیار وقت بود که تائب شده بود و آمده ذمه وار ابن کار شده بود (۳)

(۱) نخستین ملازم خصوصی محمدولی رهزن مشهور و سه سالار سقوی که با امان الله خان در غرفی و مقر وقلات جنگید آنها وعلی احمد خان را شکست و دستگیر و قند هار را بنام بچه سقو فتح کرد.

(۲) برای اینکه پندهین نفر از داوطلبان قتل و گرفتاری بچه سقو را ناکام بل بدئام کرده است فخرات ۷۷ تا ۸۳ ملاحظه شود که این جواب محمدولی ناجه اندازه مهمل است (۳) بمنزد که؟ در کجا به اعتبار کدام شخص؟ علاوه آنچون از پرادر پر دل سوال شد که آیا درین فقره از طرف حکومت برادر شما مأمور شده بود، تحریر آن نوشت که ابداً پر دل اینطور یک تبادله فکر با حکومت نکرده بلکه از رفقاء صمیمی حبیب الله بود.

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۴۵) جناب محمد ولی خان! مسائل معاونت در اعطای شنک را حبیب الله
بچه سقاو از قرار مجموعی که متواتر و کرات در مجالس بیان واژه معاونت
شما امتنان می نمودم کن از مسئله مذکور جناب شما هم مسبوق باشد ولی
 واضح نشد بصورتیکه شخص شما این اظهارات حبیب الله را کذب
و افتراء میدانستید آیا در همان موقع بطور تردید در مقابل همچه اظهارات
حبیب الله برآمده و بیان اورا تردید کرده خواهید بود و اخیر؟ با احترام

جواب محمدولی

(۱۴۶) خود من از زبان بچه سقا نشیدم ام (۱) و افواهات مردم راجحونه
تردید ننمودم و به پیش که تردید میکردم البته بعضی از غیری دوستان
که از افواهات می پرسیدند برای آنها تردید افواهات را ننمودم.

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۴۷) جناب محمد ولیخان! در جمله افواهاتیکه شهرت و تکرار داشت بگی
اینکه جناب شما در هر شب بطور خفیه نزد حبیب الله میرفتید و در اصول
اجرا آت باو تعابی ننمودید آیا این مسئله حقیقت دارد یا نه؟
جنابچه خود شما بین نمودید که افواهات را در عصر بچه سقو هم
برای خود من میگفتند با احترام.

(۱) حالانکه بکران و مرات در حضور محمد ولی بچه سقو از بنویست و وی از سقو زاده
شکایت کرده است که من بوعده خود وفا کردم امتو بد عهدی کردم و سلماحت را بمن
ندادی ملاحظه شود (۷۶) و (۹۵) و (۷۰)

جواب محمدولی

(۱۴۸) نمود بالله منها چطور میشود که بندۀ همچه عدم شرف را مقابله و به او که دزد گوته میشد معاونت و تعلیم میکردم نی صرف افواهی اساس است کدام شخصی که مرا مصروف بهمین امور در شب نزد پچه سقاو یاروز دیده کدام است (۱) فقط

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۴۹) جناب محمدولی خان! نسبت به افواهات ویساناییک دوزمن حکومت سقوی برعلیه شما گفته میشد که یعنی در شب ها بحضور پچه سقاو رفته نامبرده را تعابرات می‌هید و هم گفته میشد که برای پچه سقاو تفک پنج تک داده اید و افواهات مذکوره را بعضی دوست و آشناعای شما قرار بیان تان که در همان وقت برای شما میکفتند تردید افواهات مذکوره را بدون از قاضی محمد اکبر خان و قاضی عبدالجلیل خان آیا برای دیگر اشخاص هم گفته و تردید نموده اید باخیر.

جواب محمدولی

(۱۵۰) در زمان پچه سقاو من در خانه خود محبوس بودم گرسی رفت و آمد کرده نمیتوانست فقط یکدفه از نفری معتبرین قاضی محمد اکبر خان و حاجی شهناز خان نزد من آمده بودند و قاضی محمد اکبر خان بن گفت که من از زبان پچه سقاو شنیدم که میگفت ابن تفک پنج تک تفک و کل است صرف یکشنبه بدل من گذشته از شما میرسم من برایش جواب گفتم که شما از نزد پچه

[۱] ملاحظه شود فقره [۸۴] تا [۹۱] و صورت تردید مدعا العدوم حصة سوم و چهارم و پنجم فقره ۲۲۰

سقاو پرسیده که تفک و کیل چگونه برای شما رسیده بمن گفت
که از نزد شداد کی پرسیده می تواد ؟ بعد من برای او گفتم که این
تفک من در قلمه مراد بیگ در قلمه من بود دیگر اسباب و سامان هم که
داشتم همه را ضبط کرد و این تفک را هم در جمله همان مالها گرفته بعد
از آن روی من نموده گفت عنوان میخواهم که فقط یک طن بدینظرم خطور
میشود الحمد لله که رفع نمودید و یکدفعه هم قاضی عبدالجلیل و عبد القادر خان
احمد زانی نزد من آمده بود و برایم قاضی گفت که افواه است که شما
تفک بینج تک به حبیب الله داده معاوحت کرده اید برای او هم گفتم که
نمود بالله جطور با حبیب الله معاوحت میگردم غلط است من همین حقیقت
را که بجراب قاضی محمد اکبرخان گفته بودم باوهم گفتم درباب افواه
که من باجهه سقامه شبانه رفته تعلم میدهم البته من ملک نه بودم که رفته
اورا تعالم میدادم و هیچ کس مرانه‌ی دید البته در نزد اوبسیار فقری بود
مکن یکنفر مرا دیده باشد همان آدم کیست فقط . (۱)

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۵۱) جناب محمد ولی خان ! در فقره که اسم حاجی شهرنو از خان و قاضی محمد اکبر
مرحوم و قاضی عبدالجلیل خان را تحریر نموده اید معلوم نیست که قاضی
عبدالجلیل خان همان قاضی سابقه مراجعت سمت شمالی خواهد بود یا شخص
دیگری است توضیح مینهایند .

جواب محمد ولی

بلی هن است !

(۱) جواب ابن هرده را از جوابیه (۲۲۰) مدعی‌العموم بتوانید !

سوال هیئت تحقیقه :-

(۱۵۲) در صورتی که خود شما تحریر کرده اید که خود من بخانه خود محبوس بودم و کسی را نزد من نیگذاشتند باز خود تحریر کرده اید که حاجی شهنازخان و قاضی عبدالجلیل خان و عبد القادر خان حمدزادئ نزد من آمده بودند و بیان بچه سقاور را که نسبت به معاونت من بی نمودین گردند، از شما پرسیده میشود که این چگونه صحیح بود که هر شخصیکه خواهش تان بود نزد تان حاضر و ملاقی میشدند و کسی را که نمیخواستید داخل شده نمیتوانستند معلوم شد پھر که بدروازه و جای شما مقرر بود زیر اثر و احتمال خود شما بود.

جواب محمد ولی

(۱۵۳) (X) مقصد از رفت و آمد آزادانه است که از تمن کسی رفت و آمد نمیتوانست (۱) فقط.

سوال هیئت تحقیقه :-

(۱۵۴) جناب محمد ولی خان! اظهار فرمودید که من در تمام استیلای حبیب الله ۳ دفعه اورا دیده ام آیا بکدام کدام اوقات ملاقات نموده باشید بازملاقات شما بخواهش خود شما بوده و یا شمارا خواسته بودند بنویسید فقط.

جواب محمد ولی

(۱۵۵) پنج دفعه اورا بعد از ایام حکومت او دیده ام که چهار دفعه در ایام های رسمی که من را حلب کرده بود یک دفعه هم در برج شمالی که برای معطل نمودن حواله دو هزار پوند خواسته بود.

(۱) نبیر در عصر سقوی در راه و کوه و بازار هم کسی آزادانه رفت و آمد کرده نمیتوانست!

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۵۶) جناب محمد ولی خان ! در موقعیکه سردار عنایت الله خان با عبد العزیز خان واحد علیخان و خود شما در اگر محاصره بودید و بدزیرمه طیاره سردار عنایت الله خان و عبد العزیز خان و احمد علیخان بخارج رفتد هر کام به حبیب الله مذکور مراده نداشتید بکدام اعتبار و اطمینان خود با آنکه و کل اعایض حضرت امان الله خان و رئیس تنظیمیه سمت شمالی خود شما بودید و تو های متعرضه و مدافعته باشما بود بدزیرمه طیاره با آنها بخارج نرفتید چه کیفیت دارد .

جواب محمد ولی

(۱۵۷) مادرن من این بدبود که من با جناب حضرت صاحب و سردار محمد عثمان خان مرحوم گفتیم که اگر ممکن باشد عائله من را هم با من بفرستید آنها گفتند که حال موقع آن نیست شما خود هم مرضیض هستید دو روز صبر کنید اگر شما را با عائله رخصت گرفته تو انتیم خوب والا خود شما بهر صورت . میتوانید که بروید زیرا رخصت شما گرفته شده و به قرآن عهد باشما کرده اند و این هابنام دین حکومت را گرفته اند همچوچ صورت خلاف عهد و پیمان خود نمی کند شما خاطر جمع باشید که هر گونه معاملات شمارا مامتصدی هستیم فقط چهار روز و یا سه روز معطل کنید اگر عائله شمارا هم تو انتیم که رخصت گرفته باشما بروند خوب و اگر تو انتیم خود شما ضرور میتوانید بروید زیرا که باشما عرب قرآن کرده اند اگر

تمام این ها برباد هم شوند از عهد و پیمان خود نمی گذرند (۱) من روی خود را بعترف حضرت صاحب کرده گفتم حضرت صاحب بعهد و پیمان اینها من قدری اعتماد ندارم (۲) ممکن است که کدام فتنه در حق من بکشند «حضرت صاحب قدری برآشته شده بمن گفت شما چرا سودا میکنید من ذمه وار شما هستم همان قرآن مبارک هم در دست او بود و قسم یاد کردند که اگر شمارا جیزی اذیت بخواهند که برسانند و باشما را نگذارند که بروید اول گله فتنک آنها بررسینه من خواهد بود بعد هر چه که باشما بکشد - شما خاطر جمع باشید که آنها مسامان و بعهد خود استوار میباشند هیچ کوئه خلاف عهد خود نمیکنند باز در صورتیکه باشما بقرآن عهد کرده اند هیچ صورت شما تشویش را بخاطر خود راه ندهید (۳) بعد از آن من را سردار صاحب مرحوم باقاعدی غلام حضرت ازار^۱ کشیده بخانه رقم یکشنبه بخواه بوده بعد بخانه سردار محمد عثمانخان مرحوم رقم زیراعاله من در انجا بود بعد از سه و یا چهار روز برای سردار صاحب گفتم که اگر عالله ممکن نباشد برای وزیر در بار بگوئید که اجازه نامه طیاره را بدنه که خود من تنها بروم ، سردار صاحب فرمودند که بسیار خوب من امشب رفته اجازه نامه شما را می آورم اگر ممکن شد از عالله شمارا تو انسخ خوب و اگر متواتشم

(۱) سکنه کابل بخاطر آورند آن نطق سقوزاده را که در ولایت کابل راجع به عفو مالیات و نگرفتن گمرگ و بخیدن صنایع و نگرفتن نفوی و فوی و سخواه مقرر کردن بصیر و کبر شهادت ایجاد کرد و بعد از سه روز آن یکی بعد از دیگر از هم آن مواعیدش عدول کرد درین مورد مراجعته شود به حصه اخیره فقره [۲۲۱]

[۲] یعنی چنانچه بامن عهد کردد و وفا نخودند !

(۳) حالاتکه همین حضرت صاحب را سقویها بعد از چندی چقدر اذیت دادند و تکلیف رسانیدند مدقی محبوس نگهداشتند و به عدوی تا آخر احترام میکردند و آفاسگفته باستقبال و مثابعتش می پرداختند !

از خود شمارا می آورم من در تهیه و تدارک سفر بودم که آواز سردار
 صاحب را از روی سرای شنیدم و خود شان خانه خود رفته بود درین
 بین بقدر بیست دقیقه نگذشته بود که دو پسره از طرف سید حسین آمدند
 من را و جمیع اشیاء و اسباب سفر را گرفته از طرف جای سید حسین برداشت
 درین حین سردار صاحب هم همراه من و سپاهی های سید حسین استاده
 بودند من از سردار صاحب پرسیدم که چیزیت چیست فرمودند که من
 و حضرت صاحب تزد بجهه سقاو بودیم که سید حسین آمد و چیزی چیزی
 بگوش حبیب الله بجهه سقا گفت بعد ازان روحی بطرف من و حضرت
 صاحب گردیده بندی گفت که بروید ما کار خود را خود میدانیم به شما علّق
 ندارد همین بود که ما و حضرت صاحب برآمده او بطرف خانه خود رفت و من
 با یان طرف آمدم نمیدانم که چه واقعه پیش شده - بعد مارا بطرف جای
 سید حسین برداشت و در آنجا سندی شدم بعد از بندی گری جای سید حسین
 برداشت و بندی گردید و وقتا که مارا بازگشته بود حال شما بکا
 پیغام فرستادم که این چگونه قرآن و عهد و پیمان بود حال شما بکا
 هستید که از من دست گیری کنید بواسطه همان آدم که من فرستاده
 بودم جواب فرستادند که من ندانسم که قرآن اینها قران سیاسی
 بود حال من به شما هیچ مدد کرده نمیتوانم زیرا بالای من هم بدین
 شده اند - حال بجز صیر چاره نیست و هر زمان که مرا یاد میکنند یک
 لعنت بمن بفرستید فقط

سوال هیئت تحقیقیه

(۱۵۸) جناب محمد ولی خان ! خود فرمودید که اعلیحضرت امان الله خان
 همراه حبیب الله قرآن میکرد من نگذاشت که قرآن بکند وقتا که حرف

شمارا قبول میکرد حبینکه صدمیل تفک از برای حبیب الله باجباخانه وغیره
خوا هشات حبیب الله دادند شما چرا مانع نشدید . باحترام .

جواب محمد ولی

(۱۵۹) بلى من هیچ طرفدار قرآن کردن يك پادشاه با يك دزد نبودم من
بحضور شان عرض کردم که شما عهد قرآن با يك دزد نکنيد برای
احمد علیخان اختیار بدید که با او قران کند و خود او را بکابل بفرستد
و من مطلق طرف دار تفک دادن آنها هم نه بودم زیرا همین صد
تفک که اعلیحضرت آنها دادند باعث قوت آنها شده و قوه های
کمی دیگری که در کوههای من بود همه را خلع اسلحه کرده بکابل آمدند
اگر این تفک ها از حضور اعلیحضرت باو داده نمیشد هیچ وقت
این قدر قوه پیدا نمیکرد که بکابل حمله میکرد (۱) فقط .

سوال هیئت تحقیقه

(۱۶۰) جناب محمدولی خان ! در زمانیکه اعلیحضرت امام الله خان در استالف
تشریف میبردند بواسطه که امنیت شمالي خراب بود تقریباً یکهزار تفر
سوار و پیاده برای حفاظت راه مقرر بودند و علاوه‌تاً دیوارهای با غصهای
دو طرف سرک بواسطه کنفری اشرار در آنجا بنهان نه شده و دستگیر
 بشوند کاملاً خراب شده بود شما که یومیه در قلمه مراد بیگ تها رفته
 و اکثر روزهای از انجا بعد از نماز شام بکابل مراجعت می نمودید چه
 اطمینان برای تان بود .

جواب محمد ولی

(۱۶۱) اعلیحضرت پادشاه بودند برای حفظ پادشاه هر گونه معامله کرده

(۱) تردید این جواب برادر فقره (۱۰۶) و (۱۰۹) و (۱۲۵) بخواهد !

میشود چرا اعیان حضرت در ارگ که می بودند و یک غنبد فرنگی همیشه
بو کری والا می بود و بدون اجازه و تکت هیچکس را نمیگذاشتند و
من در خانه خود بدون کشک و حصار آسوده می خوابیدم (۱)
بلی من هم هر وقت که بقایه خود میرفتم البته بی سه یا چهار فرنگی رفتم
و در آن وقت اثیر از اینقدر قوت هم نداشتند فقط چند فرنگی بودند که کوه
گرد ز بودند بعضی وقت کدام داره در حد کلکان و یا بین کوههای اندام می اندادهند
باز حکومت محلی که تعاقب میکرد کوه گرد ز شده پنهان می شدند (۲)

سوال هیئت تحقیقه

(۱۶۲) جناب محمدولی خان ! در جمله مسائل افواهی یکی معاونت شمار با عطای
یک میل تقسیک و کار طوس که به حبیب الله داده اید نسبت میکشد و
بلکه در پیشنهاد هم ملاحظه شده و ناشی از افواه عام این است که در
محافل و مجالس بچه سقاو از معاونت شا منویت میکرد آیا مسئله تقسیک
و کار طوس که بتواتر بچه سقاو بیان میکرد چیست ؟ داده شده بود و یا
کيفی دیگر دارد . با احترام .

جواب محمد ولی

(۱۶۳) این حرف مثل دیگر افواهات است من مطابق نه تقسیک فرستاده ام
و نه کار طوس (۳) و نه معاونت با و کرده ام (+) (۴) چون

(۱) حال نکه محمدولی هم توکری والا شاهی و هم پیاده و هم موتو و هم دیگر ترتیبات
تشریفانی داشت که در هنگام رفتن قلعه مرا دیگر خود از عمله و فعله خود منک و اکثر به
دریک موتو با چندی از همراهان خود میرفت ا

(۲) به تردید این فقره ملاحظه شود فقره ۱۰۶ و ۱۰۹ قبل از خودش در جواب خود
به مقندر و قوی بودن اثیر از هم اقرار کرده است علاوه بر این مدعی المدوم هم ملاحظه گردد

(۳) درین موضوع ملاحظه شود فقره [۹۲] تا [۹۷] و [۴۷] و [۶۶] و تردید مدعی السوم
در فقره ۲۵ و ۲۶

(۴) تحت خط کشیده گشی اینطور خوانده میشود [اگر تقسیک نیدادم]

من در کوه دامن زمین و قله داشتم و در آنجا بسیار هستی داشتم از
قسم غله ظرف و فرش بلکه دانه یادو دانه تفتگ هم اند آن جاداشتم
وقتیکه بجهه سقاو بقابل حمله کرد و مقر خود قلعه مراد بیک را گرفت
جمع هستی که در آن جاداشتم هست و اتصاف شد و ضبط کرد در آن جمله
تفتگ راهنم گرفته فقط پناخچه صاحب کار من در آنجا (+) محمد زمان
نام داشت بود استباب و تفتگ تحول او بود میتوانید که ازو ببر بد
و معلوم کنید فقط

(سوال هشت تحقیقه)

(۱۶۴) جناب محمد ولی خان! سوالاتیکه از شما شده تایلک درجه جوابات آن
را تحریر کرده اید علاوه بر جوابات تحریریه تان اگر چیزی دیگری
هم دوستله مذکور تحریر کردنی باشید توضیح نمائید.

[جواب محمد ولی]

(۱۶۵) اگر سوال داشته باشید بفرمائید والامه در وقت لزوم جواب خواهم
گفت.

صورت دعوى مدعى العموم

شعبه ملکی

(۱۶۶) دعوى میباشم من مدعى عموم میرزا میرغلام ولد میرزا توکل ولد میرزا
محمد اسماعیل قوم عرب ساکن قریه کندی باع رواد چیر هار جلال
آباد باشندگان امین الملک شهر کابل در حالیکه ثابت الوکالت ام بقرار
فرمان نمبر ۴۸۲۴ ذات شهر یاری بر مدعى علیه هذا محمد ولی خان و کیل

اعلیٰ حضرت امان الله خان شاه مخلوع افغانستان اینکه همین مدعی علیه
نسبت حکومت و جامعه ملت افغانستان خیانت‌های بسیاری نموده و از آن
سبب حکومت بالکل برباد و جامعه متفرق و پریشان و بسیاری اشخاص
مقتول و شاه و هشی شان بیاد فنا رفته فی الوقت جیزیکه از خیانت او را
کشف نموده ام بقرار آنی است :

دعوی اول

(۱۶۷) مشار الیه وکیل پادشاه وقت و عفاد حدیث شریف (الاکلکم راءع
وکلکم مسئول عن رعیته) مسئول امنیت عمومی بوده در گرفتاری "دردان
وسارقان غفلت کرده" تا اینکه سارقان روز بروز زیادت کرده و قوت
گرفته حکومت را قابض و ملت را خراب کردن و اینکه خودش بمحواب
هیئت تحقیقیه و ظایف را تحریق داده و مسئولیت را بحکومت محلی راجع میکند
پس از شرع شریف پادشاه و نایب او مسئولیت زیردستان از مسئولیت
خداوند جا، جلاله خلاص شده نمیتواند بلکه بسوه رفقار زیردستان هم
خودش مسئول می شود زیرا بقرار حدیث شریف صدر و حکم شریعت
پادشاه مسئول امنیت و وظیفه مهمه اش حفظ حقوق رعیت است شرعاً
اختیار برائت ذمه خودرا از مسئولیت و تحمل آن بر زیردستان ندارد و
اینکه بقرار قانون اساس پادشاه برى دیده میشود این هم بیست زیرا
در افغانستان در زمان اعلیٰ حضرت امان الله خان قانون یکلی جریان نداشت
استثنات آن نسبت باصل مواد بسیار و با اسم فوق العاده انتشار داشت
چنانچه خود همین مدعی علیه بصدھا احکام فوق العاده خلاف قانون را
اجرا کرده همچو فقره محاکمه محفوظ خان، قوماندان سابقه هرات را
که حسب قانون فیصله آن بمحاکم نلانه مامورین تعاقداشت و مدعی علیه
هذا سه نفر دیگر را بمحاکم آن فوق العاده مقرر و حق مرافقه و تغییر آن را

هم ا فقط ساخت بنا بر همین اساس اعلیحضرت امن الله خان در نوبه جر که
۱۳۰۳ از جریان این ماده اساس که مسئول وزرامیا شند بخواب عرض مولوی
عبدالواضع خان ابا واستنکاف ورزید که وزرای من مسئول نمیباشد
در جمیع اجرآت خودم مسئول میباشم چون خود اعلیحضرت امن الله خان
مسئولیت را خلاف مده مذکوره بدوش گرفته و همین مدعی علیه کفالة
ووکالت او را قبول کرده بود عیناً همان مسئولیت بهمین مدعی علیه
عودت کرده قانوناً هم از عمه آن بدر شود.

جوایه ادعای اول بقلم محمد ولی

(۱۶۸) بلى من از همه امورات سلطنتی اعلیحضرت امان الله خان مسئول هست
وجواب ده در باب دزدها که نوشته دزدها در زمان گه من بوکات کار
میکردم فقط کوه گریز بودند این قدر قوت نداشتند البته بعضی داره
های خفیف در بعضی جاهای اند اختند حکومت های محلی مقابله میکردند
و آنها فرار میکردند (۱) این قسم دزدی ها در میک مملکت که ملت آن
سلح باشد بکلی رفع شدند ییست بعد از آنکه معاملات لویه جر که تمام
شد ووکلا بمحل های خود رسیدند یک پروپاگندشید و بر علیه حکومت
جاری شد ابتدا از شینوار معامله جریان یافت بعد در سمت شمالی هم
مسئله قدری شدت کرد و احمد علیخان برای است تنظیمیه مقرر شد و عرض
حبيب الله و سیدحسین را بحضور اعلیحضرت نمود که بشرط خود را
تسليم حکومت میخایند از جمله شرط های آن یعنی هر آن دستیخط کردن
اعلیحضرت بود بلى من طرفدار عهد کردن و تفکیک دادن و بول دادن
مطلق با آنها نبودم زیرا این قسم عهد و پیمانها در سمت جنوبی مبنی تجربه

(۱) این جواب تناقض دارد با جواب ایکه تهد ولی قبل نوشته و قوه دزد هارا تسليم کرده
دفع آنرا خارج از قوه نود گفته است

شده بود (۱) که پیر آن باعهد میکردند و نتیجه و کار طوسی از مکافته پس برای خود میزدند سارین من هیچگاه طرفدار شهید کردن و نتیجه و بول دادن سوم اگر بودم هم همین قدر بودم که احمد علیخان با آنها عهد کنند و آنها را بکابل فرستد فقط مشوره من همین بود اگر خود من آمر میبودم هیچگاه خواهشات آن هارا قبول نمیکردم زیرا فرقی آنها قلیل بودند و اسلحه نداشتند پادستگیر میشدند و با فرار نزیرا که هوا سرد شده بود و نتوء کم خود نموده و نادر کوه طاقت گذاره را داشتند این خطای بود که از طرف حکومت شد (۲) و دزددها قوی شده با اسلحه که گرفته بودند قوه های نظامی را خلع اسلحه کرده ابظرف کابل و جبل السراج حمله کردند قلعه جبل السراج و اتصارف شده و فرقی احمد علیخان را و نظالمی که با او بود همه را خلع اسلحه کرده خود احمد علیخان را باعهد یک کرده بودند رها کردند به کابل آمدند (۳)

دعوای دوم

(۱۶۹) زمانیک شرارت حبیب الله و سید حسین دزدان ترق کرده واحد علیخان رئیس تنظیمی سمت شهابی آنها را استهالت و از نزد شان نوبه (۳) و انبات شهید پیر آن گرفته مشروط برایشانکه اعلیحضرت امان الله خان هم با ما قرآن و عهد کنند اینکه قرآن کریم بذریعه و رارت حریبه به اعلیحضرت امن الله خان رسید

(۱) تحریر را که اتفاق نشان از سوء اداره محمد ولی در معا ماه ۱۳۰۳ سمت جنوبی گرفت معلوم است به فیصله که هیئت اصلاحیه کرد و جنوبی مطیع شده بین محمد ولی خلافت و در نفعه یک حصه میرجی ملت را تاکه کرده خودش بالشکر بسیار خود را ۶ ماه در گردیز شخصی کرده و خاتمه مسئله تا به مرکز رسید و ازان رهگذر هم اتفاق نشان خسار های کبید کاملاً ام است

(۲) تو دید این فقره را از جواب (۲۰۶ و ۲۰۷) مذکور الیوم ملاحظه کنید

(۳) ملاحظه شود (۱۰۵ و ۱۰۹) تایقین حاصل شود که این همه خرابی از دست محمد ولی است

درین و بتبحضور اعلیحضرت امان الله خان سوای دو نفر که یکی همین مدعی
بلیه و دیگری همین عبدالاحد خان رئیس موجوده دیوان مالی باشند احادی
اثبات وجود نداشت اعلیحضرت امان الله خان میخواست که عهد را
در قرآن دستخط کرد که سارقان حکومت تسیم شوند و امنیت قائم گردو
همین مدعی علیه از یک طرف اعلیحضرت امان الله خان را نگذاشت که
بادرزد عهد کردن پادشاه درست نیست فرمون کنید که در همانجا که
احمد علیخان عهد کند درست است از دیگر طرف بسارقان پیغام کرد
که قرآن را اعلیحضرت امان الله خان دستخط نکرده شمارا بازی میدهد
باخبر جان خودها باشید همان بود که پیش از رسیدن فرمان باحمد علیخان
موصوف با آنها خبر رسید . باحمد علیخان کشف حقیقت کردند که یکی از
مدیرقرار است برای مان احوال صحیح رسیده (۱) و زره قرآن کریم را
ظاهر کنید که راست از دروغ معلوم شود بعد از این دزدان بالای حکومت
بدگیرن شده بنای شرارت را گذاشتند ملت و حکومت را خراب کردند
درین زمینه قرائی موجود است که یکی بعد از دیگری بیان میشود :-

جوایه دعوی دوم از قلم محمد ولی

(۱۷۰) ام در باب قرآن که اعلیحضرت با او نگردند فرمون اسمی احمد علیخان
نوشته کرده ارسال نمودند که عهد و پیمان احمد علیخان با هر که بیکنند
عیناً عهد و پیمان من میباشد البته احمد علیخان کیفیت فرمون را به آنها
گفته باشد و در قرآن به آنها عهد کرده باشد زیرا گمان نمی کنم از
حضور اعلیحضرت غازی برای احمد علیخان گفته شده باشد که شما
به آنها بگویید که قرآن را اعلیحضرت دستخط کرده و قرآن را خود دستخط

(۱) نقره (۱۱۰) ملاحظه شود .

کرده به آنها بدهید که به آنها احوال رسید که قرآن را اعلیحضرت
 دستخط نکرده و احمد علیخان دستخط کرده احمد علیخان مجبور بود
 که مر اعلیحضرت را اجرا کند که به آنها بدانند که اسمی من فرمان
 رسیده که باشیا قرآن کنم و علاوه بر آن الله تفتک و اساجه بعد از عهد
 کردن به آنها داده شده باشد و اگر این را حکومت علم داشت که اینها
 شرات میکنند چرا به آنها تفتک و بول داده شد چرا این اطلاع بحضور
 داده نشد و از هیچ ذریعه بحضور اطلاع نرسید که اینها بنابر سبی که
 اعلیحضرت نفر آن دستخط نکرده اند شرات خواهند کرد صرف
 اینقدر از زبان اعلیحضرت غازی در آن وقت شنیده بودم که فرمودند
 که مبنی احوال رسیده که حبیب الله میگوید که بامن عهد شده بود که
 یکصدانه تفتک نواده میشود مبنی تفتک کهنه داده شده این خلاف
 عهد است و اعلیحضرت این را هم فرمودند که من باحمد علیخان اطلاع
 دادم که هوش کنید که خلاف عهد میکنند هم نشود ممکن است که عبدالاحد
 خان هم این کله را شنیده باشد علاوه بر آن وقتیکه حضرت صاحب پیش
 معین السلطنه صاحب از تزدیجه سقاو آمده و در مجلس عام گفتند که مجده سقاو
 میگوید که من برای چه خلاف عهد کردم من عهد فقط برای گرفتن
 تفتک کرده بودم بعد از آن مابین خود گفته بودم اعلیحضرت غازی هم
 با سمت جنوی عهد کرده بود از عهد خود گذشت و این از عهد خود میگذارم
 و خلاف عهد میکنیم شما می توانید که این مسئله را از خود حضرت صاحب
 مکتبآ پرسید .

قرینه اول در اثبات ادعای دوم

(۱۷۱) در این روز بجز مدعی عایه هدا و عبدالاحد خان آقا و اعلیحضرت
 امان الله خان شرکت نداشتند اعلیحضرت امان الله خان با مکان عقلی محال

است که افشاری راز خود را که مسوج بربادی او بود کرده باشد به عبدالاحد خان آقا هم هیچ یک قرینه شهادت نمی دهد و ذهاب عقل به عین میرود که مدعی علیه هذا پیغام کرده باشد

جوایز اول راجع بادعای دوم از قلم محمدولی

(۱۷۲) این نوشتہ این طور معلوم میشود که اعلیحضرت به احمد علیخان گفته بود که شما دروغ به یعنی سقو بگوئید که اعلیحضرت به قرآن دستخط کرده بعد شما آنها را دستگیر کنید که افشاء را شده و آنها را دانسته شدند خود اعلیحضرت اسمی احمد علیخان فرمان نوشته کرده ارسال نمود که شما خود بفرآن به آنها عهد کنید البته احمد علیخان به آنها عهد کرده باشد و آنها دانسته شده باشند که احمد علیخان با ما عهد میکند نه اعلیحضرت این عجب افشاء را ز است.

قرینه دوم راجع بایبات ادعای دوم

(۱۷۳) خود مدعی علیه در استعطاف گفته که من اعلیحضرت امانت الله خان را از عهد مانعت کردم و اظهارات حبیب الله که بحضور بسیاری اشخاص کرده که رایم محمد ولیخان اطلاع داده قرینه قطعه گفته میشود.

جوایز قرینه دوم راجع بادعای دوم از قلم محمد ولی

(۱۷۴) بل هن منع کردم و من در کار های حکومت تجربه داشتم و من می فهمیدم که تسليم شدن اینها بشرطی درست نیست جنابجه نتیجه دیده شد

قرینه سوم راجع بایبات ادعای دوم

(۱۷۵) قرآن هم عهدی و اخبارات واسطه و رابطه داشتن مدعی علیه هذ بادردان مذکور که در آئی توضیح میشود نیز ممید این معنی است

بنابران حسب قانون مدعی علیه هذا مستوجب مجازات افسای راز سیامی
بل رسائیدن اسرار را بدشمن درین محاربه بوده و شرعاً ساعی بالفساد
گفته میشود.

جوایه قرینه سوم راجع بادعای دوم از قلم محمد ولی

(۱۷۶) بل رسائیدن احوالات و معاملات واسطه داشتن اشخاصها در صورتیکه
خود آنها حیات داشتند (۱) و در دست حکومت بودند تحقیقات میشدند
مدعی و مدعی علیه حاضر می بودند صادقانه معلوم میشدند که اشخاص
که بودند و کدام کس محرك و معاون آنها بود.

دعوای سوم:

(۱۷۷) همین مدعی علیه نه از حیث دیانت که سهو اجتهاد گفته شود نه از باعث
محبوبیت که تحت قبضه سارقین آمده باشد نه از نظر حیات ناس خود
که در سلطنت اعلیحضرت امان الله خان حیائی در خطر باشد مثل بعضی
سارقین کوه گریز؛ تنها بواسطه ادعای جمعی سلطنت که سارقین
حکومت را از اعلیحضرت امان الله خان گرفته بمن تقویض بدارند
محرك اشلاء و با سارقین مذکورین عبود و پیان کرده و بول و نفگ
برای شان داده و صیانت شان را از گرفتاری حکومت نموده تا بالآخر
سارقین متصرف حکومت شده بخودش هم موقع ندادند و خلاف عهد
کردند که امارات قاطعه و بر این ساطعه این ادعا قرار آئی است:-

قرینه اول راجع به اثبات ادعای سوم

(۱۷۸) اقرارات خودش که رسول از طرف سید حسین و حبیب الله با استدعاي
عفو مجازات نزدم آمده بود اختیار نداشتم و اعلیحضرت امان الله خان در مرکز

تردید این جواب را در فقره [۲۱۷] ملاحظه کنید.

تشریف نداشتند که بحضور شان عرض میکردم ، رسول اورارد کردم
چون دفع فتنه و فساد بهر حیله و بهانه مکنه جایز است فروگذاشت او دلیل
میرهن معاونت است .

۱۷۹۵ جوابیه قرینه اول راجع به آثار ادعای سوم : از قلم محمد ولی

بلی من پیشتر هم نوشته ام حال هم مینویسم که من هیچ وقت طرفدار
این نه بودم که این قسم اشخاص جانی که بر ذمه شان حقوق الله و هم
حقوق البد باشد بشر ایط آن ها بخشنیده شوند اسلحه داده شود و با کدام
تمامه با آن هادا ده شود زیرا این نفری بسیار شریر ، قطعاً قبل بخشش (X) نه
بودند و برای من تجربه حاصل شده بود باید دستگیر و یا کشته میشدند
در صورتیکه هیچ یک سند عقلی و فقیه درین نیست من محاکمه و سندی
مینمایند خداوند رحم فرمود که من آنها را خواسته چهل بتجاه میل فنگ
نمدادم و بول ندادم و با بکدام خدمتی در سمت شمالي مقرر نکرده بودم
(۱) اگر ازین کارها یکی را مینمودم البته حال جای هیچ تردید نه بود
و دیگر در باب پادشاهی که نوشته کرده اید که دزد ها پادشاهی را بمن
میندادند عجب دلائل عقلی است زیرا دزد ها خود را میکشند و ربارد
میکرند و پادشاهی را بمن میندادند عجب تر اینکه پیش ازین که داخل کابل
شوند در کوههای اعلان امرت کرد و خطبه بنام خود خواند و مردم
باو بیعت کردند خان و خوانین و علماء کوهستان و کوههای من همه دستار
سلطنت را بسر او گذاشتند و اورا لقب امارت دادند بعد ازین
همه عنکبوت و قیک بکابل می آمد پادشاهی را بمن می داد البته ملا نصر الدین

[۱] این عبارات را باین خیال نوشته که شاید اسناد و دلائل عقلیه و فقیهه او بدهست نیامده
خواهد بود پس ازینکه عقلان و فقلا و شرعا و عرفان طوریکه در فیصله شما که مرقوم است بروی
خیانت ثابت شد چرا ساکت و متجه ماند؟ و دفاعی کرده نتوانست؟

شده بود (۱) اگر این قسم هم می‌بود که خود اوادعای سلطنت نیکرد و میکفت وقتیکه بقابل رسیدم و کابل را گرفتیم هر کرا که ممکن بود ولايق دیدم پادشاه انتخاب میکنیم البته در آن وقت بکسی گمان میبردند یک دلیلی بود.

و دیگر اگر من خیال سلطنت را میداشتم در زمانیکه اعلیحضرت در اروپا بود بدون زحمت و بدون هیچ تکايف سلطنت را میتوانست که بگیرم زیرا یک دزد توانست افغانستان را بگیرد البته من هم در صورتیکه پادشاه در مملکت نه بود و همه امورات سلطنت در دست خود من بود به بسیار آسانی سلطنت را گرفته می‌توانست (۲) من به اعلیحضرت امان الله خان فدائی بودم و هستم و من فقط با مر اعلیحضرت امان الله خان در کابل ماندم من در رفتن خود بسیار اصرار نمودم که من را با خود ببرید از طبله و همه میگذرم بن فرمودند که بدن شهارا درین وقت هر راه خود لزوم نمیدانم من خود را از سلطنت خلع کردم دیگر هیچ کاری برای تصرف شدن سلطنت نمیکنم زیرا بسیار کشت و خون در مملکت واقع خواهد شد و ملت بکلی خراب خواهد شد نهای هر راه معین السلطنه باشد اگر خداوند این آشوب را رفع کرد بعد هر کجا که من باشم نزد من آمده میتوانید چون همیا یک آدم کار میباشد و من دیگر برای گرفتن سلطنت آرزو ندارم پس رفتن شما با من غیر لزوم است چنانچه در همان روز برای شیراحمد خان رئیس صاحب شورای سابقه گفتم که من موقعی هستم خداوند قدری آرامی کند من عقب اعلیحضرت میروم.

دیگر در باب حکم فوق العاده که نوشته در آن وقت هم اگر حکم فوق العاده میدام و بشرطیکه آنها میخواستند قبول میکردم البته نتیجه

(۱) جواب ملانصر الدین را در فقره (۲۱۵) بخوانید

(۲) جواب این فقره را در تردیدیه (۲۱۴) مدعا العدوم ملاحظه فرمایند

چنان چه دیده شد ، دیده میشد (۱) و تمام مسئولیت بذمه من بود و من
کار خود را از دیگران بهر میدانستم .

(۱۸۰) قرینه دوم راجع به انبات ادعای سوم : اظهاری سید عبدالله در اثر محکمه
خودش که قبل از عریضه مردم شهابی و جلب مدعا علیه هذا به ارک
سید عبدالله خان اظهار کرده که در عهد اعلیحضرت امان الله خان که
نژد حبیب الله بقلاعه مرادیک فرستاده شده بودم محمد سرور خان پسر
حاجی محمد شاه خان رفیق حبیب الله میگفت که وکیل اعلیحضرت خودش
با این در همین بالا خانه قرآن و عهد کرده .

جواییه قرینه دوم راجع به انبات دعوای سوم از قلم محمدولی :

(۱۸۱) اگر سید عبدالله خان این کلمه را از زبان آهان نماید بود چرا بحضور
علیحضرت همان وقت عرض نکرد (۲) زیرا خود او با یک نفر شیخ که
نم اوران نمیدانم و از بیگ توتن میباشدند برای معلومات و حرف زدن
از حضور مقرر شده بودند که رفته از طرف خود معلومان
کنند یعنی بجهة سقاو ندانند که این شخص از حضور اعلیحضرت آمده
 فقط اطلاعات خود را و گفایت گفت و شنید خود را یک راپورت بحضور
 تحریر کنند چنانچه راپورت خود را با وضعیت بجهة سقاو همراه نوشته بحضور
 آورده بود و مبنی هم بیانات نمود این کلام صرف یک بہتان روشن است
 که اگر به سید عبدالله خان گفته باشدند هم مثل دیگر افواهات او شان

[۱] بینید که این ولی با ولایت از علم شیب هم وقوف دارد و بگوید کا اگر تو به بجهة سقو
 را قبول راو را تحت نظر ارت نگه میداشتم باز هم دعوی سلطنت را میکرد ، طوریکه دیگر
 محبوبین سقوی از حبس برآمده سبه سالار و جرنیل و کرنیل و وزیر های نزد مختار
 شدند بجهة سقوهم از محبس طوریکه چند دفعه پیشتر هم از خیانت کاربرهای مأمورین امانی
 رها شده بود . گریخته باشدانه می شد !

(۲) علت عرض نکردن سید عبدالله از فقره «۲۱۸» معلوم شود !

است آنها تمام دیا و افغانستان را با خود شریک می نمودند و اشتمارات آنها بسیار بکابل نشر می شد که بیعت تاممه سمت مشرق رسیده و معاونت آنها عنقریب میرسد و علماء مشائخ جمیعاً بیعت ها بن من فرستاده اند چهرا وجهها برای پیشرفت امور خود از همچو گونه کذب و دروغ خود داری نمی نمودند دریات عهد و بیهان که میگویند در همین بالاخانه نموده البتہ من در آنجا دعفان و صاحب کار و باغبان و مزدور وغیره داشتم آنها را طلب کنید و زوی قرآن حافظاً از آنها بیرسید (۱) که درین قدر مدت که من به قلمه خود رفت و آمد کرده ام یکسنفر ازین دزدان را دیده ام و با حرف آنها زده ام این یک حرف بسیار تمجح است که من رفته بر قلمه مرادیگ با آنها قرآن میکنم و همه وقت نشست و برخواست دارم احمدی هم واقع نمیشود (۲) این کله هم بیهان سوال می ماند که از من شده که شما را میگویند که شبانه شبانه رفته حبیب الله را تعلیم کار می کنید - حکومت می تواند که شخص مسلمان صادق مقرر کند که خفیه و علانية این خبر هارا معلوم کند (۳) بمحض افواه یا گفته یک شخص اتهام بالای یک مسلمان بحقیقت نیکشد فقط .

قرینه سوم راجع به اثیات ادعای سوم :

(۱۸۲) اظهارات خود حبیب الله که وکیل یامن دوست و طرفدار بود و نفری زیاد

(۱) یعنی شهادت عمله و فعله و منسوبيه عمد ولی برله او آهیت نداشت دیوان عالی از آنها استفاری نکرد و آنها هم تقاریه ماده (۹) لامحة استنطاق با اینکه دراظهار رای خود آزاد بودند ، در مجلس چیزی نگفتنند .

(۲) ملاحظه شود فقرات (۱۱۵ تا ۱۱۴) که تا په آندازه خلاء وملاء ورفت آمد محمدولی و مجده سقوط هررت دارد !

(۳) یک حصه از معلومات همین است که بصورت رویداد نشر شده است و ماقبه آن هم موجود است

از زبان او اخبار نموده اند که در مهمانی خانه سید احمد و غیره مواقع پیان نموده.

جوایه قرینه سوم راجع به اثبات دعوای سوم از قلم محمد ولی :

(۱۸۳) من پیشتر هم نوشته کرده ام وقتیکه آنها حیات بودند همه چیزها با آسای بدبست می آمد اگر حکومت آرزو داشت که اصل حقیقت باو خوب معلوم میشد از خود آنها استنطاق میشد (۱) حل مک شخص میگوید که من از زبان حبیب الله چنین شنیدم و دیگر می گوید که من چنان شنیده ام اگر شنیده باشد صردم بسیار چیزها شنیده اند که در حق هر کس همه افواه است و در باب آن که در مهمانی سید احمد خان چیزی نسبت بمن گفته و شما پیشتر ازین سوال کرده بودید جواب کاف گفته شده در مهمانی سید احمد البته بسیار چیزهای دیگر گفته شده باشد.

قرینه چهارم راجع به اثبات دعوای سوم :

(۱۸۴) فرمان رهانی مدعی علیه هذا که حبیب الله بجهة سقاو برایش نوشته است اینکه : نظر بندی شما برضای خود شما بود — حال که اراده خانه خود را دارید بخانه خود بروید بمال و جان و هسق شما کسی غرضدار نیست من به همان عهد یکه بقرآن کرده اید اعتبار دارم پڑرہ حافظه تحت اداره شما هم مقرر باشد که شهارا محافظه کنند و تسلیم شدن فرمان مذکور را خود مدعی علیه هذا بدون تردید امضاء کرده .

این موضوع علاوه بر عهد و ارتباط سابقه اش چنان نشان میدهد که در ابتداء اساس متزلزل دیده خوف دامنگیر او شده که خواه علی احمد خان والی از مشرق و یا اعلیحضرت امام الله خن از قندھار غلیه خواهند کرد اگر رها باشم متهم خواهم شد — بنا بر این

(۱) نزدیک این فقره در (۱۱۷) مطالعه شود

خواهش نظر بندی خود را کرده بعد کچیزی اطمینان او حاصل شده
خواهش رهانی خود را کرد و از خوف اینکه نباید ملت از حرکات من
حس کرده برایم اذیت برسانند خواهش پنهان و محافظه را کرد.

جوایهٔ قرینهٔ چهارم راجع بر اثبات دعوای سوم از قلم محمد ولی :-

(۱۸۵) درباب فرمان رهانی سابق هم جواب به شناخته ام شیک هم وزرا
دا بجای سیدحسین بوده بندی کردند در انجا و زیر عدیله و زیر عالیه
و محمد عمر خان فرقه مشر و محمد هاشم خان عند مشر وغیره نفری حاضر
بودند همه صلاح کردند که عبدالرحمن خان بجهة ملک داد محمد را که
شخص روی شناس است خواسته با او گفته شود که برای حیب الله
بگوید که چون شنا با معین السلطنه صاحب قرآن کردید ونفری او باشنا
همه قرآن کردند که مابه هیچ گونه و هیچ قسم بالنفری های اعلیحضرت
امان الله خان بدون سبب اذیت نمیرسانیم و یک بهانه هم نیکریم و حال
مارا بدون سبب بیک صورت محقرانه اورده بندی کرده اید این خلاف
اسلامیت است ؟ اگر ممکن است ماهمه فرقی را درار گک برده بیک
صورت درست نگاه کنید اگر در نافی چیزی از ماهما ظاهر شود و یا
ظاهر شده باشد و اثبات شد حق دارید که باز خواست کنید و همه
فرقی پیش من آمدند و این کلات را من بعدالرحمن خان گفتم بعد از آن
فرقی مارا و من را بار گک برند.

قرینهٔ پنجم راجع به اثبات ادعای سوم :-

(۱۸۶) واینکه دراستنطاق مدعی علیه هذا یکمرتبه خود را بخانه محبوس گفته
که کسی رفت و آمد نداشت و باز بدوسرتیه آمدن قاضی محمد اکبرخان
و حاجی شهنواز خان وقاضی عبدالجلیل خان و عبد القادر خان را بدیدن

خودنوشته نایت میکند که پهله تحت اداره او، و بودنش درخانه ساختگی
بود هر کرا می خواست میگذاشت و هر کرا نمائنت میکرد منع میکرد.

جواب قرینه (۵) راجع به باشة ادعای ۳ از قلم محمد ولی:

(۱۸۷) واینکه او فرمی نوشته کرده برای رهانی من در انرهمین گفته ماست
که عبد الرحمن خان عرض کرده بود (۱) و قرآنیکه نوشته همان قرآن
است که باعا و نفری معین السلطنه صاحب کرده (۲) و پهله که روانه
کرده که زیر اثرشها باشد غیر از اینکه اینطور نوشته نمیکرد مجده صورت
پهله را روانه می کرد (۳) زیرا که او با من قرآن کرده بود جنانچه
پهله اش تاقدیک نفری از سمت جنوبی آمدند بخانه من بود و دیگر اینکه
پهله بواسطه محافظت من مقرر بود که با من اعتماد نداشتند که بی جا
نشوم و برای رفت و آمد آزادانه بود که مخالفین شان در آنجا رفت و
آمد کرده نتوانند و برای این بود که ما مجای رفته نتوانیم و هر زمانیکه
در هر جای رفته ام بخواهش خود آنها بود که موثر روانه میکردند و آدم
آنها بود بر سمعیات یاده داشت بود که نظر هر ستادن آدم شان میرفتم.

قرینه (۶) راجع به اثبات ادعای ۳

(۱۸۸) اظهار محمد عمرخان گلدرئی که خود مدعی علیه هذا بخندما از برای حبیب الله
گفت که من کار خود را کردم اما شما بوعده و فانکردید [یعنی سلطنت را

(۱) در فقره ۱۸۴ (۲۲۰) بدرستی ثابت شده است که این فرمان آنها بنام محمد ولی
صادر شده بدیگر نفری ربطی ندارد.

(۲) ملاحظه شود دعوی سوم مدعی المصوم در فقره (۱۷۶) با فرق این آن تأثیت شود
که این قرآن با پیغمه سقو در هنگام کوه گزیزی او شده است.

جواب این عندر انسگی را در فقره (۲۲۱) پغوا نید

من نگذاشتید] با وجودی که مدعی علیه هذا به مرتبه وکالت اعلیحضرت امان الله خان رسیده نسبت به جمیع اقارب قرب او پیشتر بود همراه اعلیحضرت امان الله خان هم نرفت و با معین السلطنه و عبدالعزیزخان و احمد علیخان آن باوجود عهد و میثاق [ ] واری طیاره هم نرفت بامید اینکه شاید دزدان حسب وعده یا پیش آمد کدام ضرورت سلطنت را برای من واگذار میتواند در کابل خودرا معطل کرد و اینکه در استحقاق می نویسد که بوعده سردار محمد عثمانخان و حضرت صاحب معطل شده ام این هم صرف بهانه است چه میداند که سردار مذکور شهید شده و حضرت صاحب بسفارت خواری مصروفه حاضر نیست دروغ من راست می شود .

جواب فرنیه (۶) راجع بثبتات ادعای [۳] محمدولی :-

(۱۸۹) و اینکه محمد عمر اظهار کرده تنها من و محمد عمر و حبیب الله بودیم یادیگر شخص هاهم بود آیا کجا بودیم البته بیک مجلس گفته شده خواهد بود حالاً محمد عمر موضع و موقع آن را بگوید که بکجا بود و دیگر کدام شخص بود ؟ (۱) در باب نزفتن من با معین السلطنه صاحب قبل شرح مفصل نوشته ام باعث نازفتن من حضرت صاحب سردار محمد عثمانخان مرحوم بود (۲) چون عالمه من در یخابود این ها بن گفتند که دو سه روز صبر کنید اگر ممکن شد شهارا باعثله تان روایه میداریم ؟ چنانچه مفصل نوشته ام اگر شهارا میگویند که سردار محمد عثمانخان شهید شده و حضرت صاحب بمحضر رفته اگر حضرت صاحب بمحضر رفته از زدشان معلومات خواسته

(۱) برای تصدیق صحت این مسئله به فقره (۱۱۸) و جوابیه (۲۳۵) و (۲۳۶) رجوع شود .

(۲) آیا این باعث یامشوره را کسی به جناب عبدالعزیزخان وزیر جنگ و احمد علیخان و دیگر ذواتیکه بدون عائله فرار باشیرف را برقرار بی شرفانه ترجیع و خودرا از منطقه بلاکیدند بوده و با داده و با تسبیه به شهاده شده است ؟

میتوانست و همچنان از فاروق جن و عائله سردار محمد عثمانخان پرسان کنید
زیرا من با ائمه امام بخانه موصوف بودم تمام‌آ کواینف را معلومات دارند
و باز محمد سعید کندکش را نزد حضرت صاحب روانه کرده بودم شما
aura خواسته معلومات بسیگرید که من با حضرت صاحب چه احوال روانه
کرده ام و اوجه جواب گفته (۱)

قرینه هفتم راجع به اثبات ادعای (۳) :

(۱۹۰) با وجود آنکه دزدان مذکور بکارداران خورد اعلام حضرت امان الله خان
اذیت رسانی کرده برادر اورا با سردار محمد عثمانخان وغیره قری مقتول
وزیر هایی محبوس و حسق شانزه ضبط و تاراج نموده و برای مدعی علیه
هذا که نسبت بدیگر شخصها مهم و قریب تر باشد حضرت امان الله خان
بود هیچ اذیت نرسانیده دلیل است روشن که سابقه خوبی باهم داشتند
مدعی علیه هذا یکجا در استطاع مینویسد که وقتی در زمان رهائی محضور
حبيب الله پسر سقو پیش میشدم مرا هی شناخت محمد اسلم قبوجی باشی
او مرا معرفی کرده ، اینکه از محمد اسلم پرسیده شد توشه که من گاهی
معرف اورا نکرده — عزت و اعتبار او نهادیت بسیار بود ، دلیل سابقه
دو-قی او میشود .

پیغام تلفون حبيب الله ابی سید حسین در حین نظریه مدعی شلیه هداودیدن
نحو رات امضا شد کی حبيب الله بدفتر سید حسین که سفارش مدعی علیه
هذا ویاد کردن سابقه دوستی های اورا نموده است .

جواب قرینه هفتم راجع به اثبات ادعای سوم از قلم محمدولی:

(۱۹۱) واینکه نوشته اید که اذیت به من نرسانیده اذیت چه باشد یک مرتبه

(۱) ازین اشخاص معلوماتیکه پدرد محمد ولی می خورد بددست نیامد !

چیزی هست و اسباب سفرم را که داشتم از خانه سردار محمد علیان خان
بردند و خود ما را آورده بندی کردند بعد ازان کمن را از بندی گرفت
رها کردند بعد از یک ماه بخانه آمدم خانه ام را بیل گردان کرده بینج
میل تفکک های شخصی که داشتم برداشت (۱)

قرینة هشتم راجع به اثبات ادعای سوم :

(۲۹۱) با وجود اینکه دزدان مذکور برای اشخاص اعزمه مال خود شان را
نگذاشتند و در عیله هذا که دو هزار پوند از اعراض حضرت امان الله خان
جهة مساحرج سفر خرج اروبا گرفته بود و به اروبا نرفته بکابل ماند در
اوائل باوجود اصرار وزارت مالیه که بالای او قانوناً باید حواله نشود
چه برای او اعلیحضرت امان الله خان داده با اصرار وزارت مالیه اعتنا
نکرده حکم حواله داده و باز بنابر خصوصیت گذشته حکم معاف کرد
نه افراد ملت از دنائیت دزدان مذکور علم دارند که این قدر گذشت
با احدی نکرده اند برای مدعی علیه هذا که فرو گذاشت نموده اند سوای
سابقه معرفت و احساسات چیست ؟

جوایزه قرینة هشتم راجع به اثبات دعوی سوم از قلم محمد ولی :

(۱۹۳) درباب دو هزار دانه پوند که نوشته اید - اعلیحضرت امان الله خان
بن سه هزار دانه پوند صرحت کرده بودند از انجمله دوهزار دانه آن
را گرفته و یک هزار دانه آنرا گرفته بودم که آنهم در وقتیکه سید حسین
من را خواست تلف شد - این خصوصیت چه قسم باشد وزارت مالیه
اصرار کرد و خصوصیت یادش نیامد و پوندهار احواله کردند - مجبور

(۱) از نسخه کاری محمد ولی پس از خواندن فقره بیم (۲۲۰) مطلع میشود .

شده برای شیرجان نوشت که دیگر هست و زنده گی برایم نمانده بک خانه سریناه دارم اگر خانه ام را حبیب الله میگیرد ، بگیرد والا چیزی ندارم اگر میداشتم تضعیف اوقات شما نمیشدم - بدزربعه شیرجان بکاغذم حکم شد که حواله هزار دانه پوند مذکور معطل باشد نه بخشش و برای شیرجان سخت پیغام کردم که شما هم مسلمان میباشید و باما عهد کردید تها بواسطه شیرجان و عبد القدر خان که عذرخواهی نمودند حواله بوندمذکور معطل شد (۱) و هم نوشه بود که اگر شما خدمت کردید پوند ها بخشش خواهد شد و اگر برای علاج خود میرفتید البته پوند ها از شما گرفته خواهد شد .

قرینه نهم راجع به اثبات ادعای سوم :

(۱۹۲) اظهارات خود حبیب الله که نبوت آن محمد توائر رسیده سه مرتبه در اوقات دزدی و کوه گزی بقابل نزد همین مدعی علیه آمده که دو مرتبه بحدود دلکشا و خانه خودش و یکمرتبه الى حدود منار یاد گار مدعی علیه هذا آنها را گرفتار و تسلیم حکومت نکرد .

جواییه قرینه نهم راجع باثبات دعوای سوم از قلم محمدولی :

(۱۹۵) ابن هم از جمله هان افواهات است که از من سوال شده ومن جواب نوشه ام یعنی مثلا با حبیب الله شده رفته کار میگردید و یا مثلا در قلعه مراد بیک رفته باو ملاقات میگردید و با ریار گفته ام اگر در وقت حیاتی او پرسان میشد پوره معلومات میگردید (۲)

قرینه دهم راجع به اثبات ادعای سوم :

(۱) سبب بخشش و با معطلی ابن پوندها در فقره (۲۲۲) معلوم میشود .

(۲) فقره (۲۱۷) ملاحظه شود .

(۱۹۶) رفت و آمد داره بچه سقو در قلعه مرادیگ مجازی همین مدعی علیه و مهیانی دادن و ضیافت کردن آنها که اشخاص از چشم دید اخبار نموده ند.

جوایه قرینه دهم راجع به آیات دعوی سوم از قلم محمدولی :

(۱۹۷) مهیانی که در قلعه مرادیگ داده ام من تنها نه بود موثر ران والبته چند نفر با من می بودند و آنها نیز ده پانزده نفر خواهند بود آیا نان آنها را کدام شخص طبخ کرده صاحب کار و باغبان و دهقان و نفر داشتم از آنها بقرآن و اسلامیت شان معلومات نمایند (۱) و آن شخص یکه از چشم دید خود اخبار کرده کدام شخص خواهد بود آمده آیات کند (۲) ازان نفری که مراد چشم خود دیده و مهیانی دادن من را دیده کیست و کدام شخص است در قلعه من از سی نفر زیاده باغبان و دهقان هیشه موجود می بود البته مهیانی دادن و دیدن با آنها نهان نمی ماند ، شما از آنها مبنواید که تحقیقات کنید .

قرینه یازده راجع به آیات ادعای سوم

(۱۹۸) دادن تفگ و هشت هزار پوند و بخشش حاصلات املاک قاعده مرادیگ خود را همین مدعی علیه جهت مصارف خورا که نفری حبیب الله که قرار اخبار امام الدین نام وابنکه مدعی علیه می گوید که «تفگ را نداده ام یک تفگ و یاد و تفگ در قاعده مرادیگ نزد ناظرم بود با دیگر اسهام بزر دستی بوده » اول تردید یک یا دو تفگ این را ثابت می کند که دیگر تفگ هم داده باشد از خوف این که نباید

(۱) برای آیات این مدعا فقره (۴۳۹) ملاحظه شود .

(۲) جواب این مسئله را از حاشیه فقره ۱۸۱ در صفحه ۹۴ بخوانید .

در استقطاق ظاهر شود پیشتر گفته باشم ، دوم : اگر تفسیک و اسباب او را بسرقت برده می بودند فرمانی درین باره اسمی ولایت و یا حکومت محلی صادر و یا کدام جائی اطمادی درین باره کرده می بود سوم : در صورتیکه بقایه برده می بودند بار در وقت بادشاهی خود ها چرا از وی نتوانیت میکردند . این هم نه بود که حبیب الله بزرگ و از آئینه خبردار و بامدعي علیه دشمنی داشت که باز من مقتول و سلطنت بدست اعلیحضرت مادرشاه غازی خواهد افتاد و این اظهارات من موجب محاکمه مدعا علیه هذا میشود زیرا اگر حبیب الله باوی عداوت میداشت از سردار حیات الله خان وزیر عدیله برادر اعلیحضرت امن الله خان مهم ترنه بود باید اورا میکشت و چرا با آب میگذشت ؟ معلوم است که اظهاره ا او از روی صداقت و دوستی بود و باز تفسیک دور بین دار را که اعلیّ زین تفسیکها است چطور از خود دور کرده در قامه مراد میگذشت .

جوابیه قرینه^۱ یازده راجع به اثبات دعوی سوم از قلم محمد ولی :

(۱۹۹) قلاً جواب نوشته ام که تفسیک و حاصلات مالک من را در وقتیکه

حبیب الله در باغ بلند شکست خورد و در قلمه مراد میگشت رفت و سنگر گرفت تفسیک و مالک و حاصلات آن را ضبط کرده تصرف شد

(۱) در آن وقت چطور فرمان و بکدام شخص روانه میکردم نفری دهقان

وصاحبکار و باطنان های املاکات من حاضر بودند از آنها بقرآن سوگند

داده علم بیاورید (۲)

در باب دادن هشت هزار پوند از کدام جای و از کدام هزار پیدا شد

که برای او درده شده اگر از سرکاری بمحوب فرمان داده ام البته

(۲) ب معنی بودن این جواب یس از خواهدن فقره (۲۲۵) خود بخود تأهی میشود .

(۱) معلومات ندادن این نفری از حاشیه (۱) صفحه (۹۴) ملاحظه شود

بدفتر های پادشاهی معلوم خواهد بود و خودم این قدر از شخص خود نداشم، این کلمه را به فکر مجلس میگذارم که ملاحظه اسلامیت خود را کرده غور نفر مایند (۱) و اینکه میگویند هشت هزار بوند داده شده آیا بواسطه کدام شخص و بکجا و از کدام درک خواهد بود - شخصی که میگویند هشت هزار بوند ؟ باو داده ام انته آدم او را هم شناخت که بواسطه کدام شخص داد شده ، مگرر اینکه فنگ دور بین دار نه بود فنگ ۵ تک جرمی بود یک فنگ چه اهمیت داشت که در انجها گذاشته شده بود .

قرینهٔ دوازده راجع به آیات ادعای سوم :-

(۲۰۰) محمد یعقوبخان ساخته‌وزیر دربار از گفتهٔ محمد سمعیخ خان والی سابقه می‌نویسد که وی جهه دستگیر کردن دزدان به شمالی رفته ملک محسن کلکانی را محبوس و قائم کرده بود که حبیب‌الله بالایش پیدا کنند و حبیب‌الله به قامهٔ مرد . بیکث بحای مدعا علیه هذا بود تا اینکه مدعا علیه هذا محمد سمعیخ خان بذریعهٔ تلفون خدادست و حبیب‌الله از گرفتاری خلاصی یافت .

جوایهٔ قرینهٔ دوازده راجع به آیات دعوی سوم از قلم محمدولی :

(۲۰۱) ممکن است اگر چه هیادم نیست که محمد سمعیخ خان را تلفون نموده باشم البته برای چیزی کار خواسته باشم (۲) اگر محمد سمعیخ خان همین

(۱) برای آیات ثروت محمد ولی فقر: (۲۲۶) و مکتوب یک الایچی در حاشیه: (۲۲۶) ملاحظه شود .

(+) آن موقع و فرست را ناظارین زیر دقت آورده تصور کنند که کدام کازی مهم تر از دستگیری بیچه سفو پیش شده خواهد بود که محمد سمعیخ را تلفون آغازان به سرعت می‌خواهد که اجرآتان تدقیق اشرار را ازاو هیچ استفسار نیکند در حالیکه در هیچه فرست اولاً از اقدامات سوالات، و باز شروع به مکالمه می‌بود

قدربه تلفون میگفت (۱) که ملک محسن گرفتار و مجده ستاو محاصره است و من گفته باشم که بیا محمد سمع خان این را بگوید پس دوست، محمد بقویخان محمد سمع خان بامن یک خصوصیت دارد و خورد زیر دست من کلان شده اند اگر محمد سمع خان این کله را بگوید که ایما، یا الشارت آ در گرفتن دزد ها من گفته باشم که سعی مکن پس چیزی که بکاغذ «ذا نوشته است تمام احتجت گفته میشود، از خود محمد سمع خان (۲) پرسیده شود که من چقدر در گرفتاری دزد ها کوشش داشتم در صورتیکه اگر محمد سمع خان را به تلفون خواسته باشم و او چیزی دزد های محاصره دزد ن گفته باشد من هم علم غیب نداشم.

قرینه سیزده راجع به آبات دعوای سوم:

یکصد و پیست و یکتخر خوانین و سادات و موسفیدان شهابی درباره مدعی عليه هذا بحضور اغایی حضرت غازی عرباضه داده اند که همین مدعی عليه از روی یقین باحیب الله و سید حسین واسطه و رابطه داشت و بر ظاهر است که مدعی عليه هذا با آنها معاون و خواهش سلطنت را داشت اگر باز خواست نشود فردا دیگری چنین اقدام ناچائز کرده هات برباد میشود،

- (۱) فرض کردیم که محمد سمع خان نسبت باجرات خود که در آن موقع فکر حکومت و ملت را بطرف خود جلب کرده بود چیزی به محمد ولی نگفت آیا شود محمد ولی چرا پرداز از تلقیات اشاره از وی سوال ناکرده در عین موقوفیت اورا فوری پر کز خواست؟ (۲) محمد بقویخان وزیر سابق افغانستان حاضر و از ائمارات محمد سمع برادر خود نه تنها او بلکه چندین نفر دیگر نیز شهادت داده اند به او اهیت نیدهد، محمد سمع که حاضر نبست استفسار اورا مطابقه در حالیکه خصوصیت هردو را نسبت به خود در سطور بالاگهلاً تصدیق کرد.

ا خبار این قدر جم غفیر نه تنها امارت بل دزدی چه فریضه خاص که حقوق الله
و حسبت است انتخاب قطعی گفته می شود، چه اجماع این قدر جم غفیر
بکذب عمال دیده می شود واینکه مدعی علیه می نویسد که «مردم شمالی از
خوف باز خواست پرده خود را بایان می کنند که بالای یک شخص بزرگ
دست خود را پاک کنند».

این حرف بالکل ب اساس است زیرا جرائم مردم شمالی قبل از
تخلیه از گک و گریختن حبیب الله از ازار گک روز اول ورود اردوی اعلیه هضرت
غازی بذریمه اعلام نهای چهاری و فرمان نهای خصوصی که خود من مدعی
بسیت شمالی بودم و در آن باز زده غند نظامی شمالی که از جنوبی
ومشرق آمده بودند متفرق شدند و ملک محسن والی که جلوگیری می کرد
بنای قتل اورا گذاشتند.

واینکه حبیب الله از ازار گک گریخته رفت مردم شمالی برای اوجواب
دادند و مردم کوهستان شینص مرا از شر حبیب الله کفایت کرد
و کلای خود هارا جمه بیعت بامن فرستادند که بواسطه جناب شاه ولی
خان سفیر مختار لندن بحضور اعلیه هضرت غازی تقدیم و محل نوازش
گردیدند که در آن حین حبیب الله در سیاست شمالی بعد از لاجاری خود
را تسلیم حکومت کرد از آن پس دزدان و اشرار خود ها را خود شان
مقتول و دستگیر و تسلیم حکومت کردند که از هیچ رهگذار خوف و یم
دامن گیر شان نه بود این اخبار و اشتهار شان صرف از قسم حسبت
و غمجنواری جامعه بود که مفسد از جامعه رفع شود نه از دیگر سیاست.

جواییه قرینه سیزده راجع به اثبات دعوی سوم از قلم محمدولی :

(۲۰۳) ممکن است اگر خان و خوانین سمت شمالی چیزی گفته باشند البته
از افواهات است که شنیده اند اگر من با وجودیک سلطنت بدست خودم

بود این افواهات را که میگویند که رابطه بادزد ها داشتم چرا با خان و خوانین نمیکردم زیرا در صورتی که خان و خوانین مذکور بادزدها کمر بسته کی میکردند البته ضرور پیشتر با من کمر می بستند (۱) و درین قدر جم غیری که نوشته اند یکنفر آن چشم دید خود را نگفته اند (۲) که من بادزدها یک حرف زده باشم وهم برای آنها گفت باشم که شماها بادزد ها کمر بسته کی کنید این همه افواهات است که می شنوم لازم است که ازین قدر جم غیری یک یخنفر باشش فراز سادات و مشایخ چشم دید خود را حاضر شده بگویند . (۳)

(جوابهای مسکت و مدافعته آخرین)

(مدعی المعموم از همه جوابات محمد ولی)

(۲۰۴) در جمله اول بقلم خود تحریر نموده مقر «شد که از نمایی امورات سلطنتی باعیلیحضرت امن الله خان مسئول هستم» چون طالب و ذی حق ملت و میاشر اقرب اجرا آن نسبت به امان الله خان مدعی علیه هذاست این مسئله شرعاً و قانوناً حسب اقرار خودش بر مدعی علیه هذانابت گردید که هیچچی خفا باقی نماند .

(۲۰۵) باز می نویسد که «دزدها در زمان وکالت کوه گریز بودند و اقتدار نداشتند بعضی داره های خفیف میکردند و از مقابله حکومت های علی فرار می نمودند » .

(۲۰۶) این فقره قرینه کلان ارباط مدعی علیه هذا بادزدان است چه در «فت

(۱) برای تردید این مطلب ملاحظه شود فقره (۲۲۸)

(۲) برای آیات این مسئله ملاحظه شود صورت ادای شهادات در (۲۳۹)

(۳) آمدند و سوگند نوردند گفتند ملاحظه کنید فقره (۲۴۹) و (۲۴۰) را

ماه دوره وکالت او از هیچ طرف دزدی و داره و بد امنی نه بود و اینکه اعیان‌حضرت امان‌الله خان رسید معامله و خیم و حرف به خلخ سلطنت رسید. (۲۰۷) این راهم خلاف نوشت که «قبل از گرفتن اسلحه اقتدار نداشتند» زیرا قبل از آن و بعد از رسیدن اعیان‌حضرت امان‌الله خان - حاکم هارا مقتول و مجروح و خزان را چور و قوافل را علانيه تاراج می‌گردند صرف امنیت در دوره وکالت او بود و بس که ظاهرآ دلیل رفاقت اوست.

(۲۰۸) سوم می نویسد که «بعد از لوی جرگه معامله در سمت شمالی قدری شدن کرد و احمد علیخان به حضور اعیان‌حضرت امان‌الله خان عرض کرده که بیکی از جمله شرائط تسلیم شدن حبیب الله و سید حسین است که بقرآن خود اعیان‌حضرت امان‌الله خان دستخط کند و من طرفدار عهد مذکور نبودم اور انگذاشتم حکومت خطای کرد که برای شان اسایجه داد که قوت پیدا کردند».

درین جمله می‌گوییم که دو چیز ثابت شد:

اول مدعی علیه هذا به حضور هیئت دیوان عالی بروز شنبه ۲۰ برج دلو خودش اقرار کرد که «خطای های اعیان‌حضرت امان‌الله خان را هم جواب می‌گویم» (۱) اکنون بخطای او خود مقرار است در صورت تسلیم به مفاد المرء یو خذ باقراره تاماً از عهده خطای مذکور که «منجر باین قدر تلفات شده بدر شود».

دوم در جوابیه گذشته خودهم نوشت که «من اورا از دستخط کردن منع کردم که عهد کردن یک پادشاه بادزد خوب نیست» و حال می نویسد که دستخط کردن اعیان‌حضرت امان‌الله خان در قران از جمله شرایط بود. (۲۰۹) مدعی علیه هذا با سقط این شرط از یک رهگذر که دارای هیچ قابلیت

(۱) ملاحظه شود فقره (۳۱۲) و در وقائع جلسه دوم ریاست دیوان عالی.

- دنیوی و آخری نبود (چه اگر بالذات بالای او دستخط نکرد فرمان وکالت که بنام احمد علیخان کرد کانه دستخط اعلیحضرت شد) جدیا به اقدام کرده که اعلیحضرت را بدستخط نگذاشت و اعلیحضرت را هم میگوید که «قبول کرد» و از دیگر طرف عدم اقبال شرط دادن رویه و اسلحه باشد که فوائد بسیاری را حائز بوده میگوید اعلیحضرت قبول نکرد .
- (۲۱۰) این رویه ثابت نکرد که اعلیحضرت را بدستخط کردن ازین باعث نگذاشت که دزدان بدگمان شده تسلیم حکومت نشوند و ناشره انقلاب انطاها پذیرد و باز بطرز دیگر از اعلیحضرت عهد گرفت که اگر دزدان باین اقدام مبادرت نکشند که چاره خلاصی شان باشد و محبوس و معذوم نشوند و بدیگر وقت از نزد شان کار گرفته شود .
- (۲۱۱) و ممانعت نکردن بدادن اسلحه ازین باعث بود که قوت پیدا کرده کامیاب شوند اینکه میگوید ممانعت کردم این حرف بی اساس است و از هیچ رهگذر اثبات را دارا نیست .
- (۲۱۲) علاوه بر آن اگر اعلیحضرت در جمیع اجراء آن خلاف رای او میکرد حال در غیاب او چرا میگفت که «جمیع اجراء آن اعلیحضرت امن الله خان را جواب میگویم » .

(۲۱۳) و باز که بعبارت های پیجیده می نویسد که « اعلیحضرت امن الله خان فرمان کرده بود که عهد و دستخط احمد علی خان کا نه دستخط و عهد خودش است نه اینکه باحمد علی خان گفته باشد که فرمان را دستخط کنید و بگویند که اعلیحضرت امن الله خان دستخط کرده یعنی این سخن را زنه بود» مدعا علیه میخواهد که به حرف لباس پوشانیده دفاع خلاف واقع کند اصل مبحث در این است که قرآن را دستخط ناکرده فرستادن بمشوره خصوصی مدعا علیه هذا است که این را زعمده بوده ازین راز بدلا نک که قبل ا

نوشته ام (۱) مدعی علیه هذا بذ دان خبر داده که آنها بدگمان و اسلحه را گرفته بر عیله حکومت شدند.

(۲۱۴) باز مدعی علیه دریک جمله می نویسد که (اگر من مدعی سلطنت می بودم در وقتیکه اعایحضرت امان الله خان در اروپا رفت، کار بذست خودم بود باسانی بذستم می آمد چرا ادعا نکردم).

در جواب من مدعی توضیع میدهم که این سخن پر ظاهر است که اعایحضرت امان الله خان و کات سلطنت خود را بذست مدعی علیه هذا از حیث ترجیح ایاقت و قابلیت و اهلیت نداده بود صرف منظور نظر او این بود که این شخص غریب، بی قوم، نایک اندازه دماغ سیاسی دارد از جرأت دور قابض سلطنت شده بیتواند بخلاف دیگر وزرا و وارا کین که لیاقت حسب و نسب را نسبت به او بیشتر دارا بودند، معهمذا جنبه احتیاط را از دست نداده وزارت حربیه و ولایت کابل و باقی و زارهای را با شخص معمتمد خود و مخالفین مدعی علیه هذا موضوع نموده یک هیئت مخالف را بدور و پیش او تشکیل داده بود که در غیاب اعایحضرت امان الله خان از خوف خود را حرکت داده بیتوانست از همین حیث بطور مهذب کامیاب خود را دشوار دید با دزدان طرح رفاقت انداخت که کامیاب شود ولی هر که با ناجنس سودا میکشد پا میخورد ناکام و مخدول و مخجول شد.

(۲۱۵) دریک جمله که مدعی علیه هذا می نویسد که (بالای حبیب الله دستار امارت زده شده بود جگونه من باوامید میکردم که سلطنت را برای من میدهد و حبیب الله ملا نصر الدین نه بود که خود را بکشتن میداد و باز سلطنت را برای من واگذار می شد).

(۱) ملاحظه شود فقره (۱۶۹) بفرانس مه گناه آن

درجواب من مدعی میگویم که مدعی علیه هذا علم داشت که دستار زدن حبیب الله باصرار ملاها بود که میگفتند اگر امیر نباشد خروج ما درست نمیشود از لاجاری دعوی امارت کرده که ملاها باو متفق شوند وکربسته کنند بعداز فیصله سلطنت را حسب وعده میگذارد و ملا نصرالدین بودن اورا هم از لاجاری یقین کرده بود که شخص دزد بی سواد بی تجربه بیقوم و بی درایت چه خواهد کرد که بمنصب و دولت راضی نشده سلطنت را برایم واگذار نشود چه ازداره و انتظام عاجز است ولی درنتیجه از حقافت یا از اغوای اعوان و انصار خود سلطنت را برایش نگذشت عاقبت دید آنچه دیداین دفاع غیر واقع او بامور بدیهی و آشکارا که همه حق اند مقابله کرده نمیتواند!

(۲۱۶) و اینکه مدعی علیه هذا دردفاع این جمله که رسول سیدحسین و حبیب الله را که جهت توبه آمده بودند رد کرده و خلاف حکم شرع شریف نموده که میاید هر حیله و بهانه ممکنه آنها را میگرفت مینویسد که ندمة این اشخاص حقوق الله و حقوق العباد بود بخشش آنها را بشرط طرفدار نبودم حال که نه بخشیده ام تحت محاکمه میباشم — اگر میبخشیدم چه میشدند.

جناب مدعی علیه هذا از سوال خود را نمی فرماند : حکم شرع شریف در دفاع مضرت آنها و گرفتاری شان هر حیله و بهانه ممکنه است پس میگویم که چرا دفاع مضرت شان را نکرد و این جناب میگوید که بخشیدم درین سوال وجواب « بین تقاویت راه از کجا تا به کجا است » آیا ممکن نبود که ابتداء آنها را بخشیده نزد خود بمزت نگهداشته آهسته آهسته آنها را تحت ضمانت و در حقوق العباد که حق بخشش او را دیگری ندارد شرعاً محبوس و گرفتار میشندند .

(۲۱۷) باز مدعی علیه هذا اظهار مذوکت و دوستی حبیب الله را که نسبت به او هر جا کرده باین سخن دفاع میکند کوه چرا در وقت حیات او استطراق نمی شد که راست از دروغ معلوم نمیشد.^۴

حکومت دران زمان بالای مدعی علیه هذا ظن نیک داشت بد از زمینیک از هر طرف حکومت اطلاعات و رعایای شهی اظهار و اصرار نمودند باز هم به بسیار عنزت مدعی علیه هذا را خواسته حرف را به تحقیق انداخت و پرده از روی کار مدعی علیه هذا افتاد و رسوا شد قبل ازان چگونه در استطراق این فقره میکوشید و باز هم در استطراق اگر گفته آنها سند می شد آنها بدون از استطراق هر جا، حتی به حضور خود مدعی علیه هذا گفته اند و خودش تردید هم نکرده این دفاع لگ و چقدر خنده آور است.

(۲۱۸) باز یک جمله اظهاری سید عبدالله رادفاع می کند که «چرا برای اعلیحضرت امن الله خان نگفت» این حرف هم خلاف انصاف است که اگر کسی در انوقت نگفته باشد حال شهادت و بیان او شرعاً قابل قبول نمی شود باز هم دران وقت مدعی علیه هذا اعلیحضرت امن الله خان را بدرجۀ احاطه نکرده بود که گفته امثال سید عبدالله درباره اش مؤثر می افتاد و به خودش ضرر نمی دید.

(۲۱۹) اگرچه ادعای من مدعی از روی افواهات نیست همه به برهان و شهود شهود است و افواهات را مدار دعوی نساخته ام اما افواهات هم تایل جا باعث تمثیل وطن می شود چرا [تایل باشد چیزی کی مردم نگوید چیز ها] مثل است [تایل باشد شاخ شور نمی خورد] چرا این افواهات بحق دیگر کسی نمی شود.

(۲۲۰) در باب فقره فرمان جناب مدعی علیه هذا از اصول مقصد عدول و حرف را لباس پوشانیده میخواهد دفاع خلاف واقع کند، فرمان میگوید که نظر بندی شما هم بقرار خواهش شما بود و حال که اراده خانه خود را کرده اید بروید مدعی علیه هذا میگوید که « سید حسین مراد بادیگرانفری غیر مهدباده محبوس کرده بود مشوره همگنان بذریعه عبد الرحمن خان پسر ملت داد محمد احوال دادیم که بطور مهدباده در ارگ کی زمان حصول اطمینان تان نگهداشت شویم از لفظ نظر بندی شما بقرار خواهش شما تذکار این جمله است » من مدعی عایه ادعا میکنم که وقوع این جمله بعد ازان شده که سید حسین شمارا محبوس کرده بود و محبوس بودید اگر قبل از گرفتاری که شما را سید حسین محبوس نکرده بود باهم مشورت کرده می بودید که در صورت رهائی کدام روز از دست شان اذیت میشویم و شما این پیغام را میکردید و باز چنین فراماین بزرگ کدام شهایان هیرسید حل جای اشتباه شود زمانیکه شما در عین محبوسی همچه پیغام نموده باشد مضمون فرمان مصدق آن شده نمیتواند بلکه شهادت میدهد که گرفتاری شما بدست سید حسین برخای شما بود بدلاً ائم که در اصل دعواست (۱) و موباید آن بقرار آئی میباشد.

اول : اگر این گفته مدعی علیه هذا درست می بود باید همچه فرمان متعدد المآل در رهائی باقی محبوسینیکه نمیتواند او بودند اسمی هر کدام هیرسید، چرا اسمی هیچ کدام همچه فرمان نشده ؟ تخصیص مدعی عایه هذا درین تعمیم از جهه رهگذر است ؟

دوم : شاهد این فرمان میرزا قطب الدین خان ساکن چهار آسیاب میباشد (۲) که در نزد میرزا غلام قادر سرهنگی سید حسین کاغذ حبیب اللہ را

(۱) ملاحظه شود فقره [۱۸۴]

(۲) میرزای من کور در ریاست حاضر و تصدیق حصه دوم فقره ۲۲۰ را نمود !

دیدم که اسمی سید حسین تحریر بود که خدمات محمد ولی خان برای
شما معلوم است پهله که بجای اعقر است برای خدمت و حفاظت
اوست متوجه باشید که اذیت برای او نرسد .
پس قدری انصاف شود که در همچه تحریر هم شکی در ارتباط مدعی
علیه هذا و دزدان مذکوران باقی میماند .

سوم : میرزا عبدالمان خان خروتی شهادت میدهد که حبیب الله و شیر جان
با هم خفیه مباحث داشتند چیزی که ظاهر شد همین قدر بود [قبلاً] که
بمشوره محمد ولی خان کار کرده بودم نه خوب بخشد حال هم معطل
باشد که با مشورت کنیم [شاید میرزا عبدالمان خان حاضر و اظطرار حق
را کند (۱)]

این نوشته شبانه رفتن او را هم در خفیه بحضور حبیب الله و مشاور
خصوصی شدنش را ثابت میکند .

چهارم : خود مدعی علیه هذا میگوید که هر وقت بهر جای رفته ام قرار
خواهش خود آنها بود که موثر روانه میکردند (۲) میرفتم اینقدر
عزت دادن که بعتر خواسته میشد سوای ساقه اتحاد چه بود .

پنجم : خود محمد عمر خان گلدره حاضر است از خودش پرسیده شود (۳)
و اینکه مدعی علیه هذا میگوید که هیچ مرابده و خانه مرا پای بیل
کرده اند از قرار یک خود مقر است که او را بعتر میخواستند و بزر .

(۱) نامبرده اغلب این شهادت و تصدیق حصة سوم فقره ۲۲۰ را نمود .

(۲) فقره موثر سواری عمد ولی در جوابیه [۱۸۷] که بقلم خودش تحریر شده و
در فقره [۱۱۸] ملاحظه شود .

(۳) محمد عمر مذکور بحضور مجلس همان المبار خود را که در فقره [۷۶] تحریر شده
و محمد ولی آنرا در [۱۸۹] تردید کرده بحضور مکمله: بیان عالی مفصل اشید به
گفته شهادت داد و سوگند خورد .

حفظاًت جای او مقرر کرده و در غیاب اوحبیب الله سید حسین تحریری
و پیغامی سفارش اورا میکرد باز جه امکان داشت که خانه او را پای
بیل و اسباب را می بودد — عزت مدعاً علیه هذا در زمان سقوی بهمه
کس معلوم است اگرچه شده باشد آنهم از قسم محبوسی ساخته کی
او خواهد بود .

(۲۲۱) واینکه مدعاً علیه هذا می فرماید که حبیب الله پهله جمهة نگرانی من
مقرر کرده و ظاهر نوشته بود که تحت اثر شما باشد چون باما قرآن
کرده بود اگر این قسم نوشته میکرد چه قسم نوشته میکرد ؟
خواب شان عرص میکنم اگر قرآن کردن او هین قرآن بود که
بامعنی لسلطنه صاحب کرده بود هیچ شرط تحریر کرده آن و فانکرد
و هیچ خجالات نبود مرا اعات و اختصاص مدعاً علیه هذا از روی چیست ؟
نوشته بود که هیچ مأمور را موقوف نیکم هه را موقوف کرد ، نوشته
بود عمال هیچ کس غرضدار نمیشوم خاه های مردم را ضبط کرد [دیگر
حلاف مواعید از حاشیه (۱) صفحه (۷۹) معلومات گرفته شود]

(۲۲۲) در ماب پوند نسبت بوحشت و ظلم حبیب الله در که بدلگرام اورین زمان
اعایجه نمرت امان اللخان موده چوچب هـ ق خود شانرا نگذاشت و از مدعاً
علیه هذا هزار پوند حکومت را که بطور ناجائز نام مخارج سفر گرفته و
و نخانه خود مانده معطل کرده از نختش اولی است و هر که تجربات
سقوطی را مد نظر بگیرد میداند که تا کدام درجه مرا اعات با مدعاً علیه هذا
کرده ، دلیل است روشن که بسابقه دوسق او میشهو .

واینکه مدعاً علیه میگوید که در اول چرا حواله کرد غلام مجتبی خان
معین وزارت مالیه سقوی میگوید که شیرجان و نیز دربار رایم گفت که
شما حواله را معطل کنید چیزی آزدگی درین محمد ولی خان و حبیب الله

پیش شده بزودی درست میشوند و من در جواب گفتم که من زیر اراد
خواهم آمد گفت به خود محمد ولی خان اطلاع پیدهید بزودی چاره آنرا
میکند چنانچه نخودمن خبر دادم فرمان و حکم معطلی اورد (۱)
(۲۲۳) در باب افواهات و اینکه چرا در زمان حیاتی حبیب الله تحقیقات نمی شد -
قبل از تودید کرده ام کفایت میکند (۲)

(۲۲۴) در فقره مهمانی قلمه مراد بیگ که دزدان مذکور را مهمان کرده طالب
شاهد شده ، اینکه استئماد خط محمد سرو خان و قیام الدین خان ساکنان
قلعه مراد بیگ حاضر است که از چشم دید خود میگویند (۳)
(۲۲۵) اینکه میگوید نقنگ و حاصلات مالک مراد بعد از شکست باع بالا برده در
آن وقت اسحی کدام شخص و چطور فرمون می شد - خوب شد انقلاب
دزدان در آن زمان به تقریب یکماه ادامه کرده بود - در هیچ وقت
ناک این قسم نقنگ را که حام و قابل دست هر کس نبود (قسم نمونه و
مثل آن کم بود) چه گفته از خود دور کرده در قلعه مراد بیگ میگذشت
با اینکه تمام مردم خبرداشتند که حبیب الله نقنگ را از مردم شهابی جمع
آوری میکند اگرچه اسقاط قدری توجه بفرمایند فقره نقنگ هم قرینه قاطعه
نمایه پیدا کرد !

(۲۲۶) اینکه جناب مدعا علیه هذا میگوید که من مشت هزار پوند نداشم از کجا
کردم که به آنها فرستادم اگرچه شاهدان حاضر و شرعاً به اینات پیدا
وارش من مدعا مکاف نخواهم بود لکن با وجود آن یک خط ابر
جرمنی را شنیده ام که برای جناب رئیس صاحب دیوان عالی رسیده

(۱) میرزا غلام میتبی خان مذکور در مجلس حاضر و تصدیق این اظهار خود را نمود !

(۲) فقره (۲۱۷) ملاحظه شود .

(۳) این اظهار تحریری شهود را از (۴۷ تا ۹۱) ملاحظه کنید علاوه نفری مذکور
هیچ مطاب را با نام جزوی این در مجلس بحضور محمد ولی اشهاد بالله گفته شهادت هم دادند !

عند الله قرائت شود تا حضار گرام بدانند که این ثروت از بجا شده ماجحت

با سبات بردن ثروت هشت هزار پوند نمایند (۱)

(۲۲۷) در فقره محمد یعقوب خان و محمد سمع خان خود محمد سمع خان در

خارج و محمد یعقوب خان در داخل موجود اصل نوشته او حاضر است

اینک ملاحظه شود . (۲)

(۲۲۵) اینک می گویند چرا باخان و خوانین و ملکان شمالی اتفاق نمی گردم

که بازدید اتفاق می نمود من مدعا العموم می گویم که خوانین و ملکان

(۱) ترجمه مکتوب مذکور این است که اصل آن درشورا ضبط شده :

خدمت جناب رئیس شورا !

چند ماه قبل دونفر انجمن آلمانی « متر وال کال تن بورن و کونت دان در کوتز

که مستخدم حکومت افغانستان بودند و از راه فسدهار به جرمی عودت

می گردند ساعت اینکه دران حین راه فسدهار را پر از دزدان و احزاب

خالق او شان بود لامحه عودت به کابل مجبور گردیدند .

پس از عودت برای من و دیگر رفاقتند :

در انسای راه فایک جوان برخوردیم که نودش را همشیره زاده محمد ولی

جان معرفی گرد — در حالیکه ما در غزنی توقف گردیم موی الیه پیش

رفته پس از دو سه روز نزدما عودت گرده گفت از مقربانی ساعت دزدان

حال است — موی الیه گفت که اراده داشت از راه چن سرحد را عبور

گند — ولی این امکان نداشت میخواهد از طیاره روسی استفاده نماید ،

موی الیه برای ما ده دانه نوت انگریزی هر کدام به قیمت هزار پوند نشان

داده از قیمت آنها استفسار نمود ،

(۲) تصدیق این قول محمد سمع خان را خود ۴۶ یعقوب خان وزیر دریار سابق سلطان

خدخان سفیر کبر ساقی ایران و دیگر ذرایک از ایران آمده و در مجلس حاضر

بودند ، نبودند !

شمالی را عالم داشت که بامن متفق نمی شوند و بمحض اظهار طشت او از
بام می افتد چه خو نین شمالی را چه پیش آمده بود که از پادشاه پدر
کرده قدیم مهربان خودها برخاء بغاوت و با این شخص می ساختند و
هر چه حبیب الله و سید حسین دزدان بودند حیات آنها در زمان سلطنت
اعلیحضرت امان الله خان در خطر و همواره فرار و کوه گردی بودند هر قسم
مکنه حاضر بودند که اعلیحضرت امان الله خان بر طرف شود، لذا بادزدان
مذکور هم عهد شد.

(فیصلہٗ محاکمہٗ محمد ولیخان)

(٢٢٩) صورت فیصلهٔ فقرهٔ محاکمۂ محمدولی خان و کیل اعلیٰ حضرت امان اللہ خان کو مشاریلے نسبت عرایض رعایا سمت شمالي و اطلاعات متواترہ هدیت تحقیقیہ، بخیانت وطن مظنون و حسب فرمان ذات ملوکانہ ذریعہ صدارت عظمی انقضائ فقره آن بدیوان عالی تخت ریاست عبد الاحمد خان رئیس شورا محول و بر طبق تشریحات آنی دائر و انقضائ یافت: هدیت دیوان عالی:

۱ - ریس : - عبدالاحد خان ریس شورا .

٢ — اعضا: — هیئت مقررات داخلی ریاست عالی شورا و اشخاص متدین
و مدیرین مرکز و ولایات جمهوری (۷۳) نفر [قرار تشریح عنوان
صحفه (۲۸ و ۲۹)]

[(۲۹ و ۲۸) صفحه]

مدعى ومدعى عليه :

۱ : -- میرزا میر غلام خان ولد میرزا توکل خان قوم عرب ساکن
کندی باع رود چهار جلال آباد باشندہ گذر امین الملک کابل .
۲ -- مدعا علیہ : محمد ولی خان و کل اعلیٰ حضرت امان اللہ خان .

تاریخ فیصله : (۲۳ دلو ۱۳۰۸ - ۱۲ رمضان ۱۳۴۸)

تاریخ تفسیه فیصله : (۲۳ دلو ۱۳۹۸ - ۱۲ رمضان ۱۳۴۸)

جریان محاکمه —

(۲۳۰) جریان محاکمه و تدویر دعوی در مجالس متعددہ دیوان عالی قسمی بعمل آمده است که از فقره (۱۶۶) الی (۲۲۹) درین رویداد مفصلّ و مشرحًا تحریر گشت یعنی بعد از وصول عربیض و شکایات بر علیه محمد ولی و تکمیل استنطاق و تحقیقات ابتدائی، مدعی العموم شعبه ملکی اقامه دعوی بر علیه محمد ولی نموده محمد ولی مقابل هر فقره از ادعای مدعی العموم تحریر آن قلم خود جواب نوشته و در حاضر عمومی دیوان عالی جوابات او خوانده شده تمامًا از طرف مندولی تصدیق گردیده. بعد از قرائت و تصدق محمد ولی مدعی عليه، از مدعی العموم بر سیده شد که شما باین دفاع او قالع می شوید یا نه؟

مدعی العموم اظهار عدم قناعت خود را کرده دفاع و تردید جوابهای تحریری محمد ولی خان را فرمیکه از فقره (۲۰۴) تا (۲۲۹) عیناً مرقوم است تقدیم دیوان عالی نمود. پس از دفع مدعی عليه؛ مدعی العموم حاضر آورد بایبات ادعای خود اسامی ذیل را که هر کدام روشناس و بافظ اشهد بالله بقرار آنی ادای شهادت نمودند:

(۲۳۱) احمد علی خان و میس تنظیمیه سابقه سمت شهابی بالای مدعی علیه به حضورش ادای شهادت نمود که « نسبت بعام من همین افشاری راز عدم عهد اعلیحضرت امن الله خان راهیین مدعی علیه نمود و برای حبیب الله و سید حسین احوال داده که بالای حکومت بدگمان شده و بنای شرارت را گذاشتند و حرف به بر بادی رسید ». .

(۲۳۲) سید احمد خان رئیس خبرخانه زمان سقا وی ساکن شهر آرا و سید آقا خان قوماندان زمان مذکور ساکن خواجه چشت، خواجه بابو خان وزیر داخله زمان مذکور و خواجه میرعلم خان ساکن سرای خواجه و حاجی عطا محمد خان و میرزا عبدالقیوم خان مستوفی زمان مذکور و عبدالغفور خان و محمد هاشم خان ملقب بشایق که هشت نفر شوند هزار آتی ادائی شهادت نمودند: سوای عبدالغفور باقی هفت نفر درین جمله متفقاً بیک مفهوم شهادت دادند که از زبان خود حبیب الله پسر سقا مذکور شنبده ایم که میگفت «من میخواستم توبه کرده خود را تسلیم حکومت کنم مرا محمد ولی خان و کیل اعلیحضرت امان الله خان مانع شد که شمارا امن الله خان میکشد خود را تسلیم حکومت نکنید بعد دنبال کار خود شده تا خدا هارا کامیاب کرد سبب حیات مان و کیل مذکور شده ازوی خور سندم».

(۲۳۳) دو نفر از جمله هفت نفر مذکور که سید آقا خان و میرزا عبدالقیوم خان باشد علاوه بر مضمون فوق در شهادت خود ها این را هم زیاده کردند که حبیب الله میگفت که «این نشانگ نجتک را هم در همان زمان دزدی ام برایم و کیل مذکور فرستاده».

(۲۳۴) عبدالغفور هنینقدر بالفظ اشهد بالله گفته که «حبیب الله مذکور از ترد همین محمد ولی کیل اظهار منویت منمود».

(۲۳۵) محمد عمر خان و عبدالرحیم خان ساکنان گلدره کوهدامن بالفظ اشهد بالله ادائی شهادت نمودند که در برج شمالی ارگ حبیب الله مذکور و محمد ولی خان مدعی علیه هذا با هم نشته حبیب الله از محمد ولی خان اظهار منویت کرده میگفت که [دو مرتبه] جهت توبه کردن بقابل آمده که خود را تسلیم حکومت کنم بیک مرتبه همین محمد ولی خان از حد

دلکشا مرتبه دوم از حد خانه خود مرا گفت که رو کشته میشوي
بعد هردو باهم خنده ده همین محمد ولیخان گفت که من کار خود را کردم
اما شما بوعده خود وفا نکردید .

(۲۳۶) دفعه دوم باز خواجه میر علم خان مذکور ادای شهادت نمود که روزی
در زمان دزدی خود ها حبیب الله و حمید الله پسران سقا بحیام آمده که
[مارا محمد ولیخان و کیل اعلیحضرت در قلمه مراد بیگ خواسته بود
با او ملاقات کردیم برای من گفت که امروز کار دارم بکابل میروم
فردا وقت عصر بیاید که با هم حرف بزنیم فردا خواهیم رفت .

(۲۳۷) گل احمد خان (معین عدیه) ساقه بافظ اشهد بالله شهادت داد که
عربیضه مذکور (که راجع به دستگیری و یا قتل حبیب الله از طرف
محمد رفیق بن داده شد بود) بواسطه خودم برای همین محمد ولی خان
مدعی علیه داده شده وزبانی هم برایشان از مقاد عربیضه گفتم سرشته نداد (۱)
(۲۳۸) امیر محمد خان بحسودی بافظ اشهد بالله اظهار نمود، خودم از زبان
حبیب الله بجهه سقا و شنیده ام که محمد ولی خان با ان بسیار احسانها کرده
و همین تفکر بختک را برایم او فرستاده عجب تفکر دورزن و بهدف خوب
میر سد و صدای تقدیم میکند .

(۲۳۹) زین العابدین داؤد زائی شهادت نموده که از چشم دید میگویم که
حبیب الله با همین محمد ولی خان در زمان دزدی خود رفت و آمد داشت .
جم غفار خوانین و ملکان سمت شاهی (۲) هم بافظ اشهد بالله از روی عام
و یقین خود ها شهادت دادند که همین محمد ولی خان با حبیب الله دزدهم عهد
و متقاضی سلطنت بود باعث انقلاب همین مدعی علیه بود که ملت

(برای فهمیدن اصل مطلب مقرات (۸۰) و (۸۱) ملاحظه شود

(۲) که نامنویس شان در فقره (۵۴) در ذیل عربیضه آنها مفصل امر قوم است

و حکومت بر باد شد .

(۱۴۰) در باب شهود مذکور بمسدیعی تبلیغ مذکور گنده شد که چیزی
دفع و جرح شرعی و عقلی دارید از دفع و جرح هم عاجز آمد و برای
شهود مذکور با اسم ذات سوگند داده شد

(۲۶۱) لذا نسبت بوجود قرائناً و امامارات مثبته و عدم دفاع قانونی و شهادت
شهود بقرائناً و عدم جرح و دفع شرعی مدعی علیه هذا که درج صورت
دعوی او و دفاع مدعی علیه هذا بوده و در ۲۷ ورق فیصله " هذا داخل
است و علاوه بر این اثرا خودش که مسئولیت و عدم پذیرفتن نوبه
حبيب الله و سید حسین وغیره فقرات به محضور دیوان عالی اقرار گرد و درج
اوراق فیصله " هذا است بظاهر غالب حکم نوادیم خیانت و مسئولیت همین محمد ولی
خان مدعی علیه که بجماعه ملت و دولت و وطن افغانستان خیانت کرده و جب
تعزیر است و تعیین نوع تعزیر آن مفهوم برآئی اعلیحضرت محمد نادر
شاه غازی است که آنچه لازم بدانند در اجرای آن نبر عاًخنازند .
مورخه سه شنبه ۲۳ دلو ۱۳۰۸ — مطابق ۱۲ رمضان المبارک
محول امضای شاملین دیوان عالی که نامنویس شان در صفحه ۲۸ و ۲۹ (۲۹)

فصلانه مرقوم است

اسناد خیانت کاری و غداری

محمد سامي

تحریک عدم اطاعت و عصیان — : —

(۲۶۲) محمد رجب پرکشیر و محمد رحیم دلگیشتر ظهیر اخیر تحریری داده نمود که
در اسنای حمله هنگ‌بن حبيب الله شیخه‌تقوی و یان بقیم گروه حرکت میکردیم

چون بهزدیک قول ارد او مدیم بدم که محمودسامی تشگی و کار طوس
برای نولی مخافند تو ارد داده برای آنها میگفت که امان الله کافر
شده وقتیک در حرب داشت شدید چون اسماجه و کار طوس برایتان
داده شده علی الدور باحیب الله که خدم دین رسول الله اسب ملحق
و با کسایک از طرود اهل الله خان میجنگید محاربه کنید !

نامه و پیام محمود سامی با پچه سقاو !

(۲۴۳) خواجه میرعلم ساکن خواجه سرا اظهار میکند : در هنگامیکه
پچه سقاو مجروح واز باغ بالا شکست یافته در قلعه مراد بیگ بعقب نشته
ذیر علاج بود هر روز از رسیدن نامه و پیام محمود سامی نذکار میداد واز
ظرفدار بودن محمود سامی عموم طرفداران خود را تقویه میکرد

مناسبات سابقه محمود سامی با پچه سقاو !

(۲۴۴) میرزا قطب الدین تحریر آ معمروض داشته که من از زبان سردار عزیز الله
خان پسر سردار نصرالله خان نائب السلطنه شنیدم که محمودسامی بحضورم
گفت امن الله خان سیاست میکنست و بسیاست نمیدانست ، سیاست از
من است که مدتی باحیب الله مرا وده و مناسبات داشتم که احمدی از آن
اطلاع نداشت ، هر فرد معتمدی که از عسکر و افسر برای جنگ او
میرفت اورا توصیه میکردم که جنگ نکنید و اسلحه را تسلیم نفری
احبیب الله خان نمائید !

اظهار سید عبدالله خان غندمشز

(۲۴۵) نامبرده در انسای شاکمه او که در دیوان حرب دائز بوده اظهار گرده
است که : —

(۲۴۶) محمد میرور خان در ضمن تمدید و نشان دادن قوه بجهه سقو و اظهار
مخالفت شدیدش را با حکومت وذ کر موافقت محمد ولیخان و کیل را
با سقویان گرده گفت شاهزادم محمود سامی را بد می گفته؛ بنیند که
بجهه صداقت و صمیمیت طرفدار حبیب الله بوده هر روزه خطوط و
احوالات درست آن را میرسد — شما از خود چه خبر دارید تها منصبدارانیکه
بولشویک است طرف ارادن الله است والا خدا از امان الله گشته
رسول الله گشته چاربار گشته وزیرش گشته و کیلش گشته است .
تعلیم عقب نشایی برای عسکری : —

(۲۴۷) عبدالوهاب خان و خواجه عطا محمد خان ساکنان ریزه کوهستان
نحر را اظهار داده اند که در برج شمالی حضور خود مایان محمود سامی
حبیب الله را مخاطبه کنان گفت که در هنگام حمله شما بر کابل چون من
نائب سالار قول اردوی مر کزی بودم برای منصبداران عسکری وغیره
نفری تعایم داده میگفتم هوش کنید با حبیب الله مقابله نکنید پس
ازینک آنها بشما قریب میشندند شما شکست کنید ۱

فرستادن تفنگ و کار طوس برای اشاره : —

(۲۴۸) عبدالقادر خان احمد زانی که در تمام دوره انقلاب بکابل و تایکزمانی
به نزد بجهه سقو هم رفت و آمد داشت نحر را اظهار گرده که یکروز
محمود سامی به حبیب الله بجهه سقو گفت که علاوه بر سبق در انسای
خواربه هم من برای شما تفنگ و کار طوس میفرستادم آیا به شما می رسید؟
بجهه سقو گفت هان! همه وقت کار طوس و تفنگهای ارسالی شما مبن
می رسید نائب سالار صاحب من از شما خوش هست!

باز محمود سای بر کلام خود دوام کرده گفت :-

وقتیکه شما بر کابل حمله می کردید من دائمآ افراد لازمه نمکر
و افسر را تعلیمات میدادم و بر آنها تاکید میکردم که به مرأة شما جنگ
مصنوعی و فیر های هوائی نمایند وقتیکه باشما مقابل شوند ، عمدآ باید
شکست کنند .

تهذید معین السلطنه بذریمه بباردمان طیاره :-

(۲۴۹) میر حیدر و کیل شکر دره اظهار می کند پس ازینکه اعلیحضرت امانت الله
خود را مخلوع و معین السلطنه را مردم کابل داشتی محاواره شدید بادشاهی
قبول کردند و نام برده مجبوراً محصور شد و بچه سقو در باع
بالا مر کر گرفت محمود سای چهل تاز به سر و چشم را بالای دریشی
نظمی به رکرده گدی لندوی چهار عربانه را سوار و بغرض قدمی بیعت
به نزد بچه سقو رفته در انجماردم شمالی را تحریک و حبیب الله را میگفت که
فوری طیاره راها را طلب کرده از نزد شان ضامن دوست گرفته برایشان
امن بدهید کذربیمه طیاره بر ارگ بمار دان کنند تا عنایت الله با خود
را تسلیم کند و یافرار نمایند و یا مقتول گشته ارگ مفتوح گردد .

مشاوره و همراهی های محمود سای با چه سقو :-

(۲۵۰) چون محمود سای دائماً بصورت معلم و استاد و راهنمای علی چه سقو
قبول شده بود ازین جهتی یک لحظه هم خود را از نزد او جدا نمیکردند
در مو قبیک چه سقو برای دیدن ماشین خانه رفت محمود سای نیز با
او بوده چون نوبت به تماشای ضرایخانه رسید و در این نظر محمود سای
بر مسکوکات افتخاری افتاد یک مشقی از آنرا برداشته تف کرده بیک وضع

۱۲۶

محقرانه بزمین انداخته گفت: «هنوز روپیه لاتی جاری است» در اثر آن
از ما مو رین ضربخانه خواهش کرد که «سکنه جدید ظازی چان را
بیارید که زیارت کنیم»، (یعنی مسکونه سقو را)
وقتیکه سکنه حبیب الله بجهة سقو را برایش آوردند، آنرا گرفته بچشمان
خود مایلده بجهة سقو را مخاطب کرده گفت: —

«اگر یازده دانه مرحت شود که نزد خود تبرکاً نگاه دارم»
بعد همه آرا بحیب انداخته به دیگر لاله گریها و نشان دادهای توپیخان
و اعطای معلومات منشیانی برای بجهة سقو مصروف شد نسبت به تحقیر
مسکونک اتفاقی و کوائی فوکیکعده از اعضای ضربخانه شهادت داده اند که
در آنجمله از عبدالعزیز خان باشی و محمد سرور باشی و غلام ہبادین
وشام سعید و سید رحیم وزیرن و دلاور و محمد رحیم تحریر آ موصول
گردیده است».

تعطیل یک لک و دوازده هزار باقی محمود سامی: —

(۲۵۱) دزدان پست فضلت و طرفداران بجهة سقو که تمامآ دون همت بودند، در
جمع آوری پول و مال و جلب منافع برای خود باندازه جدی و فعال
بودند که ب مجرد اطلاع و علم از هستی و مالداری احدهی علی الفور بذرائع
مخالفه دو بدست آوری آن می کوشیدند چه جای اینکه آن باقی
و با حق دولت را که بذمه کسی در دفاتر می بود می بخشیدند — تمام مردم
این مسئله را بالعموم بخاطر دارند که نفری سقوی برای تحصیل، ده
روپیه باقی دولت ناقصد روپیه محصلی گرفته اند و هر نوعیک توансند
پول و سرمایه معینی را بدست صاحبان آن نگذاشته اند —
اما در عین زمان این امر فقط نسبت به محمود سامی و محمد ولی

۱۲۷۶

بالا ختصاص دیده میشود که برای او یکهزار پوند را میگذارند و برای
محمود سامی یک لک و دوازده هزار روپیه باقی اورا میبخشد.

بخشنامه املاک و اشجار ده سیز برای محمود سامی :-

(۲۵۲) بر علاوه اینکه در منصب ورتبه محمود سامی فرق را عائد نکردند تغییر
اورا الان کاکان برایش میپرداختند علاوه بروظائف مشاور حربی و
اعطای افکار سیاسی دائم وظیفه صاحبی را نیز ازوی گرفته در اثر
صداقت وراسق و خدمت اینکه برای سقوزاده میکند از حضور آن شنگ
چشم باعطای املاک و اشجار و غیره مربوطات سرکاری ده سیز و آن
چشمبهای آن نوازش میشود — اینکه نقل آن فرمان چجه سقو را که
درین مورد صادر گرده است عیناً نقل میکنیم :-

تقدير از صداقت و شهامت محمود سامی :-

فرمان نمبر ۱۵۷۷ چجه سقو

(۲۵۳) عالیجاه عنزت همراه محمد محسن خان والی و میرزا عبدالقیوم خان مستوفی
ولایت کابل را واضح خاطر باد

آب چشمه های ده سیز را معه املاک وغیره اش که قبل از مربوط
عین المال بود وعلی احمد خان والی سابق خریداری نموده بود بخلاف حظه
خیانت کاریها ایش ضبط ویکافات صداقتمندی های شهامت همراه محمود
سامی پاشا نائب سالار قول اردو بصینه بخشش عطا نمودم لهذا شما را
خبر داده شد که حسب الفوق تمیل داشته متذکرات را سپرد نائب سالار
موصوف بخانید حاصلات سنه گذشته نیز تعلق خود نائب سالار موصوف
دارد و حقوق بیت المال گذشته وسنوات آینده هم ارزنشش تعمیر شود

۵ شوال المکرم ۱۳۴۸

(محل دستخط شیر جان و مهر چجه سقو)

۱۲۸

تحقیقات ابتدائیه محمود سامی

سوال هیئت تحقیقیه:

جناب محمود سامی!

(۲۵۴) شما یک شخص اجنبی بوده بعد از آن که نیزه حکومت افغانستان شدید حکومت و ملت افغانستان شما را به رات بلند و ماموریت‌های بزرگ امتیاز داده و ملت افغانستان نیز باشما احترام کار آنها پیش آمد داشت بناءً در موقع انساب شرف و ایقای خدمت عسکری چرا خود را از خدمت مقدس عسکری بعد از موقع اول حمله بهجه سقاو پس کشید و حنوق نمک و نعمت ملت افغانستان را ادا نکردید.

جواب محمود سامی [۱]:

(۲۵۵) (حسبی الله ونعم الوکل نعم المولی ونعم النصیر) حضرات کرام از تحریری فوق چنین مفهوم می‌شود که گویا خود من برخلاف اعلیحضرت سابق امن الله خان بودم. و این به عقل نمی‌گنجد چرا که عزت و سعادتی که در زمان اعلیحضرت امن الله خان برای من میدسر بود فوق العاده بود. تخریج سه وزیر برای من داده می‌شد بخشش‌های جلی و خفی خوبی زیاده بود.

(۱) این جوابات تمامآ سراپا بقلم محمود سامی تحریر و در همه آن اینطور یک چشم سفیدی را پسچرخ داده که با وجود آن فناخ و مساعدت‌های علی که با پنهان سقوط از جنبه مادی و معنوی و فکری و قلمی و حرbi و ملکی کرده است و بعد از افغانستان عموماً و به اهال کابل خصوصاً معلوم و مبرهن است محض از اثبات مطلق کار سگرفته تمامآ خود را تخته به پشت آنداخته است.

همیشه چنین میفرمود که همین استاد محترم من است که من آدم لانق کار ساخته . و در آشنازی که جمال پاشا بود چنین میفرمودند يك جمال پاشاء نی ! هزار جمال پاشارا برابر يك تاربروت نمیدانم وغیره وغیره نوارش های بکرد که هر کدام آن بکرو رطلامی ارزید و خود من به وجود شان فیض میکردم که يك شاگردم پادشاه وقت است، پس آیا عقل قبول میکند اینقدر احسانها را فراموش کرده برخلاف شوم . و بازان را حساب کرده نمیتوانستم که امن الله خان اگر بشناسد این عزت و اقتدار فوق را کسی بمن نمیدهد . پس چگونه برخلاف شدم معقول میافتد . در حمله بجهه سقاو خود را نکشیدم در قول اردو کارهای بکرد . بعد نظر فرمان شاهانه ازو زارت حریبه برای من رسید که به سبب جلدی کارها وزارت حریبه راساً کار قول اردو را بکند بنابران بخانه خود رفتم (۱)

سوال هیئت تحقیقیه :-

جناب محمود سامی ا

(۲۵۶) قرار معمومی که شما در برج شهابی با حبیب الله بجهه ستونیت بتأثیر سلاطین بودن خود در قول اردو و باز چیزی تعلیمات دادن به منصب داران نظامی وقطعات مانع خود بحضور جماعه زیادی بعضی اظهارات داده اید، لذا از شما پرسیده میشود که از روی حقانیت تحریر دارید که مذاکره شما در موضع مذکور با چه سقاو چه ؟ و از کدام رهگذر بود؟ اگرچه موضوعات اظهارات مذکوره تأثرا فقری زیادی بیان داشتند اما باز هم از شخص شما میپرسم تایماناً و وجداناً از روی صدق بیان دارید .

(۱) راجع باین جواب ملاحظله شود تردید مدعی العلوم در فقره (۲۷۰)

جواب محمود سامی :-

(۲۵۷) حضرات کرام ! جواب پیشتر من برای این سوال نیز جواب میباشد
و اینگونه مذاکره گاهی نگذشته است . (۱) و ذاتاً معقول نیست
چرا که در زمان امیر الله خان اگر حقیقتاً تعیین میباشد منصبدار آن داده
میشد فوراً معلم میشد (×) و آدم دو چار جزا میشد . (۲)

سوال هیئت تحقیقه :-

(۲۵۸) جناب محمود سامی از قرار مسحی که در موقع استیلای بجهة - قساو
شخص شما که در میدان طیاره حاضر بودید بعسکرها بعضی بیانات
نموده اید و یک امر دینی را به عسکر پیش انداز کرده اید صورت بیانهای
شما را اگرچه بوسایل سامعین موجود نموده ایم ولی از شخص شما هم
طور بیانهای شما که در همان موقع بعسکرها کرده بودید استفسار میشود
ما جوابیه خود را بنویسد .

جواب محمود سامی :-

(۲۵۹) حضرات کرام این هم دروغ عرض است ببیچ وقت نه ک اعلیٰ حضرت
امان الله خان را فراموش و پایمال نمی کنم چه طور فراموش می کنم که
معین السلطنه صاحب خبی خوارهای در حق من کرد و همین امان الله

(۱) به تردید این جواب ملاحظه شود قرآن (۲۷۱) و دفاع مدعی المدعوم

(۲) اگر در آنوقت معلوم نشد و باعروس کردند اما نظر به نزاکت وقت محض بوقوف اکننا
کرده چیزی برایت نگفتنند اینکه حال آن خیانت تو طشت ازیام شد بجزای اعمالت رسیدی !

خان است که مرا بعزم های پیشمار و به سعادت بی مذیل رساند (۱)

سوال هیئت تحقیقیه

(۲۶۰) جناب محمود سای انواه عمومی است که حبیب الله پنج سقا در موقع حکومت خود نسبت به ابراز خدمات و صداقت که با حبیب الله نموده بودید بطور مكافات کدام چشمۀ آب یا کدام قطعه زمین به شما بخشیده این انواه صحیح است یا خیر ؟

جواب محمود سامی

(۲۶۱) به پنج سقا نه خدمت نموده ام نه صداقت . چرا که پاس نعمت اعای حضرت امان الله خان (×) درین است . مگر بعد از استیلای کابل از من دو هزار پوند گرفتند (۲) به چه چیز گذران خود را بکنم گفته استغاثه کردم چشمۀ آب ده سبز را داده بودند (×)

سوال هیئت تحقیقیه :-

(۲۶۲) جناب محمود سامی ! نسبت به چشمۀ ده سبز تحریر نموده اید که پنج سقا موافق دوهزار پوندازمن گرفته بعد من بحضورش استغاثه نمودم چشمۀ آب ده سبز را برای من داده اند من باو صداقت و خدمت نه نموده ام اینک

(۱) امام محمود سای در عرض آن چنان اشتبارات و اعلانات مضره را بر علیه امام انشخان که تذکارش خارج از دایره ادب است نشر می کرد حق عکس نیم بر هنۀ ملکه ژیار اکه در اثای سفر اوروپا... گرفته بود هم در یک اعلانی که مضمونش مرا ابا بدستخط محمود سای و آن در مطبوع موجود ست نیز عکسی و اشاعه داد !

(۲) آنها نگرفتند بلکه خود محمود سای به آنها از پولهای « کدر قول ازدواخورده بود این مبلغ را به آنها نهاده کرد ملاحظه شود » در فقره [۲۸۲] تردید مدعا العدوم

فرمان نمبر (۱۵۷۷) عنوان ولایت کابل حاضر است که در فرمان مذکور
صریحآ تحریر است که آب چشمه ده سبز را ممه املاک او وغیره اش که
قبلاً منوط عین الممال بود وعلی احمد مدخان والی سابقه خربزاری
بوده بود بخلافظه خیانت کاریهای او ضبط و بمکافات صداقتمندی های
عزت و شهامت همراه محمود سامی پاشا نائب سالار قول ارد و بصفه
بخشن اعطائیمودم ؟ در فرمان مذکور بدون از اظهار صداقت تان دیگر
چیزی الفاظ بنغاز نمیسد اینچه کیفیت دارد .

جواب محمود سامی :

(۲۶۳) حضرات کرام سابق نیز مختصرآ عرض کرده بودم اکنون نیز قدری
مفصلتر بقرار آئی عرض مینمایم . معین الاطنه صاحب در حق من
حقارهای خبلی زیاده نموده باعث رفتتم بصورت پیشانی و بد نامی از
افغانستان شده بود همین اعلیحضرت امن الله خان بكمال عزت و اپس
آورد برای من عروسی کرد و حنارا بیک صورت فوق العاده در خود
ارگ کرد و برای تمام طائفه نسوان حکم داد که هر کس که روی
خود را پت کند در حرمسرای نباشد و درین حنا یک نطق خبلی موثر
داد که در ضمن آن این را آورد که برای محمود سامی (X) هرچه
بگویم کم است اگر کاکا بگویم (X) کم است اگر بادر بگویم
کم اگر بذر بگویم کم است وغیره وغیره گفته رفت که هر فقره آن
باعث حیات است . چنانچه اعلیحضرت غازی نادرشاه افغان نیز به جمله
حاضرین بودند (۱) الحاصل تمام زندگی من از امان الله خان است
ملکهای که در پیمان و در باغ بلند و در کابل دارم همه از امان الله خان است
برابر سه وزیر تخلواه برای من میداد بخششهای خنی و جلی بیشمار است

(۱) استغفار الله اعلیحضرت محمد نادر خان کاهی در همچه مبالغ شامل بوده اند .

عزت من باشها درجه بود . پس نظر باین احسان ها وغیره که به قید
تحریر نیامد آیا ممکن است (۱) برخلاف امن الله خان بوده به
بچه سقاو صداقت کنم . اگر صداقت میکردم مثلیکه برای
خرکار وسائل سپاهی وغیره که نائب سالاری وغیره داده بود
برای من نیز يك سمه سالاری می داد (۲) نه خیر (X) براسی
عرض کردم که من گاهی صداقت وخدمت نکردم همین دوهزار پوند
را بزور گرفتند و حینیکه استفانه کردم آب چشمها ده سبز را دادند
(X) حقیقت همین بود که عرض کردم دراصول تحریر فرمان من چه
خبردازم میرزا بقرار خواهش خود می نویسد و بچه سقاوی ناخوان مهر
میکند ممکن است که میرزا بقرار خواهش مینویسد و بقرار خواهش و بچه
سقاو میخواهد (۳)

سوال اهیئت تحقیقیه : -

جناب محمود سامي !

(۲۶۴) از قرار مسموعی که شخص شما در اوایل عهد سقاوی در ضریحانه
تشریف بوده بودید وتصادفاً کدام اتفاقی از مسکوکات عهدامانی بدست

(۱) بله ! ممکن نیست که به عنین ایقین جران و چه ایان دیدند که شیات گردانی را شکنند
جامعه را از زدالت خودت دوچار پریشانی کردد .

(۲) این سفید چشمی را متأهده کنید که محمود سای نه تنها سپهالار بدکه وزیر حرب
نه تنها باور جزئی بچه سقو بوده بل غایم نفعه هاکه در مخابرات متواتر ۹ ماهه روی کار
بود تمام از کلمه محمود سای بدمعاغ آهها گنجانیده می شد و نطق های انتخابی او را
مجلسهای عسکری سقوی علی المعموم بخاطردار ندانمایند که درین چاچطور خود را تخته به
پشت امداخته گلیات خود را چطور لباس می پوشاند ؟

(۳) اگرچه بچه سقو ناخوان بود اما برای مسئولیت همچه امور شیرجان وزیر دربارش امضا
و مهر بردارش ملاحظه و خودش همواره مضمون فرمان را شنیده مهر می کرد آیا نظیر
هیچه واقعه را کسی بخاطر دارد که در عهد استبداد اوین طوری اصری اورا احدی کرده باشد ؟

شما آمده بسکه مذکور تقدیر کرده و به زیر پای انداخته و فرین و تامین باشدیحضرت امن الله کرده اید آیا این مسئله صحیح است که بهمین صورت اجرا شده با خیر و باز مسئلتا از مراعات اعلیحضرت موصوف مراعات امور مذهبی خود را که در سکه نام مقدس حضرت الهی جل جلاله است چرا نکردید؟ جواب بنویسید.

جواب محمود سامی :

(۲۶۵) حضرات گرام نمود بالله آیا پس بعقل (X) نمی گنجد. چرا که اولاً پس نعمت امان الله خان که در جواب پیغم من مفصلان عرض گردید راه نمی دهد که چنین نانکوری کنم — نایاً الحمد لله مسلمان هستم و ودر مسلمانی سید صحیح النسب هستم او جانب نقیب صاحب حسب و نسب مرا تحقیق فرمائید . آیا بیاد تم قبول میکنند که سکه را که در ان لفظ جلاله نوشته شده باشد نمود بالله بقرار تحریر فوف مفاروت کنم بالفرض اگر بامن الله خان بخلاف باشم به خدای تعالی بخلاف خوب نبودم که نام جلاله را حقارت کنم (۱)

سوال هیئت تحقیقه :

(۲۶۶) جناب محمود سامی ! مسموعی در موقعیک بشیه سقاو اراده محله را برگز داشت در جوف جوال بونج چیزی جیا خانه برای او فرستاده شده و از بعضی ذرائع اینهم منهوم شده که نسبت فرستادن کار طاوس بشیه سقاو اکثراً ممتاز و مشکور است در مجالس و مخافل از شما میگرد .

جواب محمود سامی :

(۲۶۷) حضرات گرام ! دروغ محض است زیرا پس نعمت امان الله خان که در

(۱) ملاحته شود شهادت عمله ضرایخانه در فقره (۲۵۰) و دقت شود براعمال و افعال محمود سامی که چقدر از دیانت و سیادت دور بود ؟

جواب پنجم نوشتم مانع است آیا حساب کرده میدتوانم که امان الله خان اگر
خراب شد من و امثال من خدمتگاران زودتر خراب میشوم . درخت
اگواره شود و چه شود اول شاخ و شاخچه های آن بزمین میخورد
بعده نه درخت . مخدمتگاران حکم شاخ ها و شاخچه ها را دارند (۱)

دفع تردید آخر مدعی العموم عسکری

(از جوابهای محمودسامی) —

(۲۶۸) خطابه حضرات کرام ! در روز شنبه (۲۰) ماه دلو پیشنهادات خود
را که حاوی خیانت های محمودسامی بود شفاه عرض کرده بودم حال نیز
تصورت جدی میگویم که محمودسامی خائن و مخرب ملت و دولت افغانستان
بود و میباشد قبل از شرف ورود اعیان حضرت نادر شاه به کابل و حمله
قبرهای شان بر اشرار فجیع ، تاج و تخت افغانستان از دست همین خائنین
وطن در خاک مذلت افتاد ! و ملت بتنوع رذالت آلو داشد شرف و ناموس
افغانستان خصوصاً از اردوی آن از الله گردیده بود ! آیا درین عصر نهماه
سقاوی که هر روزش مثال محیرای قیامت را نشانمیداد هیچیک وطن
پرست و هیچ ملت خواه و هیچ بک از طرفدارن و فدائیان نهضت وارتفاء
مشاهده نگردیده که باحوال ملت بچاره ترحم کرده در موقع غرق شدن
دست یاری نکرده باشد ؟ حاشا و کلام من یقین ندارم که جوانان ما در موقع
خطر وطن و نهله که ملت از فدا کاری اغماض نموده باشند و یا حفظ
شرف نکرده خواهند بود بلکه از اژدهایل شدن این اشخاص که بین

(۱) ملاحظه شود فقره (۲۴۸) و تردید مدعی العموم در فقره (۲۸۷) که چطور کار ماوس
و معاونت ها باشیه ست او کرده است .

حقیقت و خیانت بنا بر اعتبار جاه و جلال واقع گردید بودند موقع فدا
کاری در عین خطر وطن و نهله که ملت میسر نگردید ! وقتی که چشم
ها بازشد کارد در گلو، و آب از مر پریده بود باز هم هایوس و متاثر نشده
مشکور احسانات خداوند جل شانه باشیم که احیای ملت افغانستان را بذوات
وطن پرور خود ملت افغانستان اعلیحضرت محمد نادر شاه و برادران
شفاف شان فرمودند و موقع اخذ مقام شهادت ها و خانی وطن از طرف
حکومت بنابر همدردی خسارتهای جانی و مالی ملت به مرسيد ! .

(۲۶۹) از آنجا که من پیر محمد غندمیر ولد زبردست خان نژاداً افغان طائفه
تره خیل از وزارت محترم حربیه بعنوان وکیل عمومی اثبات جرم
 محمود سامی اتخاذ گردیده ام من مدعی وکیل اثبات جرم مدعی عليه
 محمود سامی دعوی خود را بنابر ارتکاب جرم خیانتش که بر علیه دولت
 و ملت افغانستان در موقع قوماندانی و قیادت قول اردوی خود نموده و
 عسکر هارا بر علیه حکومت ترغیب و تشویق و قطعنات عسکری را خودش
 از جنگ حبیب الله پچه سقاو امتناع نموده و راساً مرتب خیانت که
 باعث بر بادی دولت و ملت افغانستان شده اقدام نموده من حاضر که
 همه اقدامات خیانتش را بحضور حضار کرام اثبات بدارم شروع بقرائت
 افادات میکنم : -

مخدوم سامی بعد از آنکه تبعه افغانستان گردیده حکومت آن را بمرائب بلند
 و ماموریت های بزرگ قوماندانی قول اردوی مرکزی امتیاز داد و ملت
 افغانستان نیز با او احترام کارانه پیش آمد داشت در موقع اثبات شرف و
 ایفای خدمت عسکری که فریضه ذمه و ناموسش بود آنرا ادا نکرده بعد از
 حمله اول حبیب الله پچه سقاو از خدمت مقدس عسکری خود را پس
 کشیده حقوق نمک و نعمت ملت افغانستان را اعاده نکرده ابراز نموده

(۲۷۰) اینکه محمودسایی در جواب نوشته که «در حمله اول بچه سقاو خود را از خدمت نکشیدم در قول اردو کار میکردم نقل فرمان شاهانه از وزارت حربیه برایم رسیده که بسبب جلدی کارها وزارت حربیه راساً کار قول اردو را میکنید بنابر آن بخانه رفم».

من مدعی العموم آنرا تردید کرده میگویم که از جواب خودش خیانتش معلوم نمیشود یک قوماندان قول اردو بدون عذر معقول محرومیت و یا عیوبیت چگونه از کار پس کرده میشود وظیفه و قیادتش را وزارت حربیه بدونش میگیرد از کلکه جلدی کار ظاهر است که خودش کار نمیکردد و اگر میکرد خیانت میکرد آیا در موقع محابیه خطای کار نکردن یک قوماندان خیانت نیست؟ و یا پس کردن یک قوماندان بزرگ از میدان محابیه دلیل خیانت نمیشود؟ گویا معلومات حکومت در خیانتش بود که محمودسایی را موقوف فرموده بود اگر گفته شود که مجازات نشده بلي حکومت سابق امان الله خان مانند حال حکومت صحیحه بوده هیچکس بدون محاکمه شدن مجازات نمیشد و حال آنکه موقع اصدار امر محاکمه محمود سایی برای اعلیحضرت امان الله خان میسر نگردید و محمود سایی از روی خیانت خود موفق شد چنانچه حال باوجود اینقدر دلائل و قرائن که در دست است چرا مجازات نمیشود! چون عدالت جواز نمیدهد تफاقع در مجرمیتش حامل نگردد.

(۲۷۱) در برج شهابی از گ معمو ذسامی بحضور بچه سقاو اقرار نموده که من به قول اوردو نائب سالار بودم جنگ و شور حبیب الله بچه سقوک بشد برای نظامی وغیره سپاهیان تعلیم میکردم و میگفتم که شما هر راه حبیب الله خان جنگ نکنید هر گاه مقابل شدید شکست بدارید.

(۲۷۲) اینکه محمود سایی در جواب نوشته که: این گونه مذاکره گاهی نگذشته است و ذاتاً مقدار نیست چرا که در زمان

امان الله خان اگر حقیقتاً تعلیم ها منصبداران داده بیشد فوراً
علوم می شد».

من مدعاً العموم آنرا تردید کرده میگویم:
از تکاب این خیانت محمود سامی؛ آن موقوف او را که در موقع
نازک و ضرورت خدمت صادر گردید میدانم: زیرا که يك قوماندان
مسئول را در موقع ضرورت کار و خدمت بدون يك نقص وخیانت پس
کردن و موقوف نموداش از میدان محاربه یعنی نیشود از تجارت عسکری
دلیل دیگر نیز حاوی شده میتواند؛ یعنی مافوقن رأسی و منصبداران
بالا دست بیو جدان نظر بخیانتی که میکشند بعضی منصبداران فعال
وشجاع را از میدان محاربه پس میکشند تا در امورات محاربه نقشی عاید
شود، چون محمود سامی را امان الله خان شاه مخلوع موقوف و از میدان
محاربه پس کشیده موقوف نموده البته که اعلیحضرت امان الله خان به
بربادی خود مرتكب خیانت نمیشد از موقعی محمود سامی در آن موقع
نازک خیانت و جنایت راجع به محمود سامی میشود که محمود سامی شخص
خائن و محزب دولت و ملت افغانستان است.

(۲۷۳) هرگاه قناعت قلعی جناب رئیس صاحب دیوان عالی و اعضای محترم آن
بدلاً قاطعه فوق من به نسبت خیانت و جنایت محمود سامی از اقرار
وارتکاب فعل خیانت که بحضور بچه سقونه نموده حاصل نشده و محمود سامی
هنوذ هم منکر ومصر باشد هن حاضرم که بذریعه شاهدان عاقل و عادل
متدين از اقرار مذکور که در موضوع خیانت خود بحضور حبیب الله
بچه سقا نموده ثبوت شرعی بنایم تا در خیانتش که باعث بر بادی ملت
دولت افغانستان گردید قناعت قطعی حاصل شود ما نند آن اقرار
محمود سامی که به حضور حبیب الله در موضوع خیانت خود نموده

و به چند موضع دیگر نیز افرارها و بیانات فعل خیانت خود را در اثر امتناع عکرها از جنگ بمقابل حبیب الله اظهار و بیان نموده است.

(۲۷۴) هلا روزی محمود سامی در گادی سوار خود کتاب فروشی و مسجد جامع دو نفر صاحب منصب در مقابل محمود سامی آمده با هم ایستاده شدند، محمود سامی برای آن دو صاحب منصب بیان میکرد که من برای شما میگفتم که امن الله کافر بود و من برای شما گفته بودم که نما جنگ نکنید حال که خادم دین رسول الله آمد خوب شد که جنگ نکردید دلیل این چنین بیانات محمود سامی که ارتکان خیانتش فهمیده و یقین میشود همین است که بجهة سقو همراه پنجاه نفر در مقابل يك قول اور دوییکه دارای اسلحه و تجهیزات مکمل بوده و کابل را استیلاه نموده و پنج و نیت افغانستان کامیاب گردید. اگر همین دلیل واضح و هر چنین قناعت حضرات دیوان عالی حاصل نشود و محمود سامی مقرر نباشد: اشخناصیک در آن زمان و آن موضع حاضر و بگوش شنیده آمد بعضی آنها حاضر اند که از دیدن و شنیدن خود ادای شهادت نمایند فامدار ثبوت مطابق جرم و قناعت حضار شده بتواند.

(۲۷۵) روزی محمود سامی در مسجد پل خشی برای اعلیحضرت امن الله خان شاه مخلوع دشنام میداد که آن کافر بودشکر که گم شده، حال خادم دین رسول الله آمده برای ما و شما مسلمانان فرض است که خدمتش را بداریم منه که برای امان الله خان خیانت و خرابی کردم از سبیک بیدین شده بود.

(۲۷۶) راجح باین یاوه سرائی او اظهار میکنم:

استغفار الله در باره حکومت و ملت افغانستان اینچنین سخنها که از طرف محمود سامی در مسجد جامع گفته شده آنرا هیچ یک اولاد باناموس و شرف

افه ان قبول و تحمل کرده نمیتواند بلکه انتقامش را فراموش
نخواهد کرد .

چون محمودسامی ازین طعن و لعن و حرکات دل آزار خود انگار دارد من مدعی
العموم انسان میگویم اگرچه در مسجد موصوف اجتماع کثیر و جم غفیر بوده
بعضی اشخاصیک در این موضع حاضر اند ، عند الله دیده گئی و شنیده گئی
خود هارا به نسبت خیانت محمودسامی اظهار و بیان کنند ، تامداریهای

حضرات بشود (اظهار و شهادت عمومی)

(۲۷۷) درین محابا و جنگ حبیب الله پنهان سقاء محمد ظریف خان دلگیمش ریyal الداری
خودش و برادر خودش را میخواست بیک طرف بوده محفوظ کند ،
درین انتا محمودسامی و محمد ولی و کیل اعلیحضرت امان الله خان در
مقابله آمده ، محمد ظریف مذکور برای هردو بصورت چاره جوئی
عرض کرده که من عیال داری را بکجا ببرم حال برای میان بدفاؤسی
حاصل خواهد شد .

(۲۷۸) هردوی مذکوران بجواب محمد ظریف گفته اند که تا حال نوکر کافر
بودید کسی عالداری تان را غرض نگرفت ، حال نیز نوکر حبیب الله
خدم دین رسول الله شوید عیال داری تان در امن خواهد بود خود
محمد ظریف حاضر است حضرات برای قناعت خود از پرسند ؟
(شهادت و تصدیق محمد ظریف مذکور)

(۲۷۹) روزی محمود سامی از حد پل خشی چلتار بسته کرده عبور میکرد يك
دوکان دار با خود میگفت که محمود سامی در زمان امان الله خان
هم معتبر بود و حال هم معتبر میباشد . محمود سامی شنیده در جواب
دوکاندار بیان کرد که من در وقت آن کافر معتبر نبودم امان الله خان
کافر بود من مسلمان هست آن کافر را کم کردم -- شهارا هم گم میکنم ،

ازین سخن محمود سامی معلوم میشود که اقدام محمود سامی تنها برای گم کردن امان الله خان نی، بلکه میخواسته که قدر و قیمت افغان را از سطح زمین معدوم کند تا سؤالبدل نوازشات افغانستان که درباره این خان از اثر سوتفاهم بوده، بشود.

درین موضوع نیز اگر به شهود ضرورت باشد حاضرم (تصدیق شهود)

(۲۸۰) محمود سامی در حدیثه فی مهرو و در حین جریان مخاربه در مقابل چه سقاء بالای سنگرهای آمده بعسکرها بیان میداد که مقابل حبیب الله گله نزیند که آن کمر دین را بسته کرده اینکه محمود سامی در جواب خود بوشه که من بعسکرها در حدود پیپ مهرو ابدآ این بیان را نکرده ام، و صرف انکار نموده است.

من مدعی العموم تردید آنرا کرده میگویم و ادعای میکنم که ثبوت فقرات مقابل من به نسبت محمود سامی از اقرار خودش که در موضوع ممانعت کردن عسکرها از مخاربه حبیب الله، بیان صورت محمود سامی نیز دلیل شده می تواند، والا کسانیکه در آن موقع و مخاربه بالذات اثبات وجود داشته و این بیان را از محمود سامی شنیده اند — حاضر اند که عند الله اطمینان شهادت کشند. (تصدیق شهود)

(۲۸۱) در ابتدای که چه سقوه تصرف واستیلای کابل را نموده بود محمود سامی دوهزار پوند بصورت اعماه در موقع ضرورت چه سقوه که برای متخصصین خارجی بزمیان عودت شان کار داشت داده است.

(۲۷۲) اینکه در جواب خود محمود سامی مینویسد که بی ازمن دوهزار پوند برای ضرورت عودت متخصصین چه سقاء گرفته.

من مدعی العموم تردید آنرا کرده میگویم: ازین اقرار محمود سامی پوره اتحاد و آفاق و معاونت ما قبل مشارکیه بالچه سقاء هم میده میشود،

گویا نمیخواست که بچه سقاو بمقابل خارجی‌ها کم باید، و یا مورد عدم اعتبار خارجی‌ها گردد، تا از نزدش رنجیده نزولد، چون حبیب‌الله بچه سقاو مخبر و دشمن دولت و ملت افغانستان بوده‌این این چراحت را که از دست اوداریم تا سالهای دراز نمکن نخواهد شد.
لذا بدینی است معاون دشمن عیناً اصل دشمن دانسته می‌شود و مجازات هر دو واحد است.

(۲۸۳) شش شبانه روز آب چشممه ده سبز سـبـزـ مالک و مال علی احمد خان والی بود و بچه سقاو بقسم مكافات و عوض بدل خدمات و صداقت مندی که محمود سامی بمقابل بچه سقاو نموده بخشش داده که یکشبانه روز آب چشممه ده سبز بیست هزار روپه قیمت دارد گویا برای محمود سامی بچه سقاو یک لک و بیست هزار روپه عوض بدل خدمت، مكافات داده است، چنانچه از مضمون فرمان رذالت ترجیhan بچه سقاو صداقت و خدمت محمود سامی خوب معلوم می‌شود (۱)

از اندازه بخشش و مضمون فرمان، صداقت و خدمات محمود سامی به نسبت بچه سقا و ظاهر می‌شود که محمود سامی با بچه سقا روابط ازما قبل داشت و این مكافات آب چشممه بمقابل آن خدمات اوست.

حبیب‌الله بچه سقاو بعداز تصرف کابل خواه از طرف خودش و با ازماً مورین آن که همه دزد واشخاص گرسنه بودند هستی وزندگانی برای هیچ کس نمانده‌هه را بتاراج بردن و برای قوماندان قول ارد و ضروری بر سریده محمود سامی که من حیث وظیفه دشمن اول سقاو باید دانسته می‌شدو هیچ بالعکس نایل مكافات و ملکیت (یک لک و بیست هزار) روپه نمی‌شود؛ ظاهر است که این مكافات مذکور مدارث بثبوت جرم تمامی خیانت‌های او می‌شود.

(۱) نهل این فرمان در فقوه (۲۵۳) عیناً تحریر است.

(۱۴۳)

(۲۸۴) اینکه محمود سامی در جواب تحریر داشته که : آب چشممه ده سبزرا
در بدل قیمت پوند برایم بچه سقاو داده و مضمون فرمان را میرزا بدل
خود نوشته *

(۲۸۵) یک‌حرف غلط است ، زمین دوماه بعد از دادن پوند به محمود سامی
خشنیده و پوندی که محمود سامی برای بچه سقاو اعانه کرده است ، در ابتدای
تصرف کابل بوده ، و درین فرمان وغیره یک مقاوله پوند با آب چشم
دیده نمیشود ، در موضوع مضمون نیز ظاهر است که مضمون هیچ
یک مکتوب و فرمان خلاف رأی و مقصد آمر تحریر شده نمیتواند
یعنی مضمون مکافات بضمون محاذات تحریر نخواهد شد هر یک مرجع
و مضمون عایدده دارد ازین معلوم شد که محمود سامی ه نسبت این بخشش
از نزد ستة و مورد المطاف فوق العاده گردید که نایل یک مکافات دیده
میشود اگر بهموم اشخاصیکه دارای الطاف ستوى بوده نظر غور
انداخته شود بالضرر احده فهمیده میشود که عموم تابع شده های بچه - قاو
قوه کنند گان و معاونان اصلی او بودند یعنی محمود سامی نیازان جمله
یک شخص فهمیده شد در حالیکه معاونت باشچه - قاو حیاتن باقاعدستان است .

(۲۸۶) در موقع بودن بچه ستوى باع بالا و رفتن شام خلوع ه قدهار
که هنوز عنایت الله خان معین لسلطه در ارگ بود ؛ که همه مامورین
بنا بر امارات همین السلطنه صاحب ه نزدشان بیعت نمودند محمود سامی در
لباس چهل تما روجپن بعلف باع بالا برای سیع ت زد بچه سقاو هم رفت
دران انسا رئی بعضی مردم شهالی تحریک میکرد و برای حبیب الله
میگفت که طیاره ران ها را طلب کنید و از نزدشان خانم بگیرید تما بر
ارگ بالای عنایت الله عباری کستد که یک هم یادو هم از ارگ
برآید و تسلیم کند یا خودش با تعاقد اری و طرفدارن او به قتل رسند

بیان فوق او حقیقت دارد : چون عنایت الله خان معین السلطنه قبل از خیانت و نعک حرامی محمود سامی معلومان داشته و نیز در انر نعک حرامی هنر کور در زمان اعلیحضرت شهید اورالت و کوب نموده در افغانستان خارج شد گردانیده بود در موقع قیام سلطنت عنایت الله خان معامله حیات خود را خطر مالک می دید ازان باعث علاوه بر سابق طرفدار مججه سقاو و فدائیش بود و با جهت بیعت بطرف سقاو رفته قضیه ببارد مان ارگ را بمردم شمالی بیان کرد ! آیا چه دلیل است که همه مامورین به عنایت الله خان بیعت کردند محمود سامی برای عنایت الله خان بیعت نکرده برای بیعت گردن به نزد مججه ستورفت علاوه بر این دلائل قاطع تحریری شیخی که بیان فوق محمود سامی را در بازه بیاردمان ارگ و عنایت الله خان بطر فسداران سفو تعالیمات می کرد برای قناعت حضار کرام با خودش حاضر میباشد اگر لازم بدانند ادای شهادت میکنند . (تصدیق مذکور)

(۲۸۷) محمود سامی در جوف جوال بر مججه سقوی حبیب الله مججه سقو کار طوس می فرستاد چنانچه در موقع استیلای کابل به مججه سقو محمود سامی ابراز خدمات کار طوس و تفک فرستادن خود را بصورت یاد دهانی خدمت بیان می کرد حبیب الله مججه سقو از زدمدگور اظهار خوشنودی گرده که حقیقت کار طوس و تفک شهاب مارسیده ازین بیانات محمود سامی و حبیب الله اشیخ اصی که بوده اندوشه داده برای ادای شهادت حاضر می باشند .

(نفری مذکور این مسئله را تصدیق گرده شهادت دادند .)
 (۲۸۸) در ابتدای حمله مججه سقو محمود سامی که هنوز مقام قوماندی قول اردو قیام داشت به یازده مججه شب برای تولی محافظه قوماندی خود که با تولی مذکور و منصبداران آن روابط و خصوصیات داشت بیان می کرد که :
 و بالبه و تفک دارید کار طوس برای مان دادم چون امن الله خان کافر شده شما بطرف مججه سقو بروید و طرفدار مججه سقو شوید که او

کر دین را بسته کرده (۱)

(۲۸۹) این‌شک در جواب، محمود سامی ازین فعل خود انکار نموده میگوید که من درخانه بودم.

(۲۹۰) تردید بیان او این است که عسکرهای هاتخت مذکور در هیچ موضع باشند سقوط مقابله نکرده و قبل از فشار مقابله اش از نقطه‌های مستحکم شکست در موضع کوه‌دامن تسلیم کردند، و دلیل خیانتش همین است که میگوید که من درخانه بودم عجباً وقتیکه بجهة سقاودر موضع باغ بالا موضع گیر بوده و محاربه بشدت جریان داشته چگونه محمود سامی درخانه استراحت میداشت گویا ازین معلوم میشود در همان شب که برای تولی محافظت خود توصیه طرفداری بجهة سقوتاً میکرد و به قوم‌آندازی قول اردو بود و بدون آن همیشه از طرف شب‌خانه استراحت میداشت نه میخواست که بنا بر شرف و اقتضای ناموس یک قوم‌آنداز مسئول، بالای وظیفه خود باشد، حال آنکه برای حضرات معلوم است که محاربات شب ترتیبات مهم و دارای اهمیت میداشد هیچ یک قوم‌آنداز ناموس وجود دان در جریان محاربه استراحت را خواهش نداشته این مساهله را بنا موس خود لکه می‌شمارد. هر گاه باقرار خود مذکور که به نسبت خانه بودن خود بیان کرده و دلیل برخیانتش میشود، قناعت حضار کرام حاصل نشود شاهد ایک در آن موقع که این بیانات و تعلیمات محمود سامی را که برای تولی محافظت خودش نموده بگوش خود شنیده‌اند، حاضرند. (۱)

(۲۹۱) یکروز بجهة سقاو به همراه محمود سامی وغیره نفری به ضرایخانه رفته

(۱) افراد حاضرۀ تولی محافظت این تلقین نمود سایر را که به آنها کرده بود، در محضر مجلس دیوان عالی تصدیق کردند.

(۲) شهود مذکور بتأثید همین مضمون مدعا عموم عسکری ادای شهادت کردند.

﴿ ۱۴۶ ﴾

بودند در ماشینخانه ضرب سکه^۱ (نیم افغانی) جاری بود بچه سقو و محمود
سامی بالای ماشینها میگشتد، بچه سقاو از ماشین نیم افغانی را گرفته
سیر میکرد بعد ازان محمود سامی یک مشت نیم افغانی را گرفت و قبک
برایش معلوم شد که سکه نیم افغانی از اعلیحضرت امن الله خان است
برروی سکه تف گرده بزمیں زد و گفت که هنوز سکه و روپیه لعنی
جاری است و روپیه سکه دار حبیب الله را گرفته بچشم خود مایده و
به بچه سقاو گفت که «اگر یازده روپیه مرحت شود که نزد خود
تبرکاً نگاه کنم» بعد ازان یازده روپیه را گرفته در جیب خود نمود.
(۲۹۲) واینکه محمود سامی در جواب خود می نویسد: که من سید هستم این
کار رگاهی نکرده ام اگر بالامان الله خان دشمنی داشته باشم، بخداوند
ندارم غلط شخص است برای اثبات این فقره شهودم حاضر است و من
میگویم که محمود سامی درین موضوع سه جنایت کرد:

اول اینکه: سکه بنام پادشاه ضرب میشود و پادشاه هر مملکت در
مملکت خود حقوق احترام را داشته میباشد، یعنی اعلیحضرت امن الله
خان به نزد ملت خود از نقطه حقیقت اشخاص فهمیده آن درجه مورد
نفرین نمیباشد که به مجرد دیدن نامش در سکه^۲ اعتمادیه هات افغانستان تف
وی احترامی کرده شود.

دوم سکه: اعتبار بول ملت بوده و به بول همه گونه و قابله حیات ملت
من بوط میباشد این ب احترامی سکه به اعتماد و اعتبار و شهامت همه ملت
برخورده سبب ب حرمت و حقارت همه ملت گفته می شود و تحفیز جامعه
یک خیانت بزرگ است.

سوم: در سکه اسم ذات خداوند است تف کردن و بر زمین انداختن

۱۴۷

نحو بالله بحق ابابل نام خداوند عدم حرمت را مرتکب شدن و حقارت نمودن است .

امثال این حرف کات محمود سامی چون از حوصله فضیلت اتم بلند است
مجاز انش نظر به حقوق الله بوده راجع به شرع انور میباشد از علماء و فضلای
حاضرین اید دارم که نظر مشاهدان که حاضرند از محمود سامی استقام امثال
این اعمال مرا با وبالش را بگیرند (۱)

(۲۹۳) دز زمان قوانین ایت قول اردو محمود سامی، سه نفر محمد صدیق، سکندر
وعبدالخالق نامان گدامداران قول اردو در نتیجه حسابات محمود سامی
ومذکوران ، (۸۱۲۰۰) روپه باقی گردیدند — باعث باقی
شدن گدامداران مذکور مدعای نفسی و خورد و بود محمود
سامی بود زیرا که نظر به قانون آن وقت باید حساب گدامداران روز اول
تجدید سال از طرف قوانین ایام عسکری دفعتاً ضبط و قید می شد و بحضور
یک هیئت گدامهای شان موجودی میشد؛ نظر به موجودی و حساب همان
سال اگر گدام داران مسؤول و باقی شدند فی الحال گدام دار مذکور بر طرف
و باقی از نزدش حصول نمیشد، اگر از خودش حصول نشود، چون
در ابتدای ملاحت از نزد او ضامن گرفته شده میباشد از ضامن های
مذکور حصول میگردد .

چون این گدام داران به تصویب و از حضور خود محمود سامی بدون
ضامن مقرر شده بودند و مطابق قانون در ابتدای هر سال گدامهای
شان را موجودی تقدیم نموده بود در نتیجه تحقیقات سنگیده شده بود که
گدامداران مقدار این قدر پول را غله از گدام کشیده و فروخته نمیتوانند
معلوم است که از مدعای نفسی و سازش محمود سامی که با یک داران گرده بود

(۱) شهود مذکور حاضر بودند تصدیق این واقعه و امثال آن را تأییم نمودند .

و قلاً وجه نقد از نیکه داران گرفته و اجناس به گدام داران نرسیده و نیز با گدام داران ساخته کاری داشت که گدامداران را حبس نکرده و تحقیقات شان را تعطیل داده تا آنها فوت و خود را فرار گردند.
چنانچه تحقیقات مسئولیت محمود سامی و گدام داران مذکور در او اخیر سلطنت اغلب حضرت امیر احمد خان به وزارت حریبه رسیده بود در اثر شروع اقلاب حکم مجاز اتش معطل شد صورت تحقیقات بوازت حریبه با دیگر سندان حکومت تلف گردیده اجمال این معلومات حسابه و مسئولیت محمود سامی از وزارت ما لیه بدست آمده که ازین نیز خیانت محمود سامی معالم است (۱) لهذا مسئول و ذمه وار تا دیه هشت لک و دوازده هزار روپیه حکومت هم میباشد.

(فیصله دیوان عالی در باره محمود سامی)

(۲۹۴) صورت فیصله فقره محمود سامی قوماندان قول اردوانی مسکری که مشارکیه به نسبت عرب این اهالی سمت شهابی و اطلاعات متواتره هیئت تحقیقیه بخیانت وطن مظنون و حسب فرمون ذات ملوکانه ذریعه صدارت عظمی انفال فقره آن بدیوان عالی تحت ریاست عبدالاحد خان رئیس شورا محول شده، برطبق تشریحات آنی دایر و انصال یافت:—

هیئت دیوان عالی:

(۱) رئیس: عبدالاحد خان رئیس شورا.

(۲) اعضاء: هیئت مقرر داخلي ریاست عالی شورا وغیره اشخاص متدين

۱ این اوراق ماق و خیانت کاری محمود سامی که از وزارت مالیه بیرون نویس و در اوراق متعدد مفصل در ریاست قید و ضبط است در عکس تمام آخونده و علم آوری شده در تبعه خیانت و ساخته هاری محمود سامی عموماً فانع شدند درین رویداد بواسطه لوات از تفصیلش صرف نظر شد

۱۲۹

ومغزین (۷۳) نفر (فارانامویس صفحه ۲۸) و (۲۹) :

مدعی ومدعی عليه :

(۱) - مدعی : پیر محمد خان غندمشر و لد زبردست خان ساکن تره
خیل باشندۀ گذر ریکا خانه کابل

(۲) مدعی عليه : محمود سامی نائب سالار و قوماندان قول اردوی مرکزی
تاریخ فیصله (۲۳ دلو ۱۰۸، ۱۲ رمضان ۱۳۴۸)
تاریخ نهم فیصله (۲۳ دلو ۱۳۰۸، ۱۲ رمضان ۱۳۴۸)

— جریان محکمه —

(۲۹۵) جریان محکمه و تدویر دعوی در مجالس مکررة دیوان عالی قرار فصیلی
که از فقره (۲۶۸) الی (۲۹۴) قبل از قوم گشت بعمل آمد [دیوان
عالی پس از قید و ضبط کردن شکایات واصله بر علیه محمود سامی و تکمیل
استنطاق و تحقیقات ابتدائیه صورت دعوی مدعی العموم شعبه نظامی را که
بر علیه محمود سامی اقامه نمود، شنیده ببدآ از مدعی علیه طالب جواب شد
اما محمود سامی در مقابل همه ادعای او از انکار محض و بر دید
مطلق کار گرفته چون خبات کاری و جنایت های اوباندازه معروف و
مشهور بود که هر کس ازان معلومات داشت و هم هیئت دیوان عالی
علاوه بر تحقیقات فوق و عرائض و شکایات عمومی بران افعال خراب او علم
قطیع داشتند لهذا نسبت به او قرار آئی اظهار نظر به گردند : —]

(۲۹۶) صورت فیصله دعوی که بر علیه محمود سامی قوماندان سابق قول اردوی
مرکزی کابل عهد سلطنت اعلیحضرت امن الله خان شاه خلوع افغانستان
نظر به عرض و استدعای اهالی سمت شمالي از طرف پیر محمد خان غندمشر
و کیل آباد جرم نسبت بار تکاب خیانت بوطن که در مجلس دیوان عالی
بتاریخ شنبه ۲۰ دلو اقامه گردیده و بقرار اساس شرع شریف محمدی و

دلائل و راهین مفهوم فیصله گردیده است اینجا بایان نظر مراتب مذکوره
که آنرا مدار حکم و سند مجرمیت محمود سامی مذکور فرار داده ایم
باينصورت های آنی که دارای جنبه فیصله شرعی و جنبه قانونی والزامات
عقلی است فیصله نمودیم : -

صورت اول که اساس قانونی را داراست باين صورت توضیح
و تبیین می پابد : -

(۲۹۷) قوی ترین دلائل عقلیه و راهین مفهومی و استناد ذکر به دادرس شهادت
و ارتکاب محمود سامی باین خیانت بزرگ نسبت بوطن و مملکت متبع ما
همدستی او با پنهان سقا همان شخصیت و حالات روحی و معاشری و اخلاقی
موجوده و گذشته محمود سامی وسوانح و سوابق ناهنجار او بوده
است که همه اهالی مملکت متبعه ما محمود سامی را از مبادی وارد شده اش
بخاطه پاک نغانستان و بر سر اقتدار آمدش در در اس ادارات مهم عسکری
افغانستان ارزقیل ریاست و مدیری - عمومی مکتب - ربی و عسکری افغانستان
و عمر اولاد افغان را به همراه تمام و تریه تلف کردن، و انواع رذائل
اخلاقیه و معنویه را مرتکب شدن ، و به اکها رویه و انواع رُوت
مملکت را عیث در مورد ضیاع و تنازع گذاشتن ، و مخصوص در از فریب
کاری ها و مخلفات و کفایت به قبضه اندار خود گرفتن و سلاطنه یکمقدار
بدون حق سابقه و کفایت به قبضه اندار خود گرفتن و سلاطنه یکمقدار
پول هنگفتی را بنام مصارف و معاش آها از سکومت تعزیر گردن ،
او دری مرکری راهنمای در حالت غیر حاضری و برآ گنده گی گذاشتن ،
وصاحب منصبان جزو شر را در نجت هیچیه فی روحی بی مبالغی نسبت بوظائف
و مهام عسکری شان آوردند ، و به اکها رویه دولت را بعنایون و
طریقه های مختلفه رشوت خواری دست انداری گردن ؟ غناهند و اهداف

همه را نسبت به خیانت کاری اوقاعات داده معلوم میدارد که چنین شخص
بد سابقه خیانت پیشه که در مدت بیست سال یا بیشتر بجز خیانت و غداری
و نمک حرامی یک سطرا سوانح صحیح و ناقی نسبت بخدمات، اخلاقیات
خری باقنانستان ندارد، البته بی شبه درین خیانت هم شامل و رتکب
آن باین خیانت بزرگ از خسائیں روحی و اخلاقی او بوده و مرتبط
شده میتواند.

(۲۹۸) ولی باز اگر ما حالات و -وابق ناهنجار محمود سامی را دلیل جرم
حالیه او و مرتكب شدن باین خیانتش مربوط و تسلیق ندایم، دلائل آنی
شاهد این مدعای سند قوی برای ثبوت جرم او شده میتواند:

اول: عسکرها را عیناً برضح حکومت تبلیغات رده از جنگ کردن
با پیچه سقا مانعت می نمود که این مسئله هم ازیاد داشت عامله امالی و هم
شهر و دعا دله شرعی که باین جرم او اظهار شهادت نموده اند نابت شده است.
دوم: با وجود حقوق مردم ساکنه افغانستان و تحصیل ا نوع مقاومت
و امتنایات عالیه و مراتب جملیه عسکریه درین جنگ بجهة سقا و عقب نشته
و کذاره گیری اورا از حرب همه کس دیده و صاحب منصبان و ضباط
عسکری مقرر اند و این جرم خود را محمود سامی مذکور بهیچ یک برهان
و دلیل قانع کن تودید کرده نتوانست و نیکنوع عذر ماجوری و معیوبیت
و غیره را اقامه نتوانست.

سوم: فرماییکه اخیراً از عدم مداخله او در مقابله حرب از طرف
اعایحضرت امن الله خان اسمی او صادر شده بود گویا حکومت وقت
خیانت کاری و غداری او فوجیه برای حفظ ماقدم و جلو گیری از
تبلیغات و نشریات مضره و اقدامات خائنها او مجبور باین اقدام
گردید که نسبت به سقوط فوری حکومت مذکور موقع محاکمه او
حاصل نشده این خائن برام خود غایل گردید.

چهارم : اظهارات و اعتراض محمود سامی بحضور پیشنهاد در موقع امازات او که خود مذکور اقرار و اعتراض کرده که من نائب سالار قول اردو بودم و عسکری اسرا از جنگ کردن باشنا مانع نبودم و این خدمت مذکور را پیشنهاد شاهزاده تصدیق کرده و مسئله هم در اینواه ویاد داشت عامه موجود است وهم شهود شرعی در حضور محکمه دیوان عالی گذشت .

پنجم : اظهارات و تبلیغات محمود سامی برضد حکومت در حضور افراد و ضباط عسکری که هم دریاد داشت عامه افراد و ضباط مذکور است وهم شهود شرعی بحضور محکمه دیوان عالی گذشت .

ششم : اغوا کردن محمود سامی صراحتاً و علناً یک قطعه عسکری را از کهنه حکومت متبوع شان و تبلیغ عدم محابه با پیشنهاد شاهزاده جنگ تیه بی بی مهر و که شهود در حضور محکمه دیوان عالی افظهار شهادت نموده مبرهن است .

هفتم : تقدیم داشتن محمود سامی مبلغ دوهزار پوند را در اول حال به پیشنهاد سقاو جهت رفع یک احتیاج مذکور که به بعضی متخصصین خارجی میدارد . بعنوان اعانت واضح و نابت است .

هشتم : بخشن و عطیه پیشنهاد سقاو برای محمود سامی مذکور شش شبانه آب چشممهده بین و مملکت علی احمدخان والی سابق را بعنوان مكافات خدمت که سواد فرمان پیشنهاد اسما مسعود سامی مطلب را توضیح میدارد .

نهم : قرار اظهارات پیشنهاد سقاو که در موقع شرارت او در جوف جوال برخی برای او کار طوس هیفر ستاده است .

دهم : از جمله خیانت های مالی او که یک درگاه معین و معلوم بالغ به هشت لک و حند هزار روپیه گدامداران قول اردو و معیت محمود سامی

در تأثیر شرکت و ملاحظه او باقی ده شد و امراز دولت را به اتفاق رساند، آند.

(۲۹۹) بالآخر بوجود همه گونه جرائم و جنایات متعدد مکررة سابقه محمود سامی که در افکار و اذهان و یاد داشت همه اهالی حاضر است. ارتکاب نازه محمود سامی باین خیانت بزرگ نسبت بوطن بدلاش و مواد ده گانه فوق که در حضور محکم هیچ کدام آنرا سند آ و منطقاً رد کرده توانت و ملزمیت او همه گونه اسناد و دلائل عقلی و حسی و اسنادی ظاهر و مبرهن است بر علاوه آماده و مستعد بودن آن همه گونه مواد و دلائل عقلی و قانونی به ثبوت جرم نامبرده نظر گرفتای حکومت عادله اخلي حضرت ناصر شاهی که مسئله جرم مذکور رویت و محول شعبه شرعی دیوان عالی گردید قرار آئی فیصله واجرآ گردید:

(۳۰۰) حاضر شد به حضور علامای شعبه شرعی دیوان عالی پیر محمد خان عنده مشر ولد زردست خان ساکن تره خیل علاقه کابل که مدعی العموم است و ادعای مود بر علیه محمود سامی نائب سالار و قومندان قول اردوبی مرکزی کابل که همین مدعی علیه هذا در مسئله حبیب الله پنج سقا و شریک خیانت در اخلال امنیت وطن بوده و بدلائل و شهودیک حاضر دارم نامبرده نسبت بوطن و مملکت ما مرتك خیانت مذکوره شده که خیانت مذکور را حائزرم بالای او اینها می نامیم.

(۳۰۱) رئیس دیوان عالی بعد ارجحت دعوی نسبت بادعای مدعی از محمود سامی مدعی علیه جواب پرسیده در جواب انکار مطلق نموده گفت که:

(۳۰۲) من ابد امر تکب این افعال و اقوال که از طرف مدعی برم من شده نگرددیده ام من ار انکار هذکور از طرف رئیس هیئت دیوان عالی مدعی امر احصار شمود داده شد، پر محمد خان مدعی مذکور در حین حضور مدعی علیه

به حضور هیئت دیوان عالی حاضر آورد هریک عبدالقادرخان غند مشیر
ولد مرادخان احمد زائی حاجی عبدالمکیم خان ولد سردار عبد الله خان
طوخي و محمد رحیم ولد محمد اکرم خان محمد زائی باشندہ کابل و محمد
رجب ولد محسن خان ساکن گلخانه را درحالیکه شهود مذکور عاقل و
بالغ و مقبول افتاده بودند به لفظ اشید بالله تعالیٰ اخبار و ادای شهادت
نمودند براینکه :

بحضور مایان نفری محمود سامی مذکور به بجهة سقاء اظهار کرد که برای
شما بواسطه که قوم ایلان قول اردوی کابل بودم به تمام صاحب منصبان
عسکری خود گفتم که به مقابل بجهة سقاوچگ نکرده وزیرت و شکست
کرده پس با شوید، چنانچه همان طور کردند و بجهة سقوخدمات محمود
سامی مذکور را در حضور ما تصدیق نمود.

(۳۰۳) بعد از شهادت شهود، مذکور و حلف شان هیئت دیوان عالی نسبت
بدفع دعوی و جرح شهود، پرسیدند مدعی علیه مذکور دفع و جرح
نداشت بنابر شهادت شهود، هیئت دیوان عالی به لفظ قضینا و حکمتا حکم
به مجرمیت محمود سامی نمودند.

نسبت به ثبوت خیانت محمود سامی نظر به شهادت شهود و قرائی
و امارات مثبت و عدم دفاع قانونی و عدم جرح و دفع شرعی مدعی علیه
هذا که درج صورت دعوی مذکور بوده و در (۱۳) ورق فیصله هذا
داخل است، خیانت اور انسابت بجماعه ملت دولت و وطن ما افغانستان
بحضور دیوان عالی ظاهر و مبرهن میدارد.

(۳۰۴) لهذا حکم نمودیم که محمود سامی نسبت خیانت مذکور مسئول بوده
مستوجب تعزیر است و تعین نوع تعزیر آن مفوض برآی اعلیحضرت
نادرشاه غازی است که آنچه لازم بدانند در اجرای آن شرعاً مختاراند

تخریب مورخه سه شنبه ۲۳ دلو سنه ۱۳۰۸ ، ۱۲ رمضان شمسی

۱۳۴۸

محل امضای عموم اعضای شاعله ریاست دیوان عالی که نام نویس آنها در صفحه ۲۸ و ۲۹ مرقوم است .

(جلسه اول ریاست دیوان عالی)

بروز دوشنبه (۱۵) دلو ۱۳۰۸

(۳۰۵) درین روز ساعت ده و نیم قبل از ظهر افتتاح محکمه محکومین تھیات وطن در ریاست دیوان عالی بعمل آمد . چون محمد ولی خان کالت داشت لذا جلسه امروز تنها در تشریح نظام و صورت جرایان دیوان عالی به اجایی که ذیلاً مرقوم میگردد و تحقیقات لازمه و تصریحات صرف اوقات نمود جلسه به انطق آقای رئیس صاحب دیوان عالی افتتاح شد :

نطی افتتاحیه رئیس صاحب دیوان عالی :

(۳۰۶) حضار محترم ! تشریف آوری شما باین دیوان عالی مظاونین خیانت وطن که محمد ولی و کیل اعیان حضرت امن الله خان و محمود سامی قوماندان قول اردیو مرکزی است از این جمیه میباشد تاذواییکه بحضور دیوان عالی شمولیت دارند در تدقیق و تحقیق و غور نمودن از نقطه نظر عدالت و انصاف برادعای مدعی العموم و جواههای مدعی علیهم اصراف مساعی و روزند و بکمال دیانت وظیفه خود را ایفا نمایند ! باقی حضرات سامعین که فقط برای سمع ادعا و جواههای حاضر میشوند البته که تمام مذاکرات مجلس را خواهند شنید !

نظر به موادی که در لایحه وظایف دیوان عالی عادلانه و منصفانه ترتیب گردیده چون این ادعایی از حقوق عمومیه و اجتماعیه ملیه است لهذا هر فرد ملت افغانستان حق ادعا را بر علیه بارله این مظلومین دارد ازین جهت است که اگر سامعین تبعه خود ما اقامه دعوای کتبی یا شفاهی نمایند حقدار نند مگر اجازه خواستن شان از بنده که رئیس این دیوان عالی از طرف حکومت عادلاً خویش میباشم شرط است .

خواهش دارم ادعای تحریری خود شان را که قرائت می شود بحضور مجلس دیوان عالی توضیح و دلائلی که داشته باشد اقامه دارد و لی تمامًا ادعاهای و مدافعت حتمی است که داخل دائرة تهذیب بوده کتبی و اگر ممکن نشود شفاهی باشد .

علاوه جهت استحضار حاضرین محترم فرمان والا حضرت صدراعظم صاحب که باس و اراده سنیه ملوکانه راجع به تشکیل این دیوان عالی و اصل شده است (۱) و مواد لائحة اصول استنطاق و محاکمه مظلومین خیانت وطن که از ریاست شو را ملی از نقطه نظر انصاف و جدانآ برای وظیفه و جریمات این ریاست دیوان عالی ترتیب و تدوین شده است قرائت میشود بشنوید : (۲)

(۳۰۷) بعد از ختم قراءة فرم و لائحة ، آقای عبد الرحمن خان رئیس بلدیه رخواسته استفسار فرمودند : ---

اگر کسی بیانات بطریفداری یا به برخلاف مدعی علمها داشته باشد آیا مشروط است که تحریری باشد ؟

(۳۰۸) آقای رئیس بخواب فرمودند : ---

(۱) سواد این فرمان در فقره (۵۶) ملاحظه شود .

(۲) نقل لائحة اصول استنطاق و محاکمه مظلومین خیانت وطن در فقره (۵۷) قبله منقول شده است !

چون این قضیه از حقوق عمومیه ملیه است ازین جمهه دیوان عالی هر اعترافی را که متعلق باین مجلس باشد می پذیرد و بالتبه نظریات شفاهی با خکار تحریری ترجیح داده میشود و اگر شفاهی باشد در قید تحریر آورده میشود .

(۳۰۹) پس ازان حضرت عالی رئیس صاحب دیوان عالی به منشی مجلس امر فرمودند تا خاص آن تحقیقات و عراضی را که تا حال راجع باین مظنونیت بیاست دیوان عالی موصول شده است قرائت کند .

منشی صاحب مجلس اکثر فقراتی را که قبل از (۶۵) (الی ۷۵) تحریر شده است جمهه استحضار حضار قرائت فرمود .

پس از توضیحات فوق که راجع بصورت تشکیل و جریان محاکمه افاده می نمود حضرت عالی آقای عبدالاحد خان بس از خاطر نشان کردن مواد مبحوثه جلسه آینده اعلان ختم مجلس امر و زه را اعطاء و جلسه دوم را برای روز چهار شنبه ۱۷ دلو مقرر فرمودند ! مشروط برینکه اگر کسالت مدعی علیه رفع و مساعد باحضوریت محکمه باشد ! والا بتاریخ دیگری اعلان انعقاد جلسه داده خواهد شد !

(جلسه دوم ریاست دیوان عالی)

بروز شنبه (۲۰) دلو ۱۳۰۷

(۳۱۰) درین مجلس ریاست دیوان عالی باصول مقرره آن تشکیل و حضرت عالی آقای عبدالاحد خان جلسه را به بیانیه آنی خود که مجله مرقوم میشود افتتاح فرمودند : —

بروز شنبه و عده داده بودیم که روز شنبه ۱۷ دلو باز مجلس منعقد و محاکمه مظنونین خیانت وطن دایر خواهد شد ولی جلسه را به صیحت محمد ولی خان مشروط گفته بودم که اگر طبیعت شان خوب بود جلسه منعقد والا بتوعد

دیگری مقرر خواهد شد .

چنانچه ذریمه فوق العاده اخبار معطل شدن جلسه چارشنبه را اطلاع و به شنبه اعلان کردیم ولی درین روزهای تعطیل جلسه هم اعضای ریاست دیوان عالی کار میکردند و تحقیقات خودرا با تمام رسائیدند .

امروز که محمد ولی خان حاضر است (اشارة بسوی محمدولی که در چوکی مخصوص مظنونین نشسته بود) عالیجاه مرزا میر غلام خن مدعی العموم شعبه ملکی دعوی خود را که بس از تکمیل استطاق و تحقیقات ترتیب کرده است پیش میکند و از محمد ولی خان جواب می خواهد که شما سوال و جواب طرفین را می شنوید .

(۳۱۱) درینجا مدعی العموم ملکی دعوی خود را که بصورت سوال مقدم از جواب های محمدولی از فقره (۱۶۶) الی (۲۰۴) علیحده علیحده تحریر گردیده است بصورت مسلسل مشرح و مفصل بر علیه محمد ولی خان اقامه و دعوی خودرا از سرما آخر به کمال طلاقت و سلاست ابراز و ایراد کرد و در ختم هر فقره آن قدری سکوت و منتظر جواب محمد ولیخان میگردید ولی مدعی علیه در اثنای فرآؤ صورت دعوی کاملاً سکوت و همه آرا می شنید پس از ختم صورت دعوی مدعی العموم مدعی علیه مذکور پسر تعالی رئیس صاحب مجلس را مخاطبه کنان گفت :-

(۳۱۲) اگر اجازه بدید که فقرات یکدیگر خوانده شود من حاضرمن که نه تنها جواب آنها را یگان یگان بگویم بلکه از تمام اعراض ایک براعلیحضرت امان الله خن وارد است نیز مدافعت کنم من کاملاً از تمام امور سلطنت دوره امامیه مخصوصاً از موقع و کات خود جواب میگویم و از تمام اجراء آت خود مسئول هستم من آرزو داشتم که بحضور این چنین یک مجلس بزرگ محاکمه شوم تا از چیزهایی که نسبت بهن گفته میشود

مدافعه کنم .

(۳۱۳) این خواهش محمد ولی خان را آقای رئیس صاحب دیوان عالی بذریغه حسب خواهش خود مدعی علیه مذکور وقت برایش دادند تا بکمال آزادی و فرست نهاد به تردید ادعای مدعی العموم که برعلیه او اقامه کرده شده است پیردازند لهذا گفتند که « ما تمام این صورت دعوی و دلائل و قرائی را که مدعی العموم برعلیه شناقامه کرده است بشما تحریر آمی سپاریم تا جواب هر کدام آنرا حسب مطلوب خویش در زیر آنها تحریر و در جلسه آتیه حاضر دارید تا به حضور مجلس خوانده شود اگر مدعی العموم قانع شد خوب ! والا باز بدفع و اعتراضات مدعی العموم وجوهای شما حواله سمع ، و نظر بمحیران مجاسر ؟ فیصله و احکام لازمه اعطای خواهد شد » .

[در جلسه اول و در جلسه امروز برطبق مقررات لائحة استنطاق اکثری از سامعین و حضار ادعای افکار و نظریات تحریری و شفاهی خودها را بجناب رئیس صاحب دیوان عالی تقدیم میکردند که نقل یک عدد از این ادعاهای قبل از فقره (۷۵) الی (۱۱۹) مرقوم و درینجا از تکرار آن صرف نظر شده تنهایاً بین دریان آوری میشود که همه این ادعاهای برعلیه حکومین بوده و بعض آنها توجه مجاسس را بسوی خواهش آنها خواستار شده اند]

(۳۱۴) درینجا آقای عبدالرحمن خان رئیس بلدیه پس از استجاهه حضرت عالی رئیس صاحب دیوان عالی اظهار کرد اگر به محمد ولی خان اجازه داده شود که وکیل از طرف خود بگیرد همان نظر بعد و انصاف حکومت نادری که این مجلس عالی بهترین نمونه آن است ، بسیار خوب خواهد شد رئیس صاحب دیوان عالی در جواب فرمودند .

(۳۱۵) چون حسب ماده (۱۱) لائحة مجلس ، مظنونین کاملاً حق بیان را

داشته در هر نوع اظهار عقائد شان آزادند و هم میتوانند که رای خود و کل پیگیرند در صورتیکه خودشان در دفاع و از ال مجرم واقعه دلائل خود بالذات اظهار استعداد و اعطای بیانات میکنند، دیوان عالی چنور بر آها تکلیف کرده خواهد توانت که خود آنها جواب نگفته از طرف خویش جبهه مدافعت از دعوی مدعی المعموم برای خودها و کلی را انتخاب و معرفی کنند انتخاب و عدم انتخاب و کل شرعاً و عرفقاً مربوط بیبل و خواهش خود مدعی علمهماست و بس.

(۳۱۶) پس از آن رئیس صاحب دیوان عالی محمدولیخان را مخاطب کنان فرمودند از آنها که هیئت ریاست دیوان عالی درین چندروز کار گردد اند و بر تمام تحقیقات و دلائل و اسنادیکه نسبت بمحیان شما بهما موصول گردیده غور و تحقیق نموده اند لهذا نظر به دلائل و قرائی و روایداد مجلس که در اثر مفاهیمهما بالاعضای دیوان عالی شده است و قناعت دیوان عالی ما بر ملزم بیت شما تاکی حدی حاصل شده است فعلاً امر به جلس شما داده بر آن دفاع شما که ازین دعوی امروزه تحریر آ میکنید در جلسه آتی علم آوری شده قرار لارمه اجرات خواهد شد.

جلسه آتیه دیوان عالی روز سه شنبه ۲۲ دلو مطابق ۱۲ رمضان

المبارك ساعت ۱۰ قبل از ظهر مقرر گردیده است که دائز شود!

(۳۱۷) بعدازینکه بقرة محمد ولیخان درین جلسه قرار فوق پرداخته شد و نامبرده از مجلس برآمد حضرت عالی رئیس صاحب امر به احضار محمود سامی اصدار گردند چون محمود سامی حاضر و پیشوای مخصوص مظنوین نشست بعداز اجزه دادن آقای رئیس صاحب دیوان عالی مدعی العموم شعبه نظامی آقای پر محمدخان عندهمش از جابرخواسته بیانیه غرائی را بوضع عسکر آنه از معرفی و هویت و تاریخ آمدن این خائن را به افغانستان و باز از خیانت کارهای و طرز سلوك و حیات بی اعتدال آنه و اختلاس

و سوء اخلاق ور ذاتها او نذ کاري داده شرح هرازي و انبازی و مساعدتها و همراهی او را که با پجه سقاو ابراز داده گان یگان اظهار نمود.

(۳۱۸) چون محمود سامي در حين استنطاق و تحقیقات استدایه (۱) و جریان

محاکمه در مقابل این همه شایع و خیانت کاري و بي باکي هاي خود فقط

انکار محض را اختیار کرد ازین جهه از مدعا العموم، حضرت عالي رئيس

صاحب دیوان عالی استفسار کردند که در مقابل انکار مدعا عليه چه میگویند؟

(۳۱۹) مدعا العموم اظهار کرد که من حاضر هستم که این فقرات ادعائيه

خودم را بر علاوه قرائين قطعیه و امارات مثبته و استناد واضحه بذریعه شهود

با ایات قطعیه برسانم!

(۳۲۰) باز حضرت عالي رئيس دیوان عالی، محمود سامي را مخاطب ساخته فرمودند:-

آیاشما حقیقته بمقابل همه سوالات و ادعای مدعا العموم انکار مطلق را

اختیار کردید؟

(۳۲۱) محمود سامي در جواب گفت بلي من انکار دارم — لهذا رئيس صاحب

فرمودند که امروز امر ميدهم که مجلس منحل و رویت دعوى محمود سامي

و محمدولی و احضار شهود و مزيد قرائين و امارات يك نسبت به آنها کسی گفتن

آرزو داشته باشد مجلسه روز سه شنبه (۱۲) رمضان طور يك قبله گفتم

موکول است.

جلسه سوم ریاست دیوان عالی

رُوز سه شنبه ۲۲ دلو ۱۳۰۸

(۳۲۲) هیئت دیوان عالی درین روز بهمان ترتیب و اصولیک مقرر شده بود برای

محاکمه مظنونین بخیانت وطن درهان صالحون کوئی استور که دو جلسه

(۱) کدر فقرات ۲۵۴ الی ۲۶۸ مدرج است.

ساقه دیوان عالی نیز در آن، تشکیل شده بود؛ اجتماع نمودند!
اولاً بمسئله محمود سامی آغاز و مدعی‌العموم برعلیه آن دلائل و براهین و
اسناد خود را به حضور این مجلس عالی یگان یگان تقدیم کرد واز محمود سامی
در آن موضوع تکرار آجواب خواسته شد ولی محمود سامی منکر عرض بوده
قطعاً اضافه بر آن چیزی نگفت.

لهذا رئیس دیوان عالی از مدعی‌العموم شعبه نظامی طالب شهود شد
مدعی‌العموم شهودش را راجع بایبات تمام دعوی خود به تصدیک از
فقره (۲۶۹) تا (۲۹۴) مندرج است اقامه، و کاملاً خیانت و جنایت را بر
محمود سامی ایبات کرد. در مقابل دسته های شهود، محمود سامی هیچ یك
جرح و دفاع شرعی و منطقی را ظاهر نکرده ساخته. محکمه دیوان
عالی نیز به الزام خیانت و مجرمیت او متفقاً اعطای حکم فرموده تعین جزای
این جرم سنگین اورا بحضور عدالت ظهور اعیان‌حضرت قاضی گذاشته
پس از تهمیم صورت فیصله کد رفاقت (۲۹۶) تا آخر فیصله مشترک‌امر قوم است
علی‌الغور امر بحس و اخراج محمود سامی اصدر فرمودند!
(۳۲۳) پس ازان محمد ولی را احضار کردند، رئیس دیون عالی ازوی جوابهای
آن ادعا‌های مدعی‌العموم شعبه مدنی را که بروز شنبه ۲۰ دلو در جلسه
دوم برعلیه ارائه کرده بود ووی برای دادن جواب تسمیلات را از زیاست
دیوان عالی خواستار، و از حضور رئیس صاحب برایش مهابت داده شده بود
ناجوابهای هر یکی ازین سوالهای مدعی‌العموم را که باو تحریر آداده می‌شود
در ذیل آن بنویسد؛ مطالبه فرمودند!

مدعی‌علیه جوابهای تحریری خودش را به مجلس تقدیم و منشی‌ریاست
شوراء را از طرف خود و یکی بخواندن اوراق تحریریه خود گرفت که
چهراً در مجلس خوانده شود و در عین زمان خودش جهته معاونت با منشی

۱۶۳۶

شوراء در مواقیع خط خوانده نشود احضاریت خود را مکارداد جواهای
مذکور به تفصیل که تحت سوالهای مدعی‌العلوم از فقره (۱۶۸) تأثیره (۲۰۴)
مندرج است در مجلس خوانده شد.

(۳۲۴) پس از آن‌گاه خواندن جواهای تحریریه محمد ولی، رئیس صاحب دیوان عالی
از مدعی‌العلوم شعبه مدنی استفسار کردند که آیا بین جواهای تحریری
مدعی‌علیه قناعت آن حاصل شد؟ و با چیزی مدافعه کردن می‌خواهد؟
مدعی‌العلوم هر روض داشت که من نه تنها ازین جواهای مدعی‌علیه مدافعت
و تردید می‌کنم بل از خود همین تحریرات او حاضرم که این ادعا خودم را
بروی بدرجۀ اثبات برسانم!

پس از آن مدعی‌العلوم آغاز به تردید تمام جواهای او کرده از
خود افراز و تحریرات او دلائل و قرائی و امارتی را بیدا می‌کرد که ظاهرآ
به ارتکاب این خبات دست مدعی‌علیه شامل است (۱)

هر چند این تردیدهای مدعی‌العلوم پیش‌ان لجه حقیقت و اصول
درست قرأت می‌گشت که تهمّ حضار را قلع و خود محمد ولی خان راهم متاثر
می‌ساخت ولی باز هم در هر فقره که محمد ولی دفاع بی‌جا و بی‌تردید بی
محاب نمودن را ادعا می‌کرد علی‌الغور برای اثبات مدعاعا و اسکان صحیح مدعی
علیه شهود متمدد حاضر می‌شد، شهود هم شهادات حقایق و منصفانه خود
شانرا راجع به خیانت کارهای محمد ولی بحضور محکمه اداء (۲) و از طرف
محکمه اقسام اطمینان و اعتماد نسبت بشهادات شهود استعمال می‌شد اما
در مقابل دسته‌های متعدد شهود، محمد ولی هیچ یك جریح
و دفع شرعی و منطقی و عرفی را گفته نتوانست و هم در موافق یک فرمان بجهة

(۱) ملاحظه شود فقرات دفاعیه اخیره مسکنه مدعی‌العلوم از (۲۰۴) تا (۲۲۹)

(۲) صورت ادای شهادت شهود در فقرات (۲۲۱) تا (۲۴۱) ملاحظه شود.

ستو که راجع بر هائی و مقررات پنجه تحت اثر خودش صادر شده بود، و در
محکمه به مراد رسید دستگخانی خود محمد ولی که از فقره (۱۱۹ تا ۱۲۱)
عیناً مرقوم است جمهه استحضرات مجاس والرام آخرین او حاضر
آورده شده بعدهم نشان داده شد؛ کاملاً ساکن و بر انبات جرم خود
قطعیاً قانع شد لذا هیئت محکمه دیوان عالی به ارتکاب جرم و خیانت کاری
محمد ولی هنگین گردیدند. و فصله "خود را نسبت به آنها طوری که در
فقره (۲۴۱ و ۳۰۴) مرقوم است اعطا و محمد ولی و محمود سامی را در فراهم
آوری اسپاب و موجبات این انقلاب محرك و ذي مدخل و شریک دانسته
برین جرم سنجین آنها که به مات خیانت و به مملکت غداری کرد اند تمامآ
راسخ المقیده شدند و تعیین این جزای بزرگت محمد ولی و محمود سامی را مفوض
به رای پیضای هابونی گذاشتند امر بیرون کردن محمود سامی محمد ولی را بکی
بعد از دیگری پس از تفهم فیصله از ریاست دیوان عالی اصدار گردند
(۳۲۵) درین موقع حضرت عالی دیپس صاحب دیوان عالی بنعلق آن خود این
مجلس را خاتمه دادند:—

حضور محترم ریاست!

از جریانات و اجراءات این اولین ریاست دیوان عالی که از هنرین نویه های عدالت
وانصاف دوره مادری است، مجرمیت محمد ولی خان و محمود سامی بر علاوه شهرت
عامه هم بصورت قرائی و امدادات و دلالات علیه و قتویه و هم بصورت محاکه
و تحقیقات شرعی و ادای شهادت شهود متعدد طوری اثبات را در بر
گرفت که از ابتداء تا انتهای سمع فرمودید معلوم شد هم خرابی و بربادی و تباہی
که به دولت و ملت و مملکت ما و شجاعین انقلاب پیش شد از اثر خیانت
این اشخاص مهم که زمام حکومت در دست آنها بود صورت گرفته است
عن زمام! بیانداریم که ما و شجاعی اصلاح و ترقی وضعیت مملکت خود کلامات

فدا کاری و همت و شرف و وجودان را بسی بحث میکردیم اما در موافقه
وطن بندگانی کاری مانع تاج شد همه‌ما آن کله‌تی را که خواه منواه در بیست
و چهار ساعت چند باری از زبان مامی برآمد فراموش کردیم ! و هیچ‌یک
امداد و اعتمانی ب الوطن نکردیم ! در عین زمان حضرت خالق بر حق جل جلاله
بر حال فلاکت اشتمال ما و شما رحم فرموده به خواست که این مات شرافت
خواهید شود ! بسر وقت عموم - کنه افغانستان را مردم نارینی و فرد
نایخنگه افغانستان اعیان اعلیٰ حضرت نادر شاه غازی را با اخوان شجاعی نامور شد
مامور دفع این فتنه عظیم فرمود ! پیشتر سر دیدیم که ذات عالی صفات
شاهراه برای بدست آوردن شرف افغانیت داوری فدا کاری فرمودند که
احدى از آن انکار کرده می‌تواند ! و در تاریخ دنیا با آب ذر تحریر و
باقي خواهد ماند ! اکنون که ما و شما از فصل خدا و روحانیت رسول الله
به یک حیات باشرف اعزاز ، به یک حکومت صحیحه اسلام به که مطابق
ذوق ملیه ماست امیاز یافته ایم باید که مثل سابق عقب اغراض و اشخاص
پرسی نکردیم و کوشش کنم که رذائل را از محیط و مفاسد را ازین
از الله و صداقت و امنی و اطاعت به حکومت و خدمت هات و وفاداری به
ملکت را اداء دهیم - تادوباره آنس دیگری شعله و رنگشته خرمن هـ-قی
ما و شما را نوزانند باید بعد از تحریر - اخوه آن اشخاص وطن را دوست را
که در حفاظت و نگهداری و خدمت وطن میکوشند، دوست داشته باشیم !
و هر که هیچ‌خواهد که اسباب تمکن وطن را فراهم کند اورا دشمن عیانی
خود دانسته حضرت حق جل جلاله را حاضر و ناظر دیده اضافه برین از
اغراض و لحاظ صرف نظر نماییم تا باین توسله از فعل حضرت خداوند تو آن جل
جلاله و اثریات صادقانه اعلیٰ حضرت تلاطف عموم نقصانات گذشته را بخایم .

۱۶۶

تقدیم فیصله بحضور شانه

(۳۲۶) رئیس صاحب دیوان عالی پس از اختتام این مجالس مکررہ که قبل از بالتفصیل مرقوم شد اصل صورت دعوی و فیصلهٔ محمدولی را که نقاش عیناً از صحیفه (۸۴) تا (۱۲۲)، واصل صورت دعوی و فیصلهٔ محمود سامی را که نبتش از صحیفه (۱۳۵) تا (۱۵۵) عیناً مرقوم است؛ بتوسط صدارت عظمی بحضور عدالت ظهور اعلیحضرت معظم غازی تقدیم گردید.

(۳۲۷) این فیصله‌ها تایبکزمانی تحت مطالعهٔ والا حضرت اجل افخم آقای محمد هاشم خان صدراعظم بوده بالآخر بیک موقع مناسب بحضور شاهزاده تقدیم شد. ذات ستوده صفات هایپونی هم سرتایا تمام این صورت دعاوی و فیصله‌ها و تحقیقات و جریان محاکمه دیوان عالی را پیشان دقت و نور و خوبیکه مخصوص طبع رسای نکته رس اوشان است در مجالس متعدده و اوقات فارغه مطالعه و بدیق فرمودند و در اثر آن بوجب ماده (۸) لایحه اصول استنطاق که در صحیفه (۲۴) مرقوم است امر و اراده فرمودند تایل مجلس دیگری هم برای تعیین جزا این محاکمه‌ی خیانت می انعقاد یابد.

(وقائع مجلس تعیین جزا)

(نتیجهٔ محاکمه خائنین وطن)

(بروز یکشنبه ۱۷ حمل در سلامخانه عمومی)

(۳۲۸) اینک بعد از غور و تدقیص با آخرین زوایای قضیه باصر حضور هایپونی و دعوه‌وت مقام صدارت عظمی و ریاست بلدیه، تمام مامورین ملکی و نظامی و عامله اعزمه و معاریف و معتبرین شهر و شش کروهی و ولایات ساعت ۳ بعد

از ظهر ریکشنه ۱۷ جل درسلام خانه عام دعوت شدند تا درین موضوع عمومی که بجامعه متعلق است باعتبار کثرت آرا بر علاوه فیصله و کلای ملی نتیجه قطعی خودهارا در تعین جزای این دو خیانت کاران ملی بدهند ! (۳۲۹) بر حسب دعوت، مامورین و اهالی مدعاوه درسلام خانه عام با ساعت موعد يك جم غیری حضور هم رسانیده سرتاسر سلامخانه و برندۀ های دو طرفه آرا کاملاً ملو ساختند بر علاوه آن اطراف و جوانب سلام خانه باین عرض وطولی که دارد نیز بر از اشخاص و ناظرین گردیده اشتیاق اسماع جریانات مجلس را ذریمه گوشکمای رادیو که قبل از در مقامات لازمه تعیین شده بود مینمودند، ساعت ۳ حضور های تویی تشریف آورده احترامات لازمه که در خورشان يك پادشاه محبوی است از طرف عسکریان و سائر اهالی بگرم جوشی اداشد ! حضور شاهانه متعاقب ورود بخطابه ذیل مجلس را افتتاح فرمودند : —

[خلاصه نطق افتتاحیه اعلیحضرت معظم غازی]

در مجلس تعیین جزای خائین وطن :

(۳۳۰) ملت عنزیز قدر داشم ! شما تصور خواهید نمود که من باین خدمات ناجیانه که باین خاک نموده و باین طیین هاو مسامعی متولیه خود متسلى گشته خواهم گفت که فرایض وجودی و وظایف اجتماعی خود را اکمال نموده و اکنون از غم این ملت مظلوم فارغ خواهم نشست ؟ نه ! روزی که ملت عنزیزم باصرارهای زیاد در همین سلامخانه سلطنت افغانستان را بمن تقدیم و نکلیف نموده این بار گران امانت را بدشتم نهادند در آنجا دانستم که این دل فدویت منزل و این روحی که دائم در فضای عشق وطن برویال زده دیگر روی عیش واستراحت و آرامی را نخواهد دید و در آن روز به پیشگاه

این خاک اسلامیت که محبت آن را جزء ایمان خود میدانم عهد نمودم
که الى آخرین رشته نفس خود را به شیرازه بندی اوراق پریشان اخلاقی
و انتظامی و سیاسی این مملکت بکار برم .

جنابچه در اولین روز جلوس اعلان کرد که تمام اجرآ آتم در راه اعتلای
شناو ابادی وطن بوده و در همه امور مشوره و اتحاد نظریه ملت محبوم
میزدایم ! و امیدوارم که بافضل خداوند و مساعدة عالم ملت افغانستان در
اجرام همه این مردم مقدم کامیاب شوم

در خط پمشی حکومت نیاز روا داری و محبتی که به مملکت و ملت دارم
از همین نکته را ناید کرده نوشتم که حکومت افغانستان یک حکومت اسلامیه و به
کل مشروطه مطابق بمقرات دینی و احکام شرعی اداره خواهد شد !
حال نیز میگویم که من جدا طرفدار رفاه و آسوده حالی عالم ملت
افغانستان بوده خیلی سی و کوشش دارم تا ملت در شناختن خیر و شر ،
و سنجیدن مقاد و ضرر خود استعداد و قابلیت خود را یک آن پیشتر
احراز کنند و از فضل خداوند و عرق ریزی های این هی خواه خود
آنها زود از زودیاقت اداره امور و نگهداشت شئونات مملکتی و سیاسی
خود را اکتساب کنند ! از همین حسن نیت و خیر اندیشه است که من
حکومت و ملت افغانستان را هم دیگر همچون جسد و روح دانسته هر
دورا یک جزء لا یتجزای هم دیگر میدانم و خلی مجاهدت و مساعی خودم
را در همین زمینه بکار میاندازم تا موجبات وقوع تفرقه و علیحده گی
پیش حکومت و ملت را از پیش برداشته بیک وحدت حقیقی و یک صمیعیت
خلال ناپذیری ملت و حکومت افغانستان را در راه سعادت و نیک بخشی سوق
دهم ! و دوباره به چیز های که اسباب هنایرت و شکر رنخی را درین
واقع میکنند توجه و التفاتی بعمل نیابد .

(۱۶۹)

اینک بر اثر هیین عهد و همین مفکوره به تصمیمات خود شروع نمودم
و خدای پاک را نیاش میکنم که با این ای هر عهد خود، توفیقات آسمانی را
رفیق می بینم ! تصمیمات من بسیار است من میدانم و این دلیل که از
اختیار من برآمده و بر فراز نعش های درخون طبیعته ظلم و وحشت و شریدان
خیانت، بال افسانی و نوحه سرایی میکند ! آما پیزی که درین این تصمیمات،
خود را بیشتر در نظر تم ترجیح میدهد مستلزم نظم و عدالت است یه تا اکنون
همه این بدینهایها و بریشانی ها کفریاً موجودیت اخلاق و اقتصادی مارا
در انتظار بشریت بهباد فنا داده ؟ یگاهه موادی نظمی و بی عدالتی بود
واکر آینده هم این دوماده بدینهی رفع نشوند باز (لاسمع الله ولا قدر الله)
« همان آش و همان کاسه خواهد بود ! »

نظم و عدالت که در حقیقت ماده و صورت دنیای مدنیت و هیئت جامعه
بشری و بلکه اگر غور شود باعث حفظ عالم و سبب نزول شرایع آسمانی و
تدوین تشکیلات موضوعه بشری و نصب العین هم شرایع و ادیان است چون دقت
شود به بقای خود به مكافأة و مجازات تکیه میکند بدرجه که نظم و عدالت
خداآندی هم به مكافات و مجازات هنجر شده هست و دوزخ هم تابع
نظم و عدالت لایزالی است ! ازین سبب است که این بندۀ عاجز خدا و مدد
هم نظر بگذشته ملت خود و هم اقفا با عن سنت الله میخواهم در اقامه عدل
ونظم بکوشم و این دو پایه مدنیت را بواسطه رعایة مكافات و مجازات قوی
و مستحکم بسازم و خوبی خوش بختم درین شیوه که من آن را از دقایق
و رموزات اجتماعی تصور مینمودم ، ملت عزیز و هوشمند خود را نیز
متحسن و بلکه خوش بختانه از خود نیز بیشتر باعث دیدم ! چنانچه
بعد از آن که داخل کابل شدم و عفو عمومی دادم باز مشاهده میکنم که
ملت من بعد از نظم اظهار علاوه نموده میخواهد که خد متگاران وطن

«مکافات» و خیانت کاران مجازات بهینند؟ منک فطر تابه شیخیات و جزئیات
شلاوه ندارم باز هم که همچویک حس شریف را در ملت خود می بینم مسرو
میشوم! و آن حس را تربیه می نمایم! اکسانیکه عقیده اجتماعی داشته و
ظرفدار سیر تکامل آنگاه کوشش میکنند تا حسن های شریفی که در ملت
تولید شده است آن هارا تربیه و تجیه کنند.

من عهدی که بین ملت نهوده ام بحضور خداوند و به مقام این ملت بوده
و من طوری که خداوند بداند و به قدر این ملت باشد اینای عهد میکنم!
من امروز علیک خود را برای کتب علوم و معارف که اساس همه مدنیت ها
است میبخشم! و همه موجودیت خود را میکوشم که ملت علوم و معارف
میتوانی داشته باشد!

ملک را قبل عسکریت، فلاحت، ذراعت، معاینه میکنم! و از خداوند
توفيق میخواهم که درین شئون ملت خود را با پی از استعدادات فطری
شان مقابل بازم!

ملک خود را جوینده افتخار مشاهده میکنم! و در تقویه این حس
بالدشان فدویت و مجاہدت میکنم!

ملک را خواهان نظم و عدالت میایم! این است جمهود میکنم
عاطفة بزرگ در ایشان نشو و ما با اتفاقه بلادت و ایم سیاسی وادی خود که
در ترد عالم یکی از اساس های این عالیه نظم و تشکیلات است خود به خود
واقف شده آینده نزد سلطنه میگذین دارای موجودیت ملی شود!

ائمه برای تقویه و تربیه این عاطفة نظم و عدالت بالینک شخص او اراده ندای
عفو عمومی داده بودم و برای محافظه شئونات افرادی من هر چیز بود
که فریاد های ملت خود را نمی شنیدم و در مقابله عفو کرده خود را وزاری
مظلومان را بگوش نمیگرفتم چنانچه پیش از من بخشیده خود را بخشیده خداوند

۱۷۱

و گرفته خود را گرفته تدبیر میدانستد ! امامزاده خدام و خدمتگار ملت
خود ؟ اگر ملت من به بخشیده من نمی بخشم ! واگر قوم من به بخشیده
من همیکرم !

چنانچه ملت من معلوم است که من جنایت کاران اجتماعی وطن را شنیده
غفوت نمود بودم ! و همه در مقولة عنو شخصی من را شل شده اند اما بعد از آن
که ملت عزیزم حواهان نظم و عدالت شدند شوالیم که وجود دان خود را
سپر این عواطف سان که مضر آن و مشاهیر من حمله می نموده بسازم ! هن
بود که من از اراده شخصی خود گذشته تام اراده مشروع ملت هز بز
خود شدم ! و محاکمه آن همه مجرمین اجتماعی را بیز مفوض محمود شان
و وکلاه و ساد بدان شان نمودم ! حق رایی = اکنه مخدولی و محمود سامر نیز دیوان
عالی تحریب کردم ! و برای اظهارات اراده اند شان تسبیلات فراهم آوردم
و گوشش کردم تا همهین جنایت ملت مدست ملت و برای محاکمه و تغییر ملت
محکوم شوند . همان بود که محمود امی و محمدعلی کی بعد دیگری به حضور
ملت و تماجه شان کان شان = حکوم به دعیات ملی شده و به حسب ترابع و
اصول مقرره که مجازاً و قبیل آن حق حکوم است ، که بین جزا آنها را
محکوم مفوض نمودد ! اگرچنان ای ملت عزیزم برای اینکه حاکمت ملی
شما تامین شود ! برای اینکه آن همه جور و لذای واسیت داده ای که بینها
تحمیل شده است ، چیزه گردد ! برای اینکه حس عدالت و اقلم که در شما
خواه از روی تربیه و خوار از روی عکس العدل بی عدالتی تولید شده
است ، تقویه و منمی شود ! این دو قدر خیانت کاران اجتماعی را که بخیانت
ذبت بشما ملت میهم ، و بدست شما ملت محاکمه ، و به تردشها ملت خیانت
و جنایت شان نابت شده است ؟ بیز برای تعین مجازاً بشما ملت مفوض
مینمایم ، آن خود مان بصورتیکه دیدید و شنیدید و رأی دادید ؟ مجازاً داشان
و بیز تعیین ننمایم ! .

جز ای خائنین ملی جریانات میاس تعیین

(۳۳۱) درین جاذت شاهام امر بقرائت نتیجه فیصله محکمه دیوان عالی فرموده
حضرت عالی فیض محمد خان و زیر صاحب خازجه فیصله را بضمون ذلیل
باواز بلند خواندند :
از محمود سامی :

« نسبت به بثبوت خیانت محمود سامی نظر به شهادت شهود و証ایران و امارات
مثبت و عدم دفاع قانونی و عدم جرح و دفع شرعی مدعی علیه هذا که
درج صورت دعوی مذکور بوده در ۱۳ ورق فیصله « لذا داخل است
خیانت او را نسبت به جماعت ملت و دولت و وطن ماقنستان بحضور دیوان
عالی ظاهر و مبرهن میدارد . »

« لیهذا حکم نمودیم که محمود سامی نسبت به خیانت مذکور مسئول
بوده مستوجب تغیر است و تعیین نوع تعزیر آن منفوس برآی اعلیحضرت
نادرشاه غازی است که آنچه لازم بدانستدر اجرای آن شرعاً مختوارند .
ار محمد ولی :

« لذا نسبت بوجود証ایران و امارات مثبت و عدم دفاع قانونی و شهادت شهود
بقرائی و عدم جرح و دفع شرعی مدعی علیه هذا که درج صورت دعوی
او و دفاع مدعی علیه هذا بوده و در ۲۷ ورق فیصله « لذا داخل است
و علاوه بر آن اقرار خودتان که به مسئولیت و عدم پذیرفتن توبه
حیب الله و سید حسین و غیره بحضور دیوان عالی اقرار کرد و درج
اوراق فیصله « لذا است بهطن غالب حکم نمودیم بخیانت و مسئولیت همین امیر
ولی خان مدعی علیه که جماعت ملت و دولت و وطن افغانستان خیانت کرده موجب
تعزیر است و تعیین نوع تعزیر آن منفوس برآی اعلیحضرت محمد نادرشاه . »

(۱۷۳)

لغای است که آنچه لازم بدانست در اجرای آن شرعاً مختازند نیست

(اتفاق آرای عمومی در اعدام محمود سامی)

(۳۳۲) پس از ختم قرائت فصله، و مزید استحضار عوام اتفاق حضرت بحضور

فرمودند: —

«اینک بر حسب فصله حکمه راجع به محمود سامی یک سزا اعدام است

و یک سزا جبس اولاً باید همه شما یکدفعه بشینید! (همه نشستند)

هر کسیکه از حضار بر اعدام محمود سامی رأی میدهد بپاشود!»

(همه نفری استنادند) و با یک غلله و اصرار گفتند کشته شود کشته

شود! خیانش بیرون یوشه، ان موضوع حاجت بمنا کرده ندارد!

بعد دوباره فرمودند «ممکن است در مرتبه اولی که گفتم هر کسی

باعدام آن عقیده دارد بپاشود درست فهمیده باشید اینک جمیع مزید

فهمیم مطلب و ذهن نشین شدن قضیه باز میگوییم هر شخصی که به اعدام

محمود سامی رأی میدهد بر عکس مرتبه اولی بشینید و هر شیخی که

ظرفدارندی گری اوست استناده باشد!» (همه نشسته یک غلله شادی

که خیلی شدید بود به سر بازان فاتحی که پکرفتن یک دشمن غدار

خود غورا به موقیت را احرار میکنند، میگفتند: خیانت این شخص

بوطن معلوم است و هم خضور و کلامی ماهیت بیوت یوشه کشته شود! کشته

شود! وهیچکسی بآنخواست (۲)

(تساوی آراء دو اعدام و جبس محمودی)

(۳۳۳) اعلیحضرت: «اما در باب تحدیل چون مطابق همین فصله که قرائت شد

فهمیده باشید که در نظر حکمه ریاست دیوان عالی خیانت او با ندازه محمود سامی

سنگین و شدید نیست و ظن غالب بخیانت وی میرود آیا درین مورد شما

ملت چه میگویند؟ هر کسی که بااعدام وی رای میدهد باید برخیزد!
 (بیک قسمت برخواسته و یک قسمت بوضع موجوده باقی ماندند!)
 دوباره اعلیحضرت فرمودند: «همه بنشینید! تمام حضار نشستند! فرمایش
 ملوکانه: «برای اینکه غلط فهمی از بین حضار رفع شود اینک تکرار
 میکنم: هر کسی عقیده اعدام اور ارادار برعکس مرتبه اولیه برخیزد!»
 (درین مرتبه هم عمل اول تکرار شد بیک قسمت برخاسته و یک قسمت
 بهمان حال جلوس نموده بودند که تساوی عده در آن دیده میشد!)
 (نتیجه آرای مجلس تعیین جزا)

(۳۳۴) اعلیحضرت: «ازین مجلس و آرای عمومی فهمیده شد که درباب محمود سامی
 همه اتفاق بر اعدام وی دارند و در خصوص محمدولی نصف بر اعدام
 او رأی میدهند و مناصفه و حبس! هم منصفانه رأی خود را میگویند که:
 محمود سامی نظر به فیصله محکمه و این آرای عمومی اعدام شود! و محمدولی خان
 باعتبار احتراز تساوی آراء، حبس کرده شود! آیا شما چه میگویند؟»
 راجع به فیصله اعدام محمود سامی همه حضار بعرض وسانیدند که خیلی
 درست است توقيع داریم که فوری در محل اجرا گذاشته شود نسبت
 به حبس محمدولی اشخاص طرفدار بندی گردی او اظهار شاد مانی
 ازین حقیقت پسندی و انصاف پروری اعلیحضرت غازی بودند و
 ذوانیک درباره اعدامش اصرار داشتند بعضًا بنابر موافقی که اعلیحضرت
 عدالت گستاخانه طرفدار حبس محمدولی خان فرمودند ساکن
 ماندند؛ و بعضًا میخواستند که در مزید تشریح خیانت کاریهای سنگین
 کوشکن محمدولی که نسبت به تباہی ملت و خرابی مملکت از وی بعین
 الیقین دیده شده بود، برداخته بدلا لائل مقنه مجازات اعدام او را هم
 از حضور رجا واسترحم کنند!

اما ذات شاهانه درین موقع که فی الجمله زمینه را موافق نظر مُعْدالت
کارانه خود یافت و دانست که اکثیری از حضار باین رای بیضای شان
موافقت دارند لهذا در اثر این اتحاد آرای اکثیریت و مقامه و مشاوره
که باین مجلس عالی فرمودند احکام قطعیه آئیه را نسبت باین دو مجرم وطنیه
رسماً اصدار فرمودند : —

(محمود سای اعدام و محمد ولی محبوس شد)

(۳۳۵) « نظر فیصله دیوان عالی و تصویب این مجلس عالی که مشتمل بر ارکان شورا
و وزراً و مامورین و منصبداران عسکری و اعیان و اشراف مرکز کابل
واطراف است و نسبت بااعدام محمود سامی متفقاً اظهار رای دادند منهم
بااعدام او امر میدهم تا بوجب این فیصله و آرای عمومی اعدام شود » (۱)
(۳۳۶) راجع به محمد ولی خان چون مناصفة مجلس بااعدام و نصف دیگر به حبس
آن اظهار نظریه کردند بناءً علیه من هم به حبس او امر و احکام میدهم
که هشت سال حبس شود ! »

بعد دو باره اعلیحضرت به نطق خویش دوام ورزیده فرمودند : —

مفاد نطق اختتامیه اعلیحضرت معظم غازی

خدائی را شکر گذارم که امروز درمات محظوظ احساسات ملی و علاقه
مندی وطن را بیک صورت امید افزای تسلی بخش مشاهده میکنم !
و می بینم ~~که~~ همه دوست را از دشمن خود تمیز میدهند ! و با کمال
چوش درین مورد ابراز دلچسپی میدارند ! معلوم است که از صدمات
وارده متأثر گردیده برای مجازات خائین با کمال جدیت قیام میکنند و
منهای آرزوی من هم همین است که در ملت محظوظ این طور یک حس

(۱) چنانچه حسب این احکام در عصر هدین روز حکم اعدام عمود سای در محل اجرا
میگذاشته شد .

درستی تولیدشود که خودشان نفع وضرر خود را شناخته دیگر به بر بادی
خود راضی نشوند ! زیاده از حضرت خداوند جلت عظمت خواستگارم
که برای ملت من اخلاق و من ایای نیکو عطا فرماید تا گل سر دوستان
و خار چشم دشمنان بوده ایشان را به تعمیل او امردانی هم تای خود و پائندی
احکام شرعی و خدمات ملت و ترقی دادن مملکت موفق و کامیاب داشته
به سعادات دوجهانی واصل فرماید ! و آخر دعوینا ان الحمد لله رب العالمین

(خاتمه)

(۳۳۷) پس از اختتام این کلام هدایت اثیام شاهانه، آوازهای «پاینده باد اعلیحضرت
نادرشاه غازی ! پاینده و موفق باد این پادشاه وطن دوست ملت برو رما !»
از زبان های عامه حضار بیک اخلاص و صمیمیت بسیاری سر ناصر فضارا دریک
غافله مسیر افزایی پیچیده، ذات شاهانه حواباً دعای «پاینده باد افغانستان !
موفق و کامیاب باد ملت محبوم» را گفته حضار به متابع اعلیحضرت
درین ادعیه نیز بسیار زیاد اظهار جوشن و خروش کرده بعداً ذات شاهانه رو
قبله ایستاده دست نیازش را بدر گاه خالقی نیاز (جل ذکره) برافراشت
ادعیه پرسوزی را نسبت به سعادت و رفاهیت ملت و موفقیت و کامیابی هی
خواهان افغانستان در آن مقاصد مشروعه شان که راجع به ترقی و تعامل
ملت و سرسبزی و آبادی مملکت دارند بکمال انبات و ضراعت ایراد کنان
حاضرین در حالی که خیلی متاثر شده بودند در اختتام هر فقره دعایه
آمین میگفتند : بالاخره این مجلس طور یکه مرقوم شد خاتمه با تحریر یافت !

۵۰ فهرست مندرجات

(مضامين)	صحيحة	صحيفه	صحيفه
شمه از معائب خيانت			۶۰ تقدیر معاونتهای محمدولی در نزد بجهه سقو
غرض از اشاعه رويداد حما که			۶۱ عهدوچنان خصوصی محمدولی با بجهه سقو
اُرخيانت محمدولی و محمودسامی در محیط			۶۲ کار کرفن محمد ولی از سقوها
عرائض راجع بمجازات مؤسسه اقلاب			۶۳ صورت تحقیقات ابتدائیه محمد ولی
تاپيرات این عرائض ملت بر حکومت			۷۳ دهوي مدعی العموم ملکی و دفاع محمدولی
مدافعت ترتیب رويداد حما که			۱۰۷ صورت مسکنه مدعی العموم ملکی
اعتراض مکرر اتباع سقو			۱۱۸ فيصله دیوان عالی درباره محمد ولی
تعقیبات حکومت در استیصال اشرار			۱۲۲ استاد خيانت کاریهای محمد سامي
اهتمام مردم شهالی در گرفتاري اشرار			۱۲۸ صورت تحقیقات ابتدائیه محمد سامي
شرفیانی مردم شهالی بحضور			۱۳۵ دعوی و تردید آخر مدعی العموم نظامی
معروضه مردم شهالی با علیحضرت غازی			۱۴۸ فيصله دیوان عالی درباره محمد سامي
فرمان پادشاهی در اثر عرض شهالی			۱۵۵ جلسه اول ریاست دیوان عالی
اقدامات صدارت عظمی			۱۵۷ جلسه دوم ، ، عالی
اجرا آت شورای ملی			۱۶۱ جلسه سوم ، ، عالی
لامنه اصول استنطاق			۱۶۶ تقدیم فيصله بحضور مجلس تعیین جزا
فهرست هیئت دیوان عالی			۱۶۷ نطق اعلیحضرت معظم غازی
تقریر مدعی العموم ملکی و نظامی			۱۷۲ جریانات مجلس تعیین جزا
تعیین هیئت استنطاقیه و تحقیقه			۱۷۳ آفاق آرا در اعدام محمد سامي
رضامندی بجهه سقو از محمدولی			۱۷۳ تساوی آراء در اعدام و حبس محمدولی
حيات بجهه سقورا محمدولی و قایه کرد			۱۷۴ نتیجه آرای مجلس تعیین جزا
سرنشته دادن محمدولی به بجهه سقو			۱۷۵ محمودسامی اعدام و محمدولی محبوس شد
تعاون اسلحه از طرف محمدولی به			۱۷۵ خانمه مجلس بنطق همایونی
خودضری محمدولی در معاهمه بجهه سقو			۵۰

